AFGØRELSER

KOMMISSIONENS AFGØRELSE (EU) 2019/767

af 31. juli 2018

i statsstøttesag SA.36511 (2014/C) (ex 2013/NN) vedrørende Frankrigs iværksættelse af et loft for CSPE

(meddelt under nummer C(2018) 4975)

(Kun den franske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig artikel 108, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret de interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med disse artikler ([1]) og under henvisning til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

(1) Efter indledende kontakt i løbet af 2013 mellem Kommissionens kontorer og Frankrig anmeldte denne den 11. oktober 2013 sin ordning for støtte til landbaseret vindenergi, som på det tidspunkt var finansieret af en punktafgift på elektriciteten kaldet »contribution au service public de l'électricité« — bidrag til den offentlige elforsyningsservice, forkortet til »CSPE«.

(2) Eftersom denne ordning allerede var trådt i kraft på anmeldelsestidspunktet, blev sagen den 29. november 2013 registreret som uanmeldt statsstøtte.

(3) Kommissionen underrettede ved brev af 27. marts 2014 Frankrig om, at den ikke modsatte sig støtte til landbaseret vindenergi, men at den var i tvivl med hensyn til foreneligheden med det indre marked af de nedsættelser af CSPE, der blev bevilget til egenforbrugere, store elforbrugere og elektricitetsintensive forbrugere. Kommissionen meddelte derfor Frankrig sin beslutning om at indlede proceduren i artikel 108, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) med hensyn til nedsættelserne af CSPE.

(4) Kommissionens afgørelse om at indlede procedure i sagen (herefter »indledningsafgørelsen«) blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger om de pågældende foranstaltninger og om en eventuel anvendelse af retningslinjerne vedrørende statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi i perioden 2014-2020 ([2]) (»2014-retningslinjerne«) på de pågældende nedsættelser af CSPE.

(5) Kommissionen har modtaget bemærkninger fra fem interesserede parter: i) Air Liquide, ved brev af 3. november 2014; ii) EDF, ved brev af 17. november 2014; iii) RATP, ved brev af 2. december 2014; iv) SNCF, ved brev af 3. december 2014 og v) Foreningen af energiforbrugende industrier (UNIDEN) ved brev af 3. november 2014. Disse bemærkninger vedgik først statsstøttens eksistens og dernæst foranstaltningernes overensstemmelse dels med TEUF, dels med 2014-retningslinjerne.

([1]) EUT C 348 af 3.10.2014, s. 78.
([2]) EUT C 200 af 28.6.2014, s. 1.

(6) Frankrig har meddelt sine bemærkninger i et notat af 5. maj 2014 suppleret af et brev af 22. oktober 2015. I den brevveksling fremhævede Frankrig efter at have redegjort for forskellige nedsættelser af CSPE, at de nedsættelser af CSPE, som producenter til eget forbrug var omfattet af, ikke udgjorde støtte. Frankrig anså endvidere, at loftet for CSPE pr. forbrugssted og loftet for CSPE på 0,5 % af værditilvæksten var forenelige med reglerne for statsstøtte.

(7) I løbet af den formelle undersøgelsesprocedure har Kommissionen udsendt syv anmodninger om oplysninger mellem den 21. august 2014 og den 27. oktober 2017. På deres side har de franske myndigheder indsendt elleve notater og informationsdokumenter mellem den 7. maj 2014 og den 12. december 2017. Disse udvekslinger af oplysninger drejede sig om i) klarlægningen af de betalte CSPE-beløb og de nedsættelser, der blev bevilget til visse typer virksomheder, ii), vurderingen af, om foranstaltningerne udgjorde en statsstøtte, og den juridiske analyse af deres overholdelse af reglerne for statsstøtte, og iii) fastlæggelsen af en tilpasningsordning, der har til formål at bringe de bevilgede nedsættelser af CSPE tilbage på niveauer, der er forenelige med de gældende regler for statsstøtte. Den foreslåede tilpasningsordning blev først fremlagt i notatet af 4. november 2014 og færdiggjort i notatet af 23. november 2017.

2. **BESKRIVELSE AF FORANSTALTNINGERNE**

(8) I dette afsnit præsenteres først CSPE og dernæst de bevilgede nedsættelser af denne afgift for perioden 2003-2015, som er genstand for denne afgørelse.

2.1. **Præsentation af CSPE**

(9) CSPE blev indført ved lov nr. 2003-8 af 3. januar 2003 om gas- og elektricitetsmarkederne og den offentlige energiforsyningsservice (»lov nr. 2003-8«). Den i denne afgørelse beskrevne ordning er den, der fandtes inden reformen af CSPE i 2016, som blev indført af den korrigerende finanslov for 2015, lov nr. 2015-1786 af 29. december 2015 (LFR 2015).

(10) Formålet med CSPE er at kompensere for de ekstraomkostninger forbundet med udgifterne til offentlig elforsyningsservice, der bæres af de traditionelle elforsyningsselskaber (EDF og de lokale distributionsselskaber). Disse ekstraomkostninger skyldes hovedsagelig finansieringen af fire typer politikker:

a) de skyldes for det første forpligtelsen, der påhviler EDF eller de lokale distributionsselskaber (ELD), til at opkøbe den elektricitet, der produceres af visse typer anlæg ud fra vedvarende energikilder (vindenergi, solenergi mv.). Dette afsnit tegner sig for 39 procent af den opkrævede CSPE for hele perioden, hvor disse foranstaltninger var i kraft, dvs. 2003-2015.

b) 25 procent af den i perioden 2003-2015 opkrævede CSPE tegner sig for finansieringen af højeffektiv kraftvarmeproduktion. I sit notat af 20. december 2016 anførte Frankrig, at CSPE udelukkende havde til formål at finansiere højeffektiv kraftvarmeproduktion. I dette notat anførte Frankrig, at støtten bestod af dels en købsaftaleordning indført mellem 1997 og 2001 til belønning af kraftvarmeanlæg med et energiudbytte på over 65 procent, dels, efter 2013, til støtte af højeffektive naturgasfyrede kraftvarmeanlæg på over 12 MW;

c) de er konsekvensen af den kompensation, elproducenterne i ikke-tilsluttede områder (Korsika og de oversøiske departementer) modtager, for at de ikke skal vælte deres produktionsomkostninger, som er højere end på det franske fastland, hvor de sænkes af prisen på atomkraft, over på slutforbrugerne. Denne post tegner sig for 31 procent af den samlede opkrævede CSPE i hele den betragtede periode 2003-2015. Dette system til opretholdelse af eltakster på Korsika og i de oversøiske departementer, som svarer til de takster, der gælder på det franske fastland, kaldes også »takstudligning«;

d) Tre procent følger af iværksættelsen af den sociale takst på såkaldte »nødvendighedsvarer« samt delvis af de højere omkostninger, der bæres af elforsyningsselskaberne som følge af deres finansielle deltagelse i ordningen til fordel for personer i sårbare situationer.

(11) Kommissionen bemærker, at foruden disse politikker, der finansieres via CSPE, er der andre politikker, som i en mindre udstrækning finansieres via CSPE. Disse foranstaltninger tegner sig for mindre end 2 procent af den opkrævede CSPE. Disse svarer hovedsagelig til:

1) den støtte, der mellem 2003 og 2015 blev bevilget til anlæg til produktion af elektricitet ud fra forbrænding af husholdningsaffald. EDF og de lokale distributionsselskaber var da forpligtede til at opkøbe den elektricitet, der blev produceret af disse anlæg, til en takst, som blev fastlagt ved en ministeriel bekendtgørelse. Disse operatørers ekstraomkostninger blev kompenseret ved hjælp af CSPE. Frankrig anslog andelen af vedvarende energi, der blev produceret af disse anlæg, til 50 procent ifølge IEA's og Eurostats regler for energistatistik.

2) støtte til spidsbelastningsanlæg, der bidrager til forsyningssikkerheden. Disse anlæg er hovedsagelig af den dieseloliefyrede type, bygget i 1990'erne. De tages i brug i et begrænset antal timer alt efter elsystemets behov.

3) støtte til forskellige foranstaltninger (221 millioner EUR i perioden 2003-2015), for det første til finansiering af kontrakter med såkaldt garanteret effekt, der har til formål at tilskynde til en uafhængig produktion (elproduktionsanlæg med en effekt på under 8 000 kVA, anlæg til udnyttelse af brændværdien af byaffald), der af Frankrig beskrives som værende »af underordnet nytteværdi« for den offentlige elforsyningsservice, og for det andet, finansiering af aftaler med diverse producenter om opkøb af deres produktion.

(12) Ifølge energilovens artikel L121-7 kompenseres udgifter, som tilregnes offentlige elforsyningsserviceopgaver, af bidrag, som betales af slutforbrugerne, der er etableret på det franske territorium. Alle disse elementer udgør således tilsammen en enkelt ekstraomkostning for de franske forbrugere. Dette bidrag betales af alle slutforbrugere af elektricitet, inklusive egenproducenter, i forhold til det forbrugte antal kWh (kilowatt-timer). Mellem 2003 og 2015 varierede CSPE som følger:

Variationer i den indkrævede CSPE - 2003/2015

(EUR/MWh)

	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
CSPE	3,0	3,3	4,5	4,5	4,5	4,5	4,5	4,5	9,0	10,5	13,5	16,5	19,5

Kilde: Revisionsrettens 2017.

(13) Bidragene fra de berørte slutforbrugere, som har udøvet de rettigheder, der blev tilstået i punkt III i artikel 22 i lov nr. 2000 — 108 af 10. februar 2000 om modernisering og udvikling af den offentlige elforsyningsservice (herefter »lov nr. 2000-108«), og som blev forsynet via det offentlige forsyningsnet eller et offentligt distributionsnet, indbetales til den operatør, der står for administrationen af det net, disse forbrugere er tilsluttet, i form af en ekstra afgift, der lægges til taksterne for anvendelse af nettene.

(14) Bidrag indbetalt til denne operatør tilbagebetales til operatørerne, der bærer udgifterne til den offentlige service, via Caisse des Dépôts et Consignations (»CDC«). Fire gange om året tilbagebetaler CDC dette bidrag til operatørerne, som bærer de udgifter, der er genstand for de indsamlede beløb. Den 1. januar hvert år udbetaler CDC til den nationale energimægler et beløb, der er lig med størrelsen af dennes budget.

(15) CDC opfører disse forskellige transaktioner på en særlig konto. CDC's administrationsomkostninger fastsættes årligt af økonomi- og energiministrene. Såfremt de indsamlede beløb ikke svarer til årets faktiske omkostninger, udlignes de det følgende år med de for dette år skyldige udgifter. Såfremt de skyldige beløb ikke indbetales i løbet af året, lægges de til udgiftsbeløbet for det følgende år ([3]).

(16) Hvert år vurderer elektricitetsreguleringsudvalget (»CRE«) i sin årsrapport ordningen i forhold til de relevante omkostninger ved den offentlige elforsyningsservice. I dekret nr. 2004-90 som ændret (dekret nr. 2004-90 af 28. januar 2004 om kompensation af omkostninger ved den offentlige elforsyningsservice) fastlægges kompensationens virkemåde: hvert år inden den 15. oktober sender CRE et overslag over de forventede

([3]) ECLI:EU:C:2013:851.

omkostninger for det kommende år til energiministeren og foreslår enhedsbidraget pr. forbrugt kWh i Frankrig til finansiering heraf. CRE's forslag udarbejdes ud fra de indberettede faktiske omkostninger for det foregående år (N – 1) og de indberettede forventede omkostninger for det følgende år (N + 1). Disse indberetninger foretages af operatørerne, der bærer omkostningerne. Som forklaret i betragtningerne 14 og 15 er inddrivningsmekanismen centraliseret i CDC.

(17) CRE kontrollerer størrelsen af de faktiske omkostninger. Hvad angår omkostningerne forbundet med støtten til vedvarende energi, svarer de til forskellen mellem støttebeløbet og den markedspris, de forpligtede operatører har opnået ved salg af denne energi. Henvisningen til markedsprisen tjener således til at bestemme kompensationsbeløbet. CRE har beskrevet metoden til bestemmelse af denne markedspris nærmere. Den svarer ikke til den reelle markedsværdi, den forpligtede operatør har opnået, men til en referenceværdi, der er fastsat som funktion af forskellige parametre (terminsmarkedsprisen og spotprisen med forskellige sektor-afhængige vægtninger, intradagsmarkedsprisen, afregningsprisen). Dette gør det muligt at gengive en dygtig markedsaktørs adfærd med det formål at anspore den forpligtede operatør til en god præstation.

(18) Uden at udelukke anvendelsen af de sanktioner, der er fastsat i loven, fremsender CRE i tilfælde af manglende eller utilstrækkelig betaling af bidraget, to måneder efter at betalingen er skyldig, en rykkerskrivelse med et gebyr for forsinket betaling på 10 procent af det skyldige bidrag. Hvis en betalingspligtig forsømmer at betale de fastsatte bidrag, pålægger energiministeren en administrativ sanktion ifølge betingelserne i denne artikel 41.

(19) Mellem 2003 og 2015 beløb den CSPE, der blev opkrævet af operatøren med ansvar for nettet, sig til 36,9 milliarder EUR, der fordeler sig som følger:

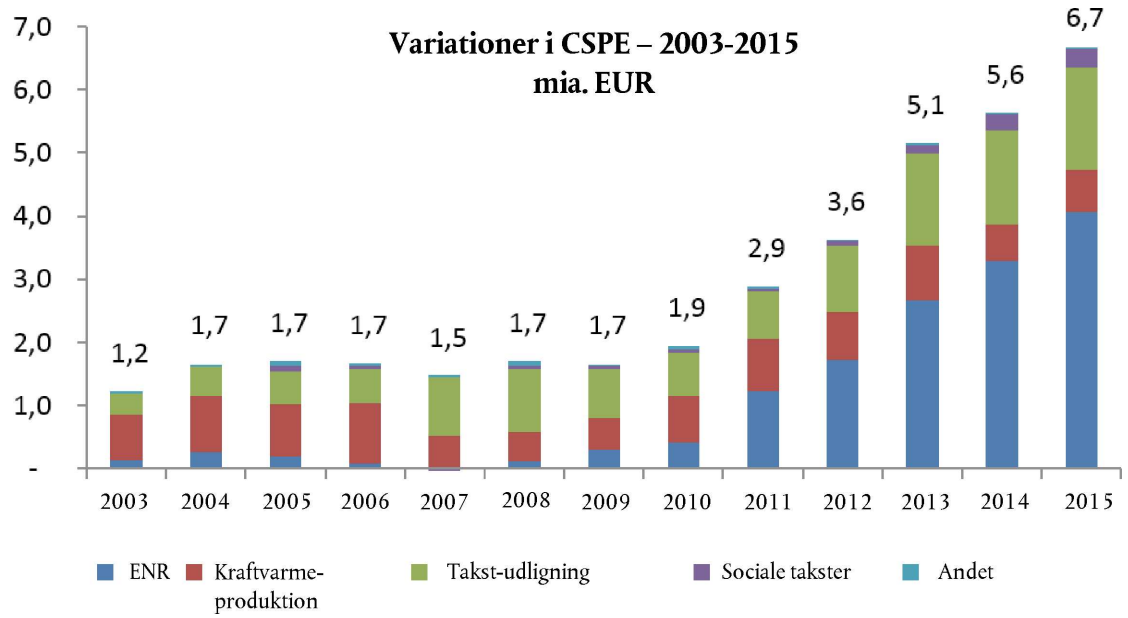
Beløb, der er tilbagebetalt til EDF i kraft af CSPE

(mio. EUR)

	RE	Kraftvarmeproduktion	Takstudligning	Sociale takster	Diverse	I alt
2003	129	689	332	0	69	1 219
2004	261	835	470	0	89	1 655
2005	186	810	501	98	99	1 694
2006	72	944	540	49	66	1 671
2007	(5)	560	921	(12)	2	1 466
2008	121	488	995	49	41	1 694
2009	293	499	780	42	42	1 656
2010	411	769	678	57	21	1 936
2011	1 231	784	767	32	68	2 882
2012	1 724	741	1 063	70	29	3 627
2013	2 667	823	1 462	134	60	5 146
2014	3 286	545	1 495	251	46	5 623
2015	4 057	626	1 618	304	58	6 663
	14 433	9 113	11 622	1 074	690	36 932

Kilde: Notat fra de franske myndigheder til Kommissionen - 20. december 2016.

(20) Mellem 2003 og 2015 varierede sammensætningen af CSPE som følger:

Kilde: Frankrig — notat af 20.12.2016

2.2. **Nedsættelser af CSPE**

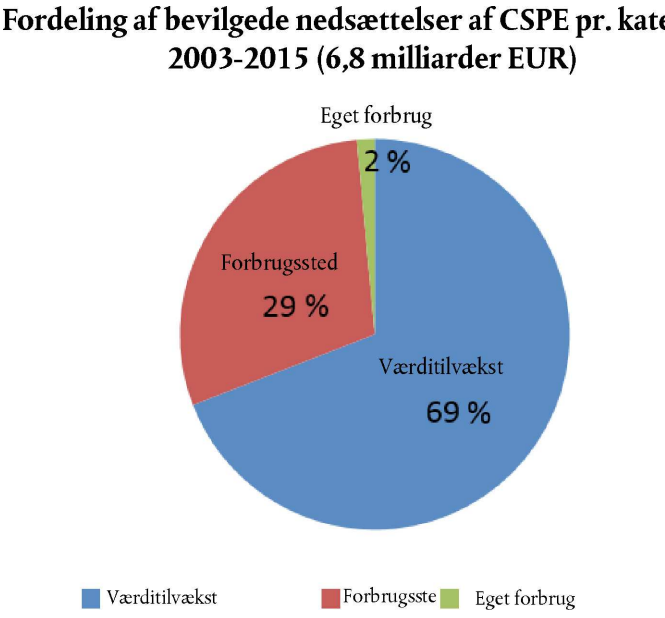
(21) Loven fastsætter tre kategorier for nedsættelse af CSPE for visse forbrugere. Disse nedsættelser kan kumuleres. De præsenteres herunder:

a) for industrikunder, der forbruger over 7 GWh, begrænses bidraget til 0,5 procent af virksomhedens værditilvækst (energilovens artikel L. 121-21);

b) derefter begrænser energilovens artikel L.121-12 ([4]) det skyldige bidrag pr. forbrugssted til 627 783 EUR. Dette loft blev årligt justeret efter inflationen frem til 2013. I 2014 og 2015 steg loftet i takt med enhedsbidraget, dog højst med 5 procent om året;

c) derudover kan producenter af elektricitet til eget forbrug ligeledes være omfattet af en fritagelse for CSPE inden for en grænse på 240 GWh pr. år og pr. produktionssted (energilovens artikel L.121-11).

(22) Mellem 2003 og 2015 beløb disse forskellige nedsættelser af CSPE — transportselskaber ikke medtaget — sig til 6,8 milliarder EUR, der fordelte sig som følger:

Kilde: Frankrig — 15.11.2017

([4]) Beløb fastsat pr. 1. januar 2015. Dette beløb er blevet gradvist revideret. Det lå på 569 418 EUR i 2013.

(23) Herunder gives en detaljeret præsentation af disse lofter.

2.2.1. *Begrænsning af bidraget til 0,5 procent af værditilvæksten (energilovens artikel L.121-21 indført ved artikel 67 i programlov nr. 2005-781 af 13. juli 2005 om fastsættelse af retningslinjerne for energipolitikken)*

(24) Begrænsningen til 0,5 procent af værditilvæksten, der gælder for industrivirksomheder, som forbruger over 7 GWh om året, blev indført i 2005 inden for rammerne af programlov nr. 2005-781 af 13. juli 2005 om fastsættelse af retningslinjerne for energipolitikken og reelt gennemført i 2006.

(25) Frankrig har angivet, at dette loft havde til formål at opretholde konkurrenceevnen af elektricitetsintensive virksomheder, der hovedsagelig arbejder inden for metalindustri, papirindustri, kemisk industri mv., dvs. sektorer, der er udsat for international konkurrence, navnlig dem, hvis forbrug ligger over en tærskelværdi på 7 GWh om året, idet denne tærskel på 7 GWh begrænser loftets indflydelse på andre kategorier af forbrugere.

(26) Dette loft for CSPE på 0,5 % af værditilvæksten er genstand for en indberetning til CRE, som efter kontrol træffer beslutningen om at refundere de skyldige beløb. Disse beløb refunderes først, når virksomhedens værditilvækst er kendt (dvs. tidligst i løbet af år N+1 for de i år N opkrævede beløb).

(27) Frankrig har anført, at loftet for CSPE på 0,5 % af værditilvæksten udgjorde 69 procent (4,7 milliarder EUR) af de bevilgede nedsættelser på i alt 6,8 milliarder EUR mellem 2003 og 2015. Ifølge de af Frankrig meddelte oplysninger berørte dette loft i alt 1 636 virksomheder i perioden 2003-2015.

2.2.2. *Loft for bidraget pr. forbrugssted (energilovens artikel L.121-12 og artikel 5 i lov nr. 2000-108)*

(28) Dette loft blev indført ved oprettelsen af CSPE i medfør af artikel 37 i ovennævnte lov nr. 2003-8 af 3. januar 2003 (som ændrer artikel 5 i lov nr. 2000-108). Det trådte i kraft i 2003. Loftet for CSPE pr. forbrugssted var oprindeligt fastsat til 500 000 EUR. Senere blev det øget til 550 000 EUR efter artikel 37 i finansloven for 2011 nr. 2010-1657 af 29. december 2010. I henhold til denne artikel skulle loftet ajourføres i forhold til den forventede vækstrate for forbrugerprisindekset ekskl. tobak knyttet til årets finanslovsforslag. I 2013 fastsatte Parlamentet dette loft til 569 418 EUR og vedtog inden for rammerne af artikel 59 i den korrigerende finanslov for 2013 en ny regel for dets ajourføring: Det ajourføres hvert år i et forhold svarende til udviklingen af CSPE-enhedsbidraget, dog med en stigning på højst 5 procent om året. Pr. 1. januar 2015 udgjorde det til 627 783 EUR.

(29) Loftet for CSPE pr. forbrugssted udgør ifølge Frankrig en tilpasning af loftet på 0,5 procent af værditilvæksten i forbrugsstedsskala snarere end i virksomhedsskala. Frankrig har ligeledes anført, at dette loft i forbrugsstedsskala gør det muligt at inkludere virksomheder, der forbruger megen elektricitet på ét sted uden dog at være elektricitetsintensive.

(30) Frankrig har anført, at loftet for CSPE pr. forbrugssted udgjorde 29 procent (2,0 milliarder EUR) af de bevilgede nedsættelser på i alt 6,8 milliarder EUR mellem 2003 og 2015. Ifølge Frankrig har 522 virksomheder været omfattet af dette loft.

2.2.3. *Fritagelsestærskel på 240 GWh (energilovens artikel L.121-11 og artikel 5 i lov nr. 2000-108)*

(31) Fritagelsen for egenproduceret elektricitet er en overlevering fra en tidligere ordning kaldet FSPPE (den offentlige elproduktionstjenestes fond). Denne fond blev oprettet ved artikel 5 i loven af 10. februar 2000 om modernisering og udviklingen af den offentlige elforsyningsservice. Den modtog betalinger fra elproducenter, elforsyningsselskaber og elimportører samt fra elproducenter, der producerede over en vis mængde elektricitet til eget brug om året. Denne mængde blev fastsat til 240 GWh ved dekret nr. 2001-1157 af 6. december 2001 om den offentlige elproduktionstjenestes fond til gennemførelse af artikel 5 i lov nr. 2000-108.

(32) En elproducent kan således være omfattet af en fritagelse for bidraget for antallet af egenforbrugte kWh op til et loft på 240 GWh pr. produktionssted. Samme producent kan lade en enkelt forbruger på samme forbrugssted være omfattet af denne fritagelse, så længe antallet af kWh, der fritages pga. eget forbrug, og som sælges til denne forbruger, ikke overskrider tærsklen på 240 GWh pr. produktionssted.

(33) Frankrig har angivet, at formålet med fritagelsen, der ydes for elektricitet produceret til eget forbrug, er at begrænse beskatningen af egenforbrugere af elektricitet, som ved at finansiere deres egne anlæg har valgt ikke at bidrage til, men også ikke at være omfattet af den nationale energipolitik.

(34) Denne fritagelse trådte i kraft i 2002. Den er bevaret i forbindelse med oprettelsen af CSPE (til erstatning for FSPPE) i 2003 ved artikel 37 i lov nr. 2003-8: »Den elektricitet, som en producent fremstiller til eget brug, eller som en endelig forbruger køber til eget brug af en tredjemand, som driver et produktionsanlæg på forbrugsstedet, tages kun i betragtning ved beregningen af bidraget over 240 mio. kilowatttimer pr. år og pr. produktionssted.«

(35) Frankrig har angivet, at denne fritagelse i praksis hovedsagelig vedrørte industrielle anlæg, hvoraf hovedparten rådede over egne kraftvarmeanlæg (ud over elproduktion), og endvidere at privatpersoner ikke var omfattet af denne fritagelse.

(36) I 2011 var 88 anlæg omfattet af denne fritagelse pga. eget forbrug, svarende til et fritaget volumen på 11 TWh. I øvrigt var 94,8 TWh, 84,6 TWh og 87,4 TWh fritaget i henholdsvis 2012, 2013 og 2014 ([5]).

(37) Ifølge Frankrig har 88 anlæg været omfattet af denne fritagelse i perioden 2003-2015. Den udgjorde ca. 2 procent af de bevilgede nedsættelser på i alt 6,8 milliarder EUR.

2.3. **Størrelsen af de bevilgede nedsættelser af CSPE**

(38) I hele den betragtede periode, dvs. 2003-2015, beløb nedsættelserne af CSPE sig til 6,8 milliarder EUR. Der er redegjort for fordelingen af disse nedsættelser pr. type i afsnit 2.2.1 til 2.2.3.

2.4. **Virksomheder, der er omfattet af foranstaltningerne**

(39) De virksomheder, der er omfattet af nedsættelserne af CSPE, er store forbrugere af elektricitet, der tilhører ca. 227 sektorer ifølge NACE-koderne. Deres væsentligste aktivitetsområder er jern- og metalindustri, kemisk og petrokemisk industri, gasselskaber, papirindustri, kernekraft, luftfartsindustri, elektronikproduktion, bilindustri, landbrugs- og levnedsmiddelindustri og transport. Det er muligt for en virksomhed at være omfattet af flere fritagelseskriterier på samme tid.

(40) Disse virksomheder er berettigede til at anvende et eller flere lofter for CSPE. Ifølge de af Frankrig meddelte oplysninger var der i hele den pågældende periode, dvs. 2003-2015, 1 664 virksomheder, der var omfattet af nedsættelser af CSPE, fordelt som følger: 1 636 i kraft af loftet for CSPE på 0,5 % af værditilvæksten, 552 i kraft af loftet for CSPE pr. forbrugssted, 88 ([6]) i kraft af fritagelsen pga. eget forbrug. Visse virksomheder har kunnet kumulere flere typer nedsættelser.

2.5. **Foranstaltningernes varighed og reform i 2016**

(41) CSPE-afgiften blev indført i 2003. Der er redegjort for dens beløb og fordeling i afsnit 2.2.1 til 2.2.3.

(42) I 2015 blev den erstattet af en ny ordning. Den korrigerende finanslov for 2015 nr. 2015-1786 af 29. december 2015 (LFR 2015) indførte en reform af energiskatteforholdene, der navnlig berørte finansieringen af den offentlige elektricitets- og gastjeneste. CSEP blev dermed afskaffet for forbrug efter den 31. december 2015.

(43) Siden den 1. januar 2016 er de politikker, som før blev finansieret ved hjælp af CSPE, blevet finansieret over statens budget.

2.6. **Udelukkelse fra beslutningen af nedsættelser af CSPE bevilget til transportselskaber**

(44) I betragtning af den specifikke lovramme, der gælder for jernbanetransportselskaber ([7]), er nedsættelserne af CSPE, der bevilges til jernbanetransportselskaber, udelukket fra denne procedure og vil blive genstand for en specifik beslutning i Kommissionen. De er følgelig udelukket fra anvendelsesområdet for denne afgørelse.

([5]) Svar fra Frankrig af 5. maj 2014
([6]) Notat fra de franske myndigheder af 23. november 2017 med bilag.
([7]) Fællesskabets retningslinjer for statsstøtte til jernbaneselskaber (EUT C 184 af 22.7.2008, s. 13).

(45) De i afsnit 2.2 fremlagte nedsættelser af CSPE indbefatter således ikke de nedsættelser, der er bevilget til jernbanetransportselskaber.

2.7. **Beskrivelse af baggrunden for indledningen af proceduren**

(46) I sin indledningsafgørelse ([8]) skønnede Kommissionen, at foranstaltningerne udgjorde en statsstøtte, hvis forenelighed med det indre marked ikke var tilstrækkeligt bevist.

2.7.1. *Statsstøttens eksistens*

(47) Kommissionen fandt, at de bevilgede nedsættelser af CSPE udgjorde statsstøtte.

(48) Kommissionen skønnede indledningsvis, at de forskellige nedsættelser af CSPE, der er fastsat i loven, udgjorde en selektiv fordel for virksomheder med eget forbrug, virksomheder med stort elektricitetsforbrug og elektricitetsintensive virksomheder: For det første udgør fritagelsen for CSPE til virksomheder, som producerer elektricitet til eget forbrug, jf. betragtning 144 i indledningsafgørelsen, selektiv støtte. For det andet konkluderede Kommissionen, at der foreligger en fordel, som bevilges til de virksomheder, der er omfattet af loftet for CSPE pr. forbrugssted, og som reelt kun ydes inden for visse erhvervssektorer. Og endelig vedrører loftet for CSPE på 0,5 % af værditilvæksten kun industrivirksomheder, der overskrider en vist forbrugstærskel, hvilket ligeledes giver disse virksomheder en fordel.

(49) Kommissionen bemærkede dernæst, at de fordele, der opstod som følge af nedsættelserne af CSPE, ligesom CSPE var finansieret af statsmidler, og at de kunne tilregnes staten. I det omfang CSPE er af statslig oprindelse, udgør nedsættelser af CSPE et afkald på midler af statslig oprindelse.

(50) Endelig skønnede Kommissionen ligeledes, at de forskellige nedsættelser af CSPE kunne påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne og medføre konkurrenceforvridninger som følge af forskellene i behandlingen af de virksomheder, der er omfattet af foranstaltningerne, og deres konkurrenter, som ikke har mulighed for at udnytte dem.

2.7.2. *Støttens forenelighed*

(51) Hvad angår foranstaltningernes forenelighed med det indre marked, påpegede Kommissionen, at CSPE på datoen for indledningsafgørelsen hverken var en harmoniseret miljøafgift i betydningen i punkt 153 i EF-retningslinjerne for statsstøtte til miljøbeskyttelse (»miljøretningslinjerne«) eller ([9]) en ikke-harmoniseret miljøafgift i betydningen i punkt 151 sammenholdt med punkt 70(14) i disse retningslinjer fra 2008.

(52) I denne forbindelse påpegede Kommissionen, at det specifikke afgiftsgrundlag ikke nødvendigvis havde en negativ indflydelse på miljøet, eftersom CSPE til dels pålægges vedvarende elektricitet. Af denne grund kan CSPE heller ikke betragtes som havende til formål at internalisere miljøomkostninger. Den tilsigter heller ikke at tilskynde fabrikanter eller slutforbrugerne til at beskæftige sig med mere miljøvenlige aktiviteter. Derimod ville en nedsættelse af forbruget gøre det nødvendigt at øge den skyldige CSPE for at dække omkostningerne til produktion af vedvarende energi. Følgelig finder kapitel 4 ([10]) i 2008-retningslinjerne ikke anvendelse.

(53) Kommissionen fandt imidlertid, at foranstaltningerne til nedsættelse af CSPE kunne analyseres ud fra artikel 107, stk. 3, litra c) i TEUF, og den opfordrede Frankrig til at gøre rede for deres vilkår.

(54) Kommissionen bemærkede ligeledes, at processen til revision af 2008-retningslinjerne var i gang, og at udkastet til 2014-retningslinjerne omfattede følgende punkter:

> »(180) Finansiering af støtte til energi fra vedvarende energikilder gennem afgifter afhjælper ikke som sådan en negativ ekstern virkning, og den har således ingen direkte miljøvirkning. Den kan imidlertid føre til højere elpriser. Stigningen i elomkostningerne kan vise sig enten direkte i form af en særlig afgift, som elforbrugerne skal betale ud over selve elprisen, eller indirekte gennem yderligere omkostninger, som elforsyningsselskaberne pålægges på grund af forpligtelser til at købe vedvarende energi, og som efterfølgende væltes over på deres kunder, elforbrugerne. Et typisk eksempel ville være, at elforsyningsselskaberne pålægges at købe en vis procentdel af vedvarende energi gennem grønne certifikater, hvilket de ikke kompenseres for.

([8]) EFT C 348 af 3.10.2014, s. 78.
([9]) Indledningsafgørelsens punkt 154 og 155.
([10]) Kapitel 4: »Støtte i form af afgiftslempelser eller afgiftsfritagelser«.

(181) I princippet skal alle energiforbrugere bære omkostningerne til finansiering af støtte til vedvarende energi. Der kan imidlertid være behov for visse lempelser for at sikre et tilstrækkeligt finansieringsgrundlag for støtte til vedvarende energi (84). For at undgå, at virksomheder, der i særlig grad berøres af finansieringen af støtte til vedvarende energi, sættes i en vanskelig konkurrencemæssig situation, kan medlemsstaterne vælge at yde en delvis kompensation for de ekstra omkostninger for at fremme den samlede finansiering af støtte til energi fra vedvarende energikilder og undgå »carbon leakage«. Uden kompensation til særlig berørte virksomheder kan offentlighedens accept af gennemførelse af ambitiøse støtteforanstaltninger til fordel for vedvarende energi blive begrænset. På den anden side kan offentlighedens accept af støtte til vedvarende energi i lige så høj grad blive mindsket, hvis kompensationen er for høj eller ydes til for mange elforbrugere.«

(55) Endelig påpegede Kommissionen, at støtte, der ydes i form af nedsættelser af bidrag til finansiering af energi fra vedvarende energikilder, ifølge udkastet til 2014-retningslinjerne (punkt 229) skal vurderes på basis af de nye retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi, når disse er vedtaget (også selv om støtten er ydet inden ikrafttrædelsen af 2014-retningslinjerne).

(56) Eftersom Frankrig har opgivet meget få elementer om nedsættelsernes formål og begrundelse, udtrykte Kommissionen endvidere sin tvivl om støttens forenelighed med det indre marked. Den opfordrede således Frankrig til at gøre rede for: i) hvilket mål af fælles interesse, foranstaltningen tjener, ii) dens egnethed, iii) dens tilskyndelsesvirkning, iv) hvordan den i tilstrækkeligt omfang forebygger negative og uønskede virkninger på samhandelen.

(57) I sin indledningsafgørelse anså Kommissionen således, at Frankrig ikke i tilstrækkeligt omfang havde godtgjort foreneligheden med det indre marked af foranstaltningerne til nedsættelse af CSPE for visse virksomheder.

2.8. **Vedtagelse af 2014-retningslinjerne**

(58) 2014-retningslinjerne trådte i kraft den 1. juli 2014. De indeholder et afsnit 3.7.2 om »støtte i form af sænkede bidrag til finansiering af støtte til energi fra vedvarende energikilder«.

(59) I dette afsnit anerkendes det for det første, at afgifter, der opkræves for at finansiere energipolitikker, ikke har nogen direkte virkning på miljøet og ikke i snæver forstand udgør miljøafgifter, som har til formål at øge omkostningerne forbundet med miljøskadelig adfærd. De kan ikke desto mindre bidrage indirekte til miljøbeskyttelse ved at gøre det muligt at finansiere støtteordninger, der bidrager til miljøbeskyttelse.

(60) For det andet påpeger disse retningslinjer også, at en ordning til finansiering af disse støtteforanstaltninger ved hjælp af en afgift på elektriciteten i visse tilfælde kun kan komme på tale, hvis de virksomheder, der er særligt berørt af omkostningerne til finansiering af støtten til vedvarende energi, kan få nedsættelser.

(61) For det tredje fastsætter disse retningslinjer niveauer af nedsættelser, der anses som acceptable for at bevare støtteforanstaltningernes økonomiske acceptabilitet uden at overføre en for væsentlig byrde til de øvrige forbrugere.

(62) Endelig åbner afsnit 3.7.3 i 2014-retningslinjerne mulighed for at indføre en tilpasningsordning for gradvist at få nedsættelsesniveauerne, der er fastsat i en national foranstaltning, til at konvergere med nedsættelsesniveauer, som er forenelige med retningslinjernes forskrifter og forholdsmæssige i forhold til reglerne for statsstøtte.

3. **BEMÆRKNINGER FRA DE INTERESSEREDE PARTER**

(63) Ud over transportselskaber, der behandles separat, har indledningsafgørelsen givet anledning til følgende bemærkninger.

3.1. **EDF**

(64) EDF meddelte Kommissionen sine bemærkninger den 17. november 2014. Ifølge denne koncern vedrører de fritagelser, den har været omfattet af, for omkring […] procents vedkommende egenforbrugt elektricitet med henblik på at producere elektricitet, der tilføres til det offentlige net. Ifølge EDF vedrører dette egetforbrug dels elforbruget til kraftværkernes hjælpeudstyr, dels elforbruget til energioverføringsstationer ved pumpning i vandkraftværker, som i sidstnævnte tilfælde leveres af atomkraftværker.

(65) Koncernen mener, at dette egetforbrug skal være omfattet af en total fritagelse for CSPE, dels i henhold til Rådets direktiv 2003/96/EF ([11]), der er omtalt i afsnit 51, hvis artikel 14, stk. 1, litra a), åbner mulighed for, at medlemsstaterne fritager energiprodukter og elektricitet, der anvendes til produktion af elektricitet eller til at opretholde muligheden for produktion af elektricitet, for beskatning, dels i medfør af en afgørelse, der godkender den tyske ordning »EEG-afgift« indført i loven »EEG 2014«, som statsstøtte ([12]).

(66) EDF understreger yderligere nødvendigheden af at sikre kohærensen mellem de forskellige medlemsstaters ordninger til fritagelse for energiafgifter, som navnlig begunstiger de elektricitetsintensive industrier. En forskellig behandling af disse fritagelser i medlemsstaterne kunne øge de konkurrenceforskelle, der iagttages på de forskellige markeder.

3.2. **ALFI**

(67) ALFI (Air Liquide France Industrie) meddelte Kommissionen sine bemærkning den 3. november 2014. Koncernen understreger for det første, at dens energiomkostninger udgør mellem […] og […] procent af dens produktionsomkostninger. For det andet gør ALFI gældende, at en for kraftig stigning i elektricitetsomkostningerne ville tilskynde de forskellige industrier, der anvender industrielle gasser (kemi, stål, petrokemi, glas), til at internalisere produktionen heraf, men i en mindre skala, hvilket på verdensplan ville føre til en stigning i energiforbruget.

(68) ALFI bestrider dernæst, at nedsættelserne af CSPE indebærer en fordel for de således begunstigede virksomheder. Ifølge denne koncern svarer disse nedsættelser af CSPE blot til en »offentlig forsyningsservice« og udgør følgelig ikke en støtte, uden nærmere at angive det juridiske grundlag.

(69) Endelig skønner ALFI, med forbehold for fravær af støtte som understreget i den foregående betragtning, at disse nedsættelser af CSPE, såfremt de blev betragtet som statsstøtte, ville være forenelige med afsnit 3.7.2 i 2014-retningslinjerne, som på visse betingelser anerkender foreneligheden af en differentiering med målrettede nedsættelser til fordel for elektricitetsintensive industrivirksomheder. Tilbagebetaling af støtten, såfremt eksistensen heraf fastslås, ville følgelig under alle omstændigheder være udelukket.

3.3. **UNIDEN**

(70) UNIDEN, en forening, der repræsenterer de energiintensive industriers interesser i Frankrig, meddelte Kommissionen sine bemærkninger den 3. november 2014. Ifølge denne forening forfølger nedsættelserne af CSPE flere mål af fælles interesse, hvilket gør foranstaltningerne forenelige i betydningen i artikel 107, stk. 3, i TEUF og 2014-retningslinjerne.

(71) For det første forfølger foranstaltningerne et mål mht. opretholdelse af konkurrenceevnen af industrisektorer, der er udsat for konkurrence på verdensplan. For det andet forfølger foranstaltningerne et socialt mål. For det tredje forfølger foranstaltningerne et mål mht. økonomisk, social og territorial samhørighed, der blandt andet går ud på at beskytte de mest sårbare forbrugere. Endelig forfølger foranstaltningerne et mål mht. energimæssig effektivitet, hvilket er i fuld overensstemmelse med EU-lovgivningen.

4. **FRANKRIGS BEMÆRKNINGER**

(72) Frankrig har indsendt bemærkninger både om foranstaltningernes betegnelse og deres forenelighed med det indre marked.

4.1. **Loftet for CSPE pr. forbrugssted og på 0,5 % af værditilvæksten udgør ikke en statsstøtte**

(73) Frankrigs hovedargumenter for at godtgøre fraværet af støtte vedrører dels fraværet af selektivitet, dels fraværet af konkurrenceforvridning.

4.1.1. *Fravær af selektivitet*

(74) Ifølge Frankrig er foranstaltningerne ikke selektive af tre hovedårsager:

([11]) Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (EUT L 283 af 31.10.2003, s. 51).

([12]) SA.38632 — Reform af loven om vedvarende energi i Tyskland.

(75) For det første anses det i retspraksis, at medlemsstaternes indførelse af nedsættelser af afgifter ikke er tilstrækkelig til at fastslå foranstaltningens selektivitet, i det omfang hvor de virksomheder, der eventuelt overskrider de fastsatte tærskler, ikke befinder sig i samme faktuelle situation som de øvrige virksomheder. Domstolens retspraksis har således fastslået, at loftet pr. forbrugssted ikke var tilstrækkeligt til at gøre det til en selektiv foranstaltning, og at loft over afgifter ikke nødvendigvis udgjorde en selektiv støtte ([13]). Hvad angår loftet for CSPE på 0,5 % af værditilvæksten, støtter Frankrig sig til Forfatningsrådets ([14]) retspraksis og henviser til, at dommeren ved at betragte CSPE som værende i overensstemmelse med princippet om skattemæssig ligebehandling anerkendte, at de virksomheder, der var omfattet af dette loft, befandt sig i en anden faktuel situation end de øvrige virksomheder, hvorfor støtten ikke var selektiv.

(76) For det andet, hvad nærmere angår egetforbrug, mener Frankrig, at fritagelsen for CSPE, der bevilges til egenforbrugere, vedrører virksomheder, der befinder sig i en anden faktuel situation end de øvrige bidragsydere til CSPE, hvilket udelukker støttens selektivitet.

(77) For det tredje godtgøres fraværet af selektivitet af det franske skattesystems beskaffenhed, som foranstaltningerne hidrører fra, og som ikke udviser nogen selektiv karakter. Ifølge Frankrig er lofterne for CSPE en følge af skattesystemets beskaffenhed, der kræver, at skattebyrden skal tage højde for den enkeltes bidragsevne.

(78) Endelig understreger Frankrig, for hvad angår egenforbrugere, der producerer elektricitet ud fra vedvarende energikilder (»ENR«) eller kraftvarmeproduktion, og som hovedsagelig er aktive inden for aktivitetssektorerne kemi, stålindustri og petrokemi, at det er logisk, at den producerede og egenforbrugte elektricitet fritages for den del af CSPE, der finansierer ENR eller støtte til kraftvarmeproduktion, i det omfang denne elektricitet ikke har modtaget nogen CSPE-finansieret offentlig støtte, alt imens den bidrager til at opfylde det miljøbeskyttelsesmål, der forfølges af den CSPE-finansierede støtte til ENR og kraftvarmeproduktion, på samme måde som den elektricitet, der tilføres til elnettet (og som modtager CSPE-finansieret støtte). Frankrig understreger, at fritagelsen af egenforbrugere, der anvender ENR eller kraftvarme, af denne grund ikke udgør en selektiv fordel.

4.1.2. *Fravær af konkurrenceforvridning*

(79) Frankrig gør gældende, at der fandtes en tilsvarende foranstaltning inden indførelsen af CSPE i 2003. Følgelig mener Frankrig, at støtten kun har ringe indflydelse på den økonomiske og konkurrencemæssige situation af virksomheder beliggende i Frankrig.

4.2. **Såfremt det antages, at betegnelsen som statsstøtte bekræftes, udgør lofterne for CSPE pr. forbrugssted og på 0,5 % af værditilvæksten en forenelig støtte**

(80) Såfremt det antages, at betegnelsen som statsstøtte alligevel skulle blive bekræftet, foreslår Frankrig at analysere CSPE's forenelighed ifølge tre forskellige akser:

(81) For det første er foranstaltningernes forenelighed en følge af det faktum, at de overholder bestemmelserne i direktiv 2003/96/EF (se afsnit 4.2.1).

(82) For det andet er nedsættelserne af CSPE, i det omfang CSPE kan betragtes som en miljøafgift, fuldt forenelige med Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til miljøbeskyttelse ([15]) (herefter »2001-retningslinjerne«), 2008- og 2014-retningslinjerne (se afsnit 4.2.2).

(83) For det tredje ville lofterne for CSPE, hvis CSPE ikke kunne betegnes som miljøafgift, være forenelige med 2014-retningslinjerne for den del af CSPE, der finansierer vedvarende energi, og med artikel 107, stk. 3, litra c) i TEUF for de øvrige dele af CSPE (se afsnit 4.2.3).

4.2.1. *Foranstaltningernes forenelighed følger af overholdelsen af bestemmelserne i direktiv 2003/96/EF*

(84) Frankrig understreger, at direktiv 2003/96/EF tillader visse fritagelser:

([13]) Domstolens dom af 15. november 2011, Kommissionen/Gibraltar og Det Forenede Kongerige, C-106/09, ECLI:EU:C:2011:732.
([14]) Afgørelse 2005-516 DC af 7. juli 2005
([15]) Meddelelse fra Kommissionen — EF-rammebestemmelser for statsstøtte til miljøbeskyttelse (EFT C 37 af 3.2.2001, s. 3).

(85) For det første tillader direktivet i sin artikel 14, stk. 1, litra a) afgiftsfritagelse for elektricitet, der anvendes til produktion af elektricitet eller til at opretholde muligheden for produktion. Denne fritagelse dækker for en stor del fritagelsen pga. eget forbrug inden for rammerne af de betragtede foranstaltninger.

(86) For det andet tillader direktivet i sin artikel 15, stk. 1, litra e) afgiftsfritagelser for egenforbrugt elektricitet, der stammer fra kraftvarmeproduktion.

(87) Endelig tillader direktivet i sin artikel 17, stk. 1, litra a) delvise fritagelser for »energiintensive« virksomheder, der defineres som virksomheder, hvor købet af energiprodukter og elektricitet udgør 3,0 procent af produktionsværdien, eller hvor energiafgiften udgør mindst 0,5 procent af værditilvæksten.

4.2.2. *Ud fra den antagelse, at CSPE udgør en miljøafgift, er lofterne for CSPE forenelige med de regler, der gælder for statsstøtte*

(88) I sin korrespondance med Kommissionen skønner Frankrig, at CSPE kan betragtes som en miljøafgift som defineret i punkt 70(14) i 2008-retningslinjerne. Frankrig skønnede således, at afgiftsgrundlaget omfattede negative effekter på miljøet, selv om det havde til formål at finansiere vedvarende energi, og at støtteordningen følgelig er gavnlig for miljøet. Denne betegnelse indebærer, at foranstaltningernes forenelighed med det indre marked vurderes i forhold til tre successive grundlag for forenelighed.

(89) For det første, for perioden fra 2003 til 2008, skal foreneligheden af nedsættelserne af CSPE vurderes i forhold til 2001-retningslinjerne. Ifølge Frankrig sikres denne forenelighed af det faktum, at de begunstigede virksomheder betaler en væsentlig andel af CSPE, nærmere bestemt mindst 20 procent, i overensstemmelse med punkterne 51.1.a og 51.1.b i 2001-retningslinjerne.

(90) For det andet mener Frankrig, at foranstaltningerne er i overensstemmelse med 2008-retningslinjerne for perioden fra 2008 til 2014. Dels betragter Frankrig CSPE som en miljøafgift. Dels hedder det i punkt 4 i 2008-retningslinjerne, at miljøafgifter er forenelige med det indre marked. Følgelig skulle foranstaltningernes forenelighed med det indre marked således være tilstrækkeligt bevist.

(91) Endelig mener Frankrig, at de to lofter for CSPE er forenelige med 2014-retningslinjerne, der gælder mellem den 1. juli og foranstaltningernes ophør i 2015, og at de navnlig overholder punkt 170 i de nævnte retningslinjer.

4.2.3. *Denne forenelighed begrundes i forhold til dels afsnit 3.7.2 i 2014-retningslinjerne, dels artikel 107, stk. 3, litra c) i TEUF*

(92) I sin meddelelse af 22. oktober 2015 accepterede Frankrig imidlertid at overveje muligheden af ikke at betragte CSPE som en miljøafgift og at drage de deraf følgende slutninger, hvad angår analysen af dens forenelighed med det indre marked i forhold til dels afsnit 3.7.2 i 2014-retningslinjerne, dels artikel 107, stk. 3, litra c) TEUF.

4.2.3.1. Nedsættelse af CSPE for så vidt som den gør det muligt at finansiere vedvarende energi

(93) Ifølge Frankrig er foranstaltningernes overensstemmelse med 2014-retningslinjerne bevist. Frankrig henviser udtrykkeligt til afsnit 3.7.2 som juridisk grundlag for at vurdere de betragtede foranstaltningers ([16]) forenelig med det indre marked.

(94) For det første påpeger Frankrig, at alle støtter, der er bevilget inden den 1. januar 2011 i form af nedsættelse af bidrag til støtte til energi fra vedvarende energikilder, kan erklæres som værende forenelige med det indre marked, som punkt 248 i 2014-retningslinjerne åbner mulighed for.

(95) For det andet mener Frankrig, at disse støtter kan bevilges for perioden efter 2011, for så vidt de er underlagt en tilpasningsordning, som gennem objektive kriterier sikrer konvergensen af de nedsættelsesniveauer, der bevilges inden for rammerne af de betragtede foranstaltninger, med de tilladte niveauer ifølge afsnit 3.7.2 i 2014-retningslinjerne.

([16]) Notat af 22. oktober 2015

(96) Frankrig understreger, at 50 procent af støtten til forbrænding skal betegnes som støtte til produktion af vedvarende energi, eftersom 50 procent af det brændte affald er bionedbrydeligt affald, som det fremgår af statistikkerne fra IEA og Eurostat.

4.2.3.2. Nedsættelse af CSPE for så vidt som den gør det muligt at finansiere kraftvarmeproduktion, takstudligning og sociale takster

(97) Hvad angår den del af CSPE, der ikke vedrører finansiering af elproduktion ud fra vedvarende energi, har Frankrig fremlagt en detaljeret analyse af foranstaltningernes forenelighed, som Kommissionen beskriver herunder.

4.2.4. *Lofternes almene interesse*

(98) Frankrig mener, at traktaten udgør et tilstrækkeligt juridisk grundlag til at begrunde foranstaltningens forenelighed med det indre marked, for hvad angår den del af lofterne for CSPE, der vedrører »andre politikker end udvikling af vedvarende energi, idet lofterne, der vedrører den del af CSPE, der finansierer udviklingen af vedvarende energi, er (…) underlagt 2014-retningslinjerne.«

(99) Frankrig påpeger indledningsvis, at det ifølge den europæiske lovgivning er muligt at betragte det som berettiget, at elektricitetsintensive virksomheder ikke bærer excessive udgifter til elektricitetsforsyning, på grund af den almene interesse som udgøres af i) kraftvarmeproduktion, ii) målet om territorial samhørighed og beskyttelse af ultraperifere regioner, iii) målet om social samhørighed og bekæmpelse af eksklusion.

1) For det første er støtten til kraftvarmeproduktion dels begrundet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/8/EF ([17]), og dels af Europarådets afgørelse af 7. og 8. marts 2007, der fastsætter målet om reduktion af energiforbruget, hvor kraftvarmeproduktion spiller en vigtig rolle. Frankrig bemærker, at den del af CSPE, der vedrører støtte til kraftvarmeproduktion, kan indbefatte støtte, der ydes til forbrænding af ikke-bionedbrydeligt affald, i det omfang det anvendes til højeffektiv kraftvarmeproduktion.

2) For det andet bidrager takstudligningen til fælleskabsmålet om territorial samhørighed, der anerkendes i artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). Frankrig gør ligeledes gældende, at denne politiks almene interesse er baseret på artikel 174 i TEUF, 349 i TEU, samt på 107, stk. 3, litra a), i TEUF.

3) For det tredje understøttes de sociale taksters almene interesse af artikel 3 i TEU og 174 i TEUF. Frankrig henviser til, at formålet med denne politik ligeledes kan begrundes af artikel 1 i EU's charter om grundlæggende rettigheder. Frankrig nævner dernæst betragtning 45 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF ([18]), ifølge hvilken »medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at beskytte sårbare kunder i forbindelse med det indre marked«. Frankrig påpeger, at fastsættelsen af sociale takster for elektricitet bidrager til beskyttelse af menneskers værdighed ved at garantere adgangen til et fundamentalt gode.

(100) Ifølge Frankrig forfølger de to lofter for CSPE, pr. forbrugssted og på 0,5 % af værditilvæksten endvidere et mål mht. vedligeholdelse af virksomhedernes konkurrenceevne, som understøttet af artikel 173, stk. 1, i TEUF. Frankrig påpeger yderligere, at direktiv 2003/96/EF ligeledes giver medlemsstaterne lov til at iværksætte fritagelser til fordel for energiintensive virksomheder med henblik på at opretholde deres konkurrenceevne, hvilken mulighed også er anerkendt i 2014-retningslinjerne (afsnit 3.7.2) for finansieringen af vedvarende energi. Skønt dette mål mht. vedligeholdelse af konkurrenceevnen ikke er tilstrækkeligt til at begrunde eksistensen af en fælles interesse, bidrager det ifølge Frankrig til at begrunde denne almene interesse.

4.2.4.1. Nødvendighed

(101) Foranstaltningernes nødvendighed er ifølge Frankrig behørigt begrundet, idet de bidrager til at styrke de begunstigede virksomheders konkurrenceevne og således forebygge risikoen for udflytning. Da foranstaltningerne desuden er korrekt målrettede og lofterne korrekt dimensioneret, er de ikke diskriminerende. I denne henseende påpeger Frankrig kohærensen mellem de valgte tærskelværdier for de to fritagelsesfamilier, pr. forbrugssted og ift. værditilvæksten, idet loftet pr. forbrugssted blot er en tilpasning pr. forbrugssted af loftet på 0,5 % af værditilvæksten. Endelig udvælges de begunstigede virksomheder ifølge transparente og objektive kriterier, der har til formål at begunstige de virksomheder, der er mest udsat for tab af konkurrenceevne.

([17]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/8/EF af 11. februar 2004 om fremme af kraftvarmeproduktion på grundlag af en efterspørgsel efter nyttevarme på det indre energimarked og om ændring af direktiv 92/42/EØF (EUT L 52 af 21.2.2004, s. 50).

([18]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 55).

(102) Frankrig begrunder ligeledes foranstaltningernes nødvendighed med, at en ophævelse af disse nedsættelser ville give anledning til ekstraomkostninger, der vurderes til mellem 12 procent og 24 procent af værditilvæksten. Frankrig gør desuden gældende, at en stigning af energiprisen på 2 EUR/MWh udgør en 2 procents stigning af produktionsomkostningerne, hvilket er mere talende end en »nettomargen« for disse virksomheder. I denne kontekst ville en ekstra økonomisk anstrengelse forårsaget af ophævelsen af nedsættelserne af CSPE ifølge Frankrig blot øge risikoen for udflytning af de elektricitetsintensive virksomheder og indebære en risiko for finansieringen af de tilsigtede politikker ved at flytte afgiftsbyrden derfor over på de øvrige forbrugere.

4.2.4.2. Støttens egnethed

(103) Frankrig skønner, at foranstaltningernes egnethed er begrundet af direktiv 2003/96/EF, som tillader, at virksomheder, der betaler en energiafgift på 0,5 procent af deres værditilvækst, kan være omfattet af fritagelser over denne tærskelværdi, både på grund af fraværet af harmonisering af skattelovgivningerne og på grund af risikoen for tab af konkurrenceevne på internationalt plan.

(104) Nedsættelserne af CSPE er således ifølge Frankrig egnede inden for en kontekst, hvor skattelovgivningerne ikke er fuldstændigt harmoniserede, og i betragtning af den mærkbare forringelse af den europæiske konkurrenceevne.

4.2.4.3. Forholdsmæssighed

(105) Frankrig understreger dernæst, at nedsættelserne af CSPE er forholdsmæssige. De svarer til et gennemsnitligt bidrag på 31 til 34 procent af det totale bidrag, dvs. mellem 5,1 og 5,6 EUR/MWh (vurdering fra 2014), hvilket skal sammenholdes med en CSPE på 16,5 EUR/MWh på samme dato. Frankrig påpeger, at denne sats på 31-34 procent er højere end den minimumssats, der er tilladt ifølge 2008-retningslinjerne men også ifølge afsnit 3.7.1 og afsnit 3.7.2 i 2014-retningslinjerne, og at den følgelig er forholdsmæssig.

(106) Nedsættelserne kan således ifølge Frankrig betragtes som forholdsmæssige, i det omfang de begunstigede virksomheder stadig betaler en tilstrækkelig stor andel af CSPE.

(107) Frankrig har opgivet CSPE-beløbene pr. begunstiget virksomhed for 2014. Kommissionen påpeger således, at blot i 2014 betalte 124 begunstigede virksomheder et niveau af CSPE under satsen på 15 procent, der er foreskrevet i punkt 188 i 2014-retningslinjerne.

4.2.4.4. Foranstaltningernes tilskyndende karakter

(108) Frankrig skønner, at denne betingelse ikke finder anvendelse i dette tilfælde. Frankrig påpeger, at foranstaltningerne ikke tilsigter at tilskynde de begunstigede virksomheder til at ændre deres adfærd men snarere søger at undgå, at deres konkurrenceevne forringes, i et forebyggende øjemed.

4.2.4.5. Begrænsning af de konkurrenceforvridende virkninger og positiv pris/fordel-balance

(109) I denne forbindelse gør Frankrig gældende, at de indførte fritagelser for CSPE netop gør det muligt at begrænse disse konkurrenceforvridninger. I sine bemærkninger påpeger Frankrig således, at prisforskellen mellem Frankrig og Nordamerika stadig er betydelig, af størrelsesordenen 10 EUR/MWh, for de elektricitetsintensive virksomheder. Frankrig citerer også en undersøgelse udført af ICF for at påpege, at Frankrig bevilger færre fritagelser end Tyskland, Italien og Danmark ([19]).

4.2.4.6. Foreneligheden af lofterne for CSPE, når den går til de andre formål end finansiering af elproduktion ud fra vedvarende energi eller højeffektiv kraftvarmeproduktion eller støtte til takstudligning og sociale takster

(110) Hvad angår de øvrige afsnit af CSPE, der er beskrevet i betragtning 11, nr. 1)-3), fremlagde Frankrig følgende elementer:

1) Hvad angår støtte til forbrænding af bionedbrydeligt affald, understreger Frankrig først eksistensen af en fælles interesse for den del af forbrændingen, der er rettet mod vedvarende energi. For forbrænding af ikke-bionedbrydeligt affald understreger Frankrig dernæst, at deres støtte sigter mod en forbedring af energieffektiviteten. Frankrig forklarede, at foranstaltningerne var forholdsmæssige, i det omfang indkøbstaksten gør det muligt at nå en afkastgrad på mellem 6 og 7 procent. Endelig udviser foranstaltningerne ingen forvridende virkning, i det omfang samtlige forbrændingsanlæg er berettigede til ordningen.

([19]) ICF International, »En international sammenligning af energi- og klimaændringspolitikker, der påvirker energiintensive industrier i udvalgte lande«, juli 2012

2) Støtten til spidsbelastningsanlæg virker i den almene interesse, der er forsyningssikkerheden. Støtten er nødvendig for gennemførelse af investeringer. Endelig anså Frankrig, at den begrænsede effekt af de betragtede anlæg (78 MW i 2014) begrænser den forvridende virkning.

3) Endelig, hvad angår finansieringen af kontrakter med garanteret effekt, omtalte Frankrig hverken nødvendigheden eller egnetheden af denne støtte.

4.3. **Fritagelserne for CSPE, der bevilges til egenforbrugere af elektricitet, udgør ikke en statsstøtte**

(111) Indledningsvis påpeger Frankrig, at denne fritagelse i tilfælde af eget forbrug til elproduktion, er fuldt ud forenelig med direktiv 2003/96/EF, hvoraf det fremgår, at små elproducenter kan fritages for afgift på elektriciteten, for så vidt de produkter, der anvendes til at producere denne elektricitet, i øvrigt er afgiftspligtige.

(112) Hvad angår støttens eksistens, forklarer Frankrig for det første, at disse fritagelser for CSPE ikke udgør en selektiv støtte. Frankrig påpeger, at denne fritagelse er uafhængig af arten af de begunstigede virksomheders aktivitet, og at den i princippet gælder for alle virksomheder op til en kapacitet på 240 GWh. Disse begunstigede virksomheder medfører desuden ingen belastning af elektricitetssystemet svarende til den egenforbrugte andel. Det er således berettiget, at de behandles anderledes end forbrugere, der køber al deres elektricitet.

(113) Frankrig gør dernæst gældende, at den fritagelse for CSPE, der bevilges til virksomheder, der er egenforbrugere af elektricitet, ikke indfører nogen konkurrenceforvridning, i det omfang flere lande, navnlig i EU, praktiserer samme type fritagelse. Denne fritagelse kan følgelig ikke udgøre en statsstøtte.

(114) Hvad angår fritagelsens forenelighed, skønner Frankrig, at såfremt det antages, at eget forbrug udgør en støtte, ville denne forfølge et mål af fælles interesse ved at bidrage til forsyningssikkerheden gennem en dæmpning af virkningerne af spidsbelastninger i elforbruget.

4.4. **Tilpasningsordning som følge af vedtagelse af 2014-retningslinjerne**

(115) Frankrig har overvejet muligheden af et grundlag for forenelighed med det indre marked, der hidrører fra afsnit 3.7.2 i 2014-retningslinjerne og artikel 107, stk. 3, litra c), i TEUF taget sammen som beskrevet i afsnit 4.2.3, og har draget slutningerne heraf i et brev til Kommissionen af 27. oktober 2017. I denne korrespondance fremlagde Frankrig en ny version af tilpasningsordningen i medfør af afsnit 3.7.3 i 2014-retningslinjerne, med den hensigt at få nedsættelserne, der er bevilget inden for rammerne af foranstaltningerne, til at konvergere ifølge objektive kriterier med fritagelsesniveauer, der er forenelige med retningslinjernes afsnit 3.7.2.

(116) Dette trin til beregning af den CSPE, der går til forskellige mål, gør det muligt at beregne det beløb, de virksomheder, der er omfattet af nedsættelserne af CSPE, skal betale inden for rammerne af tilpasningsordningen. Dette beløb ligger mellem den allerede betalte CSPE og det beløb, der beregnes ved anvendelse af retningslinjerne. Det CSPE-beløb, der skal betales, beregnes forskelligt alt efter de betragtede dele af CSPE og bestemmes som angivet i afsnit 4.4.1.

4.4.1. *Direkte anvendelse af afsnit 3.7.3 for delen af CSPE til »finansiering af vedvarende energi«*

(117) For den del af CSPE, der tjener til at finansiere vedvarende energi, herunder forbrænding af bionedbrydeligt affald, overvejer Frankrig en tilpasningsordning, der skulle føre til, at det CSPE-beløb, der skal betales pr. 1. januar 2019, er det, der beregnes ifølge 2014-retningslinjerne, idet CSPE er gradvist afskaffet pr. 1. januar 2016:

(118) Hvis virksomheden i) tilhører en aktivitetssektor, der er opført i bilag 3 til 2014-retningslinjerne, og den udviser en elektricitetsintensitet på over 20 procent, eller ii) den samtidig udviser en elektricitetsintensitet på mindst 20 procent og en eksponering for internationale udvekslinger på over 4 procent (eller angivet i bilag 5 til disse retningslinjer), så skal den betale den mindste værdi mellem 15 procent af afgiften og 0,5 procent af dens værditilvækst.

(119) Hvis virksomheden tilhører en sektor, der er opført i bilag 3 til 2014-retningslinjerne, og udviser en elektricitetsintensitet på under 20 procent, så skal den betale den mindste værdi mellem 15 procent af afgiften og 4 procent af dens værditilvækst.

(120) I de øvrige tilfælde, hvis virksomheden i) tilhører en aktivitetssektor, der ikke er opført i bilag 3 i retningslinjerne, eller ii) dens sektor er opført i bilag 5, men den udviser en elektricitetsintensitet på under 20 procent, og iii) den har modtaget en støtte inden den 1. juli 2014, skal den betale mindst 20 procent af afgiften.

(121) Endelig, i alle de øvrige tilfælde, er det niveau af CSPE, der skal nås pr. 1. januar 2019, 100 procent.

4.4.2. *Anvendelse af afsnit 3.7.3 ved analogi, for delene af CSPE til »kraftvarmeproduktion«, »takstudligning« og »sociale takster«*

(122) For kraftvarmeproduktion, takstudligning og sociale takster medfører tilpasningsordningen, at den betalte CSPE senest i 2019 beløber sig til:

— 15 procent, hvis virksomheden er en elektricitetsintensiv virksomhed i betydningen ifølge punkt 185 til 186 i 2014-retningslinjerne. Hvis virksomheden udviser en elektricitetsintensivitet på over 20 procent, og hvis dens sektor hører til de i bilag 3 eller bilag 5 opførte sektorer i de nævnte retningslinjer, så kan CSPE-beløbet begrænses til 0,5 procent af virksomhedens værditilvækst og til 4 procent, hvis virksomheden ikke har en elektricitetsintensivitet på mindst 20 procent.

— 100 procent for de øvrige virksomheder.

(123) Frankrig anser denne tilpasningsordning som begrundet af de samme årsager som fremlagt i afsnit 3.7.3 af 2014-retningslinjerne om nedsættelser af afgifter, der er beregnet til at finansiere vedvarende energikilder. Tilpasningsordningen gør det i særdeleshed muligt at undgå en for brutal stigning, der ville resultere af en øjeblikkelig anvendelse af kriterierne i punkt 185 til 189 i 2014-retningslinjerne. Derved bidrager den til CSPE's økonomiske bæredygtighed ved at sikre støttens acceptabilitet og finansiering.

4.4.3. *Ikke-anvendelse af tilpasningsordningen for de andre dele af CSPE*

(124) Hvad angår nedsættelsen af den CSPE, der går til de i betragtning 110, nr. 1)-2), beskrevne formål, har Frankrig ikke til hensigt at inkludere den i tilpasningsordningen. Frankrig har bekræftet, at den CSPE, der går til disse formål, skal betales i sin helhed for den betragtede periode, 2003-2015 ([20]), og at de bevilgede nedsættelser af CSPE for den CSPE, der går til disse formål, vil blive tilbagebetalt i deres helhed.

4.4.4. *Tilpasningsordningernes startdato*

(125) For ENR- og kraftvarmedelene lader Frankrig tilpasningsordningen starte i 2011. I denne henseende støtter Frankrig sig til punkt 248 i 2014-retningslinjerne og til Kommissionens afgørelser af 15. juni 2017 (SA.38635 ([21])) og 21. september 2017 (SA.47887) ([22]).

(126) For de øvrige områder, der finansieres via CSPE, lader Frankrig som følge af de betænkeligheder, Kommissionen udtrykte i sin indledningsafgørelse, tilpasningsordningen starte i 2004. Frankrig skønner, at denne dato er begrundet på grund af forældelsen efter ti år, der gælder i dette tilfælde i medfør af ti års forældelsesfristen ifølge artikel 17 i Rådets forordning (EU) 2015/1589 ([23]).

4.4.5. *Behandling af eget forbrug inden for tilpasningsordningens rammer*

4.4.5.1. Fritagelse for CSPE for elforbrug, der anvendes til at producere elektricitet

(127) Ifølge Frankrig kan virksomheder, der er omfattet af afgiftsfritagelse pga. eget forbrug, og som er elproducenter (NACE-kode 3511), fritages for CSPE på den egenforbrugte elektricitet i henhold til artikel 14 i direktiv 2003/96/EF, hvoraf det fremgår, at elforbrug, der anvendes til produktion af elektricitet eller til at opretholde muligheden for produktion, er helt fritaget for afgifter. Frankrig mener, at det dermed ikke er nødvendigt at inkludere disse begunstigede virksomheder i tilpasningsordningen.

([20]) Notat fra de franske myndigheder af 23. november 2017
([21]) EUT C 336 af 6.10.2017, s. 2.
([22]) EUT L 258 af 6.10.2017, s. 127.
([23]) Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13. juli 2015 af 13. juli 2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT L 248 af 24.9.2015, s. 9).

4.4.5.2. Egenforbrugt elektricitet, der produceres ud fra ENR

(128) For virksomheder, der er omfattet af afgiftsfritagelse, og som producerer elektricitet ud fra ENR, kan den producerede og egenforbrugte elektricitet fritages for den del af CSPE, der finansierer ENR, i det omfang hvor denne elektricitet ikke har modtaget nogen CSPE-finansieret offentlig støtte, idet CSPE delvist finansierede støtten til ENR.

(129) Frankrig har imidlertid inkluderet fritagelsen, der vedrører den resterende del af CSPE, i tilpasningsordningen, undtagen hvis den tilsvarende fordel er mindre end *de minimis*-loftet for støtte.

4.4.5.3. Egenforbrugt elektricitet, der stammer fra kraftvarmeproduktion

(130) For virksomheder, der er omfattet af afgiftsfritagelse, og som producerer elektricitet ved kraftvarmeproduktion, kan den producerede og egenforbrugte elektricitet på samme måde fritages for den del af CSPE, der finansierer kraftvarmeproduktion, i det omfang hvor denne elektricitet ikke har modtaget nogen offentlig støtte.

(131) Frankrig har imidlertid inkluderet fritagelsen, der vedrører den resterende del af CSPE, i tilpasningsordningen, undtagen hvis den tilsvarende fordel er mindre end *de minimis*-loftet for støtte.

4.4.6. *Metode til fordeling pr. politik af den teoretisk skyldige CSPE, eksklusive fritagelse*

(132) For at bestemme den skyldige CSPE eksklusive fritagelse udfører Frankrig en beregning for hver virksomhed på basis af den årlige sats og virksomhedens forbrug. Denne teoretiske CSPE fordeles pr. politik som opgivet af CRE og meddelt til Kommissionen den 20. december 2016:

	ENR *(%)*	Forbrænding *(%)*	Kraftvarme-produktion *(%)*	Takstudlig-ning *(%)*	Sociale tak-ster *(%)*	Spidsbelast-ningsproduk-tion *(%)*	Diverse *(%)*
2003	11	2	57	27	0	2	1
2004	16	3	50	28	0	2	1
2005	11	2	48	30	6	3	1
2006	4	1	57	32	3	2	1
2007	0	– 3	38	63	– 1	2	1
2008	7	– 1	29	59	3	3	1
2009	18	0	30	47	3	1	1
2010	21	– 1	40	35	3	1	1
2011	43	1	27	27	1	0	1
2012	48	0	20	29	2	0	0
2013	52	1	16	28	3	0	0
2014	58	1	10	27	4	0	0
2015	61	1	9	24	5	0	0
In alt	41,9	0,6	23,0	30,5	2,9	0,7	0,5

Årlig vægt af hver politik, notat fra de franske myndigheder den 20. december 2016

(133) Frankrig understreger, at ENR, kraftvarmeproduktion, takstudligning og sociale tariffer udgør 98,2 procent af den indkrævede CSPE siden 2003.

(134) Hvad angår forbrænding, understreger Frankrig, at det ifølge statistikkerne fra Det Internationale Energiagentur og Eurostat er tilladeligt at anse, at den energi, der produceres af UIOM-sektoren (forbrændingsenheder for husholdningsaffald), og som udnyttes i form af varme eller elektricitet, medregnes som vedvarende for halvdelens vedkommende. Følgelig medtages 50 procent af den CSPE, der går til støtte af forbrænding, i ENR-delen. Desuden medtages støtten til forbrænding af ikke-bionedbrydeligt affald, der anvendes til højeffektiv kraftvarmeproduktion, i CSPE's kraftvarme-del. Ud fra denne antagelse vælger Frankrig følgende fordeling:

	ENR *(%)*	Kraftvarmepro-duktion *(%)*	Takstudligning + Sociale ordninger *(%)*	Forbrænding af ikke-biologisk nedbrydeligt affald *(%)*	Diverse *(%)*
2003	12	57	27	1	3
2004	17	50	28	2	2
2005	12	48	35	1	4
2006	5	57	35	1	3
2007	– 2	38	62	– 2	3
2008	6	29	62	– 1	4
2009	18	30	50	0	2
2010	21	40	38	– 1	2
2011	43	27	28	1	1
2012	48	20	31	0	1
2013	52	16	31	0	0
2014	59	10	31	0	0
2015	61	9	29	0	0

4.4.6.1. Anvendelse af *de minimis*-tærsklerne

(135) Frankrig angiver, at den af Kommissionens forordning (EU) nr. 1407/2013 ([24]) hjemlede *de minimis*-tærskel er anvendt for hver af de bevilgede nedsættelser af CSPE: For hver begunstiget virksomhed sammenlignes støtten, der er ydet over de seneste tre glidende år, med et beløb på 200 000 EUR. Hvis støtten, der er ydet over de seneste tre glidende år, er mindre end 200 000 EUR, er refunderingen nul for disse tre år. Frankrig angiver, at den vil iagttage Europa-Kommissionens afgørelse N 7/09 ([25]), der indebærer en stigning af *de minimis*-tærsklen til 500 000 EUR for 2009 og 2010 for at tage højde for den økonomiske krise på det tidspunkt.

4.4.7. *Tilpasningsordningens progressivitet*

(136) For begunstigede virksomheder, der kan betegnes som elektricitetsintensive i betydningen ifølge punkt 185-187 i 2014-retningslinjerne, eller som ikke helt opfylder bestemmelserne i afsnit 3.7.2 i disse retningslinjer, har Frankrig fremlagt en tilpasningsordning, der indebærer en gradvis forøgelse af deres bidrag (se betragtningerne 117 og 118).

(137) Denne tilpasningsordning er fælles for alle komponenterne af CSPE. Den korrigerer samtlige lofter og fritagelser, der er bevilget inden for rammerne af foranstaltningen. Den dækker også samtlige politikker, der finansieres via CSPE.

([24]) Kommissionens forordning (EU) nr. 1407/2013 af 18. december 2013 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på *de minimis*-støtter (EUT L 352 af 24.12.2013, s. 1).
([25]) EUT C 91 af 21.4.2009, s. 3.

(138) Tilpasningsordningen tager udgangspunkt i den CSPE, de begunstigede virksomheder reelt har betalt i ordningens ikrafttrædelsesår (2004 eller 2011).

(139) Denne tilpasningsordning vedrørende de forskellige bevilgede nedsættelser af CSPE skal føre til, at de betalte beløb senest pr. 1. januar 2019 når de minimale bidragsniveauer i overensstemmelse med reglerne for statsstøtte. Det CSPE-beløb, der skal nås, skal overholde de i betragtningerne 118 til 122 beskrevne regler.

(140) Denne stigning gennemføres ved anvendelse af følgende progressionsregel:

(141) Beløb, der skal betales pr. år og pr. finansieret politik = betalt beløb

(142) + (beløb, der skal betales – betalt beløb) × [(e^n)-1]/[(e^N)-1]

hvor n er årets nummer i tilpasningsordningen (for eksempel: for en ordning, der træder i kraft i 2011, og med en total gennemførelse i 2019, er n = 0 i 2011, n = 1 i 2012, …, n = 8 i 2019),

og N er det antal år, ordningen varer (for eksempel: i samme eksempel som ovenfor er N = 8)

(143) Denne regel sørger for, at den CSPE, der skal betales, med tiden nærmer sig det teoretiske niveau af CSPE, der skal betales i 2019. Eftersom CSPE er afskaffet i 2016, vil tilpasningsordningen imidlertid ikke blive anvendt efter 2015.

(144) Den funktion, der anvendes til at gå fra dette udgangspunkt til det teoretiske slutpunkt, er progressiv.

4.4.8. *Beregning af de beløb, der skal tilbagebetales*

(145) Ifølge tilpasningsordningen skal fritagelser for CSPE ud over de i tilpasningsordningen tilladte omfang tilbagebetales.

(146) Det beløb, der skal refunderes, er forskellen mellem i) den CSPE, der skal betales, som beskrevet i afsnit 4.4.1 til 4.4.7 og ii) den CSPE, de begunstigede virksomheder reelt har betalt. Dette beløb beregnes for hver begunstiget virksomhed og for hvert år.

(147) For hvad angår virksomheder, der er omfattet af afgiftsfritagelse pga. eget forbrug, og som producerer den egenforbrugte elektricitet ud fra ENR eller kraftvarmeproduktion, er det minimale CSPE-niveau nul for den CSPE, der finansierer henholdsvis ENR og kraftvarmeproduktion.

(148) Såfremt det antages, at det beløb, der for en given begunstiget virksomhed og i et givent år er betalt for en given politik, er højere end eller lig med det beløb, der skal betales ifølge det minimale påkrævede CSPE-niveau, er det beløb, der anvendes i tilpasningsordningen, det minimale påkrævede CSPE-niveau, der skal betales for dette år. I dette tilfælde trækkes den overskydende betaling ikke fra den tilbagebetaling, den begunstigede virksomhed skylder ifølge beregningen, der er foretaget for de øvrige år.

(149) I sit notat af 11. oktober opgav Frankrig en foreløbig vurdering af de beløb, der skal tilbagebetales, af størrelsesordenen 31 millioner EUR. Omkring 700 virksomheder forventes at blive berørt af en tilbagebetalingsprocedure. Frankrig har imidlertid angivet, at vurderingen af dette beløb vil skulle justeres, når oplysningerne om nedsættelserne for hver begunstiget virksomhed er indhentet for alle årene.

5. **KOMMISSIONENS VURDERING**

5.1. **Statsstøttens eksistens**

(150) I henhold til artikel 107, stk. 1, i TEUF er støtte, der ydes af staterne ved hjælp af statsmidler i en hvilken som helst form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencen ved at fremme visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med det indre marked, i det omfang den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.

(151) Kommissionen har undersøgt kvalificeringen af de forskellige nedsættelser af CSPE som statsstøtte i forhold til følgende bestemmelser:

5.1.1. *Kvalificeringen som statsstøtte for så vidt angår lofterne for CSPE pr. forbrugssted og på 0,5 % af værditilvæksten*

5.1.1.1. Statsstøtte, der kan tilregnes staten og er ydet ved hjælp af statsmidler

(152) Kommissionen konkluderede i afsnit 3.1.1 i indledningsafgørelsen fra 2014, at CSPE udgjorde statsmidler.

(153) Kommissionen bemærker for det første, at ingen af de interesserede parter bestrider Kommissionens konklusion som fremsat i den foregående betragtning.

(154) Kommissionen påpeger, at ifølge EU-Domstolens retspraksis kan kun fordele, der bevilges direkte eller indirekte via offentlige midler, betragtes som statsstøtte i betydningen i artikel 107, stk. 1, i TEUF.

(155) Blot det, at en fordel ikke finansieres direkte ud fra midler af statslig oprindelse, er ikke tilstrækkeligt til at udelukke implikationen af statsmidler. Det følger således af EU-Domstolens retspraksis, at det ikke er nødvendigt at fastslå, at en overførsel af midler har fundet sted fra statens almindelige budget eller en offentlig enhed, for at en fordel, der bevilges til en eller flere virksomheder, kan betragtes som statsstøtte efter artikel 107, stk. 1, i TEUF ([26]).

(156) I medfør af retspraksis og Kommissionens løbende afgørelsespraksis udgør produkter, der stammer fra afgifter inddrevet af staten, som forvaltes og tildeles ifølge nationale lovbestemmelser, statsstøtte efter artikel 107, stk. 1, i TEUF, hvad enten de forvaltes af en offentlig eller en privat instans (Essent ([27]), Vent de Colère ([28])).

(157) Hvad angår CSPE, har Domstolen tidligere haft lejlighed til at bekræfte, at den udgjorde statsmidler. I sagen, der var genstand for Domstolens dom af 19. december 2013, Association Vent De Colère! ([29]), og som omhandlede den CSPE-finansierede forpligtelse til køb af vindkraft, der er beskrevet i betragtning 10, a), herover, konkluderede Domstolen, at CSPE udgjorde et statsmiddel.

(158) For det tredje påpeger Kommissionen, at fordelen kan tilregnes staten, idet lofterne følger af love og administrative gennemførelsesakter, som fastsætter ordningen og metoderne til gennemførelse heraf.

(159) CSPE's statslige karakter bekræftes desuden af den ordning, Frankrig har iværksat for at opkræve den. Som forklaret i betragtning 14 og 15 er opkrævningen af CSPE centraliseret hos den offentlige instans Caisse des Dépôts et Consignations, således at den økonomiske forvaltning af CSPE varetages af en offentlig instans og styres af staten, hvilket bestyrker betegnelsen som statsmidler.

(160) Kommissionen bekræfter derfor de konklusioner, den fremlagde i sin indledningsafgørelse. CSPE og i særdeleshed lofterne herfor kan tilregnes staten og bevilges ved hjælp af statsmidler.

5.1.1.2. Økonomisk fordel og selektivitet

(161) Hvad angår vurderingen af, hvorvidt der foreligger en fordel, bemærker Kommissionen, at i medfør af EU-Domstolens retspraksis betragtes som statsstøtte foranstaltninger, som på forskellig vis mindsker de byrder, der bæres af en virksomhed, og som uden at være tilskud i egentlig forstand er af en karakter svarende til statsstøtte ([30]).

([26]) Se afgørelser af 16. maj 2002, *Frankrig* mod *Kommissionen*, C-482/99, ECLI:EU:C:2002:294, præmis 36; af 17. juli 2008, *Essent Netwerk Noord og andre*, C-206/06, ECLI:EU:C:2008:413, præmis 70; af 19. december 2013, *Association Vent De Colère! og andre*, C-262/12, ECLI:EU:C:2013:851, præmis 19 til 21, og af 13. september 2017, ENEA, C-329/15, ECLI:EU:C:2017:671, præmis 25. Se også Doux Elevage, der er citeret herunder som fodnote på side 25, præmis 34; afgørelser C-399/10 P og C-401/10 P Bouygues Telecom mod Kommissionen, præmis 100.

([27]) Afgørelse af 17. juli 2008, Essent Netwerk Noord og andre, C-206/06, ECLI:EU:C:2008:413.

([28]) Afgørelse af 19. december 2013, Vent De Colère og andre, C-262/12 ECLI:EU:C:2013:851, præmis 25.

([29]) Afgørelse af 19. december 2013, Vent De Colère og andre, C-262/12 ECLI:EU:C:2013:851.

([30]) Dom i sag C-387/92 Banco Exterior de España [1994] ECR I-877, præmis 13, ECLI:EU:C:1994:100, og C-75/97 Belgien mod Kommissionen [1999] ECR I-3671, præmis 23, ECLI:EU:C:1999:311.

(162) I denne sag påpeger Kommissionen, at artikel 5 i lov nr. 2000-108 (ændret af artikel 37 i lov nr. 2003-8) fastslår det princip, at CSPE pålægges slutforbrugerne af elektricitet, som er etableret på det franske territorium, og at CSPE-beløbet beregnes forholdsmæssigt til den forbrugte mængde elektricitet. Ved at fritage den forbrugte elektricitet for CSPE for alt, hvad der overskrider loftet pr. forbrugssted eller, for elektricitetsintensive industrivirksomheder, loftet på 0,5 % af deres værditilvækst, har staten mindsket CSPE-byrden, som de begunstigede virksomheder ellers skulle have betalt. Lofterne pr. forbrugssted og i forhold til værditilvæksten udgør således fordele for de begunstigede virksomheder.

(163) Hvad angår tilstedeværelsen af en selektiv fordel, gjorde Domstolen i sin dom af 21. december 2016 i sagerne Kommissionen mod World Duty Free Group på den ene side og Kommissionen mod Banco Santander et Santusa på den anden side ([31]) opmærksom på, at det for at fastslå selektiviteten af en skatteforanstaltning eller en afgift skal fastslås, om den indfører en differentiering, der ikke er berettiget ud fra karakteren og forvaltningen af den betragtede generelle beskatningsordning, mellem operatører, som befinder sig i en tilsvarende faktuel og juridisk situation i forhold til den af denne ordning forfulgte mål.

(164) Begrebet støtte omfatter imidlertid ikke foranstaltninger, hvorved der indføres en differentieret behandling af virksomheder med hensyn til afgifter, når denne differentiering er en følge af arten og forvaltningen af den pågældende afgiftsordning. I dette tilfælde påhviler det den medlemsstat, der indfører en sådan differentiering af virksomheder, for så vidt angår afgifter, at påvise, at den virkelig er berettiget ud fra det pågældende afgiftssystems karakter og forvaltning ([32]).

Referenceordning

(165) Kommissionen påpeger, at artikel 5 i lov nr. 2000-108 (ændret af artikel 37 i lov nr. 2003-8) fastslår det princip, at CSPE pålægges slutforbrugerne af elektricitet, som er etableret på det franske territorium, og at CSPE-beløbet beregnes forholdsmæssigt til den forbrugte mængde elektricitet. CSPE tjener til at finansiere følgende foranstaltninger:

a) den forpligtelse, der påhviler EDF eller de lokale distributionsselskaber, til at opkøbe elektricitet, der produceres af visse typer anlæg ud fra vedvarende energikilder

b) finansiering af højeffektiv kraftvarmeproduktion

c) kompensation af elproducenterne i ikke-tilsluttede områder (Korsika og de oversøiske departementer), for at de ikke skal vælte deres produktionsomkostninger, som er højere end på det franske fastland, over på den pris, slutforbrugeren betaler (»takstudligning«)

d) iværksættelse af en social takst på såkaldte »nødvendighedsvarer«, samt kompensation af en del af de højere omkostninger, der bæres af elforsyningsselskaberne som følge af deres finansielle deltagelse i den ordning, der er indført til fordel for personer i sårbare situationer

e) andre formål, støtte til forbrænding, produktion hovedsagelig til spidsbelastning, udgør højst 2 procent af den indsamlede CSPE.

Differentieret behandling af virksomheder, der befinder sig i en tilsvarende faktuel og juridisk situation i forhold til de betragtede foranstaltningers mål

(166) Kommissionen påpeger, at de virksomheder, der er omfattet af lofterne for CSPE på 0,5 % af værditilvæksten og pr. forbrugssted, befinder sig i samme faktuelle situation som de øvrige slutforbrugere i forhold til CSPE's mål. Der er blot tale om elektricitetsforbrugere, og intet gør det muligt at betragte de forbrugere, der er omfattet af disse lofter, som forskellige fra forbrugere, der ikke er omfattet, i forhold til målene vedrørende finansiering af støtte til vedvarende energi, kraftvarmeproduktion, takstudligning og sociale takster. Disse begunstigede virksomheder burde således bidrage i samme forhold som de øvrige slutforbrugere til finansieringen af den offentlige elforsyningsservice.

([31]) Dom af 21. december 2016, Kommissionen mod World Duty Free Group; forenede sager C-20/15 P og C-21/15 P, ECLI:EU:C:2016:981, præmis 60; dom af 21. december 2016, Kommissionen mod Hansestadt Lübeck (Lübeck lufthavn), C-524/14 P, ECLI:EU:C:2016:971, præmis 55 og 58.

([32]) Dom i sag C-159/01 Nederlandene mod Kommissionen [2004] ECR I-4461, præmis 42, ECLI:EU:C:2004:246 og C-279/08 P, NOx emission trading scheme, præmis 62, ECLI:EU:C:2011:551.

(167) Desuden medfører kriterierne for berettigelse til lofterne på 0,5 % af værditilvæksten og pr. forbrugssted yderligere diskrimination i gruppen af virksomheder, som kan være omfattet af disse lofter.

(168) For det første er loftet på 0,5 % af værditilvæksten, som i princippet skulle omfatte alle elektricitetsintensive virksomheder, i virkeligheden udelukkende forbeholdt de største virksomheder på grund af den anvendte berettigelsestærskel svarende til et minimumsforbrug på 7 GWh om året. Elektricitetsintensive virksomheder, for hvilke CSPE overskrider 0,5 % af deres værditilvækst, men som har et lavere årligt forbrug, er således ikke berettigede til værditilvækstsloftet, skønt de har samme elektricitetsintensivitet og er aktive inden for samme sektor. Desuden er værditilvækstsloftet forbeholdt industrivirksomheder med udelukkelse af elektricitetsintensive virksomheder, der er aktive inden for eksempelvis servicesektoren. Kommissionen konkluderer heraf, at disse differentieringer ikke kan forklares af CSPE's karakter og mål.

(169) For det andet, hvad angår loftet pr. forbrugssted, lægger lov nr. 2000-108 (ændret ved artikel 37 i lov nr. 2003-8) et loft over CSPE på 500 000 EUR — det oprindelige beløb — pr. forbrugssted. På baggrund af værdien af loftet og af CSPE i 2013 bemærker Kommissionen, at dette loft ifølge de af Frankrig opgivne supplerende oplysninger svarer til et årligt forbrug på 42 GWh (Giga Watt time). Et sådant forbrug nås kun i visse erhvervssektorer, hvilket Frankrig bekræfter i de indsendte oplysninger om de berørte sektorer. Dette loft giver således bestemte virksomheder eller bestemte sektorer en selektiv fordel, som ikke kan forklares af logikken bag CSPE. For dette andet loft konkluderer Kommissionen, at ingen af disse differentieringer, der er indført ved loven, kan forklares af CSPE's karakter og mål.

(170) Hvad angår det argument, Frankrig fremlægger i betragtning 77, ifølge hvilket lofterne for CSPE skulle være begrundet af anvendelsen af det princip, at afgifterne indkræves som funktion af den afgiftspligtiges bidragsevne, bemærker Kommissionen, at Frankrig ikke har bevist, at dette princip er et underliggende princip for CSPE. Frankrig har heller ikke bevist, at de virksomheder, der ikke er omfattet af loftet, er i stand til at betale CSPE, hvilket ville være nødvendigt for at begrunde, at disse lofter er forbundet med logikken bag systemet. Endelig har Frankrig ikke bevist, at alle de virksomheder, som er omfattet af loftet, er ude af stand til at betale et højere CSPE-beløb ([33]).

(171) Desuden anvendes loftet pr. forbrugssted uden nogen forbindelse til den afgiftspligtiges bidragsevne. Skønt det kan medgives, at der er en forbindelse mellem en virksomheds bidragsevne og dens omsætning eller værditilvækst, medfører loftet pr. forbrugssted i virkeligheden en fritagelse for CSPE, der overskrider loftet, uafhængigt af væksten i omsætning eller værditilvækst. Det af Frankrig fremlagte argument i betragtning 77 er følgelig ikke antageligt.

(172) Endelig, hvad angår værditilvækstsloftet, bemærker Kommissionen, at det ganske vist lader til at stå i forbindelse med den betragtede virksomheds bidragsevne. Selv hvis det antages, at CSPE er baseret på princippet om bidragsevne, hvilket Frankrig ikke har godtgjort, ville værditilvækstsloftet ikke derved være mindre selektivt, da det ikke anvendes på en ikke-diskriminerende måde på alle virksomheder, der befinder sig i samme faktuelle og juridiske situation. Værditilvækstsloftet er nemlig begrænset til industrivirksomheder med udelukkelse af ikke-industrielle virksomheder, og dette skønt disse kunne have et tilstrækkeligt højt elektricitetsforbrug til at berettige dem til loftet på 0,5 procent af værditilvæksten. Desuden er dette værditilvækstsloft ligeledes begrænset til virksomheder, der er tilstrækkeligt store til at nå et årligt forbrug på 7 GWh, med udelukkelse af mindre virksomheder, der ikke når denne forbrugstærskel, selv når CSPE udgør 0,5 procent af deres værditilvækst.

(173) Af disse grunde konkluderer Kommissionen, at de forskellige lofter, der hjemles af loven, udgør en selektiv fordel for visse virksomheder eller erhvervssektorer, og bekræfter dermed sin analyse som fremlagt i indledningsafgørelsen af 16. september 2014. Foranstaltningerne udgør en fordel for de begunstigede virksomheder i forhold til referenceordningen, ifølge hvilken samtlige slutforbrugere skal deltage i ordningen for at finansiere målene for CSPE. Herved tager Kommissionen afstand fra ALFI's synspunkt som fremlagt i betragtning 68 såvel som Frankrigs synspunkt som fremlagt i betragtning 74-78.

(174) Endelig, som fremlagt i betragtning 164, har Frankrig ikke bevist, at denne differentierede behandling var et resultat af afgiftssystemet. Bevisbyrden påhviler i dette tilfælde medlemsstaten.

([33]) Domstolens domme, der konkluderer, at foranstaltningen under disse forhold er selektiv: Østrig/Kommissionen, (T-251/11, ECLI: EU: T: 2014:1060) og Tyskland/Kommissionen (T-47/15, ECLI:EU:T:2016:281)

5.1.1.3. Påvirkning af konkurrencen og samhandelen mellem medlemsstaterne

(175) De virksomheder, der begunstiges af lofterne for CSPE pr. forbrugssted og ift. værditilvæksten, er i konkurrence med virksomheder i andre medlemsstater (metalindustri, papirindustri, levnedsmiddelindustri, kemisk industri mv.). Lofterne pr. forbrugssted og ift. værditilvæksten kan følgelig påvirke konkurrencen og samhandelen mellem medlemsstaterne.

(176) Kommissionen tager således afstand fra det synspunkt, Frankrig forsvarer som fremlagt i betragtning 79.

5.1.1.4. Konklusion vedrørende eksistensen af statsstøtte

(177) Af de grunde, der er anført i betragtning 48 til 50, bekræfter Kommissionen de i indledningsafgørelsen fremlagte konklusioner og betragter således lofterne pr. forbrugssted og ift. værditilvæksten som udgørende statsstøtte.

5.1.2. *Fritagelser for CSPE bevilget for eget forbrug beregnet til elproduktion*

5.1.2.1. Statsstøtte, der kan tilregnes staten og er ydet ved hjælp af statsmidler

(178) Af de samme grunde som fremlagt i afsnit 5.1.1.1 bekræfter Kommissionen, at disse fritagelser kan tilregnes staten og er ydet ved hjælp af statsmidler

5.1.2.2. Påvirkning af konkurrencen og samhandelen mellem medlemsstaterne

(179) De virksomheder, der er omfattet af disse fritagelser for CSPE (hovedsagelig elproducenter, der anvender atomkraftværker, og vandkraftværker, der anvender pumpning), er i konkurrence med virksomheder i andre medlemsstater. Disse fritagelser kan følgelig påvirke konkurrencen og handelen mellem medlemsstaterne.

(180) Frankrig gør gældende, at den fritagelse for CSPE, der bevilges til virksomheder, der er egenforbrugere af elektricitet, ikke skaber konkurrencefordrejninger, i det omfang flere lande, navnlig i EU, praktiserer samme type fritagelse, som forklaret i betragtning 79.

(181) Ifølge fast retspraksis betragtes en foranstaltning, der iværksættes af en stat, som konkurrencefordrejende, når den forbedrer en begunstiget virksomheds konkurrencemæssige position i forhold til dens konkurrenter ([34]). Dette er tilfælde for en foranstaltning, som reducerer de byrder, der normalt påhviler en virksomhed. Domstolen har desuden tidligere besluttet, at individuelle foranstaltninger, gennem hvilke en medlemsstat indretter konkurrenceforholdene for en sektor efter forholdene i andre medlemsstater, ikke i givet fald kan unddrage sig betegnelsen som statsstøtte ([35]).

5.1.2.3. Økonomisk fordel og selektivitet

(182) Kommissionen bemærker, at fritagelsen ved første øjekast udgør en fordel for egenforbrugerne. Som allerede nævnt i betragtning 162 pålægges CSPE på slutforbrugerne af elektricitet, som er etableret på det franske territorium, og CSPE-beløbet beregnes forholdsmæssigt til den forbrugte mængde elektricitet. Ved at fritage en del af egenforbruget for CSPE har staten mindsket CSPE-byrden, som de begunstigede virksomheder ellers skulle have betalt.

(183) Kommissionen har dernæst undersøgt, om denne fordel var selektiv. Kommissionen understreger indledningsvis, at referenceordningen (CSPE) er beskrevet i betragtning 165. Den består af en afgift, der pålægges samtlige slutforbrugere af elektricitet, på deres elektricitetsforbrug. Afgiften indsamles for at finansiere støtteforanstaltninger, der forfølger specifikke mål.

(184) Dernæst skal Kommissionen kontrollere, om virksomhederne, der er omfattet af fritagelsen pga. eget forbrug med henblik på at producere elektricitet, ligger inden for logikken bag elektricitetsafgiftsordningen. Elforbrug med henblik på at producere elektricitet udgør et (slut-)forbrug af elektricitet. Derved adskiller en elproducents elforbrug sig ikke fra en anden forbrugers elforbrug i forhold til formålene med CSPE, og den delvise fritagelse pga. eget forbrug af elektricitet med henblik på at producere elektricitet lader til at medføre en uberettiget differentiering i forhold til formålet med CSPE. Kommissionen konkluderer følgelig, at foranstaltningen umiddelbart forekommer selektiv, idet den indfører en differentiering mellem virksomheder, der befinder sig i en tilsvarende faktuel og juridisk situation i forhold til formålet med CSPE

([34]) Se dom af 17. september 1980, Phillip Morris, i sag 730/79, ECLI:EU:C:1980:209, præmis 11,
([35]) dom af 3. marts 2005, Wolfgang Heiser mod Finanzamt Innsbruck, i sag C-172/03, ECLI:EU:C:2005:130.

(185) Frankrig hævder imidlertid, at fritagelsen har til formål at undgå dobbeltbeskatning, hvilket er et generelt anerkendt princip inden for beskatningsordninger.

(186) Uden fritagelse ville den elektricitet, der forbruges af slutforbrugeren, således omfatte CSPE to gange: en gang på elektriciteten A, der anvendes til at producere elektriciteten B, og en gang på elektriciteten B, der produceres ud fra elektriciteten A.

(187) Kommissionen har tidligere anerkendt, at forebyggelsen af dobbeltbeskatning er et princip, der generelt mødes i afgiftsordninger på elforbrug ([36]), men også i andre beskatningsordninger ([37]). Det er også det princip, der har ført til vedtagelsen af artikel 14, stk. 1, litra a), i direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003. Kommissionen anerkender således det argument, Frankrig fremlægger i betragtning 111.

(188) Kommissionen finder således, at de fritagelser, der bevilges til virksomheder, der er egenforbrugere af elektricitet til produktion af elektricitet, er berettigede pga. CSPE-afgiftsordningens karakter og forvaltning.

(189) Kommissionen finder følgelig, at fritagelserne pga. eget forbrug af elektricitet beregnet til elektricitetsforbrug ikke udgør en selektiv fordel. Den konkluderer, at fritagelserne for CSPE, der bevilges til egenforbrugssteder, som anvender elektricitet til at producere elektricitet, ikke udgør en statsstøtte.

5.1.2.4. Konklusion vedrørende tilstedeværelsen af statsstøtte

(190) Af de grunde, der er anført i betragtning 178 til 189, konkluderer Kommissionen, at fritagelserne for CSPE, der bevilges pga. eget forbrug beregnet til produktion af elektricitet, ikke udgør statsstøtte.

(191) Kommissionen bekræfter hermed Frankrigs konklusioner, der er fremlagt i betragtning 127, ifølge hvilke der ikke kræves en tilpasningsordning for disse begunstigede virksomheder.

5.1.3. *Fritagelser for CSPE, der bevilges for egetforbrug af elektricitet, der er egenproduceret ud fra højeffektiv kraftvarmeproduktion og vedvarende energi, for den del af CSPE, der går til finansieringen af disse mål.*

5.1.3.1. Statsstøtte, der kan tilregnes staten og er ydet ved hjælp af statsmidler

(192) Af de samme grunde som fremlagt i afsnit 5.1.2.1 bekræfter Kommissionen, at disse fritagelser kan tilregnes staten og er ydet ved hjælp af statsmidler.

5.1.3.2. Økonomisk fordel og selektivitet

(193) Som allerede nævnt i betragtning 182 til 189 mener Kommissionen ved første øjekast, at den delvise fritagelse for CSPE, der bevilges til egenforbrugere, udgør en fordel for disse.

(194) Kommissionen har dernæst undersøgt, om denne fordel var selektiv for eget forbrug af elektricitet, der er egenproduceret ud fra højeffektiv kraftvarmeproduktion og vedvarende energi.

(195) For det første er referenceordningen CSPE beskrevet i betragtning 165 som en afgift finansieret af samtlige forbrugere af elektricitet, der forfølger bestemte mål.

(196) For det andet, hvad angår fritagelsen for CSPE for eget forbrug af elektricitet produceret af anlæg, der anvender vedvarende energi eller højeffektiv kraftvarmeproduktion, for den del af CSPE, der tjener til at finansiere vedvarende energi og højeffektiv kraftvarmeproduktion, finder Kommissionen, at virksomheder, der er omfattet af denne fritagelse, befinder sig i samme faktuelle og juridiske situation som de øvrige bidragydere til CSPE i forhold til det af CSPE forfulgte mål, som indebærer, at samtlige slutforbrugere af elektricitet skal deltage i ordningen for at finansiere CSPE's mål.

(197) Kommissionen bemærker, at de egenproducenter, der har valgt at anvende vedvarende energi eller højeffektiv kraftvarmeproduktion til deres eget elforbrug, bidrager direkte til målene for to af de foranstaltninger, som CSPE skal finansiere, nemlig støtte til produktion af vedvarende energi og produktion af elektricitet ud fra højeffektive kraftvarmeanlæg. Frankrig har imidlertid bekræftet, at egenproducenterne ikke var omfattet af nogen støtteforanstaltninger for den egenforbrugte del. Kun elektricitet, der tilføres til elnettet, kan opnå CSPE-finansieret støtte.

([36]) SA.46526, punkt 94

([37]) I forenede sager C-78/08 - C-80/08, Paint Graphos og andre [2011], henviste Domstolen til muligheden for at støtte sig til karakteren af den nationale beskatningsordning for at begrunde, at kooperativer, som udbetaler deres udbytte til deres medlemmer, ikke selv beskattes i deres egenskab af kooperativ, hvis skatten indkræves individuelt fra medlemmerne (præmis 71). ECLI:EU:C:2011:550

Eftersom egenproduktion af elektricitet ud fra vedvarende energikilder eller højeffektiv kraftvarmeproduktion bidrager på samme måde som elektricitet, der tilføres til elnettet, til målene mht. miljøbeskyttelse og energieffektivitet, der forfølges af de CSPE-finansierede støtteforanstaltninger, finder Kommissionen, at det ligger i logikken og karakteren af CSPE at fritage egenproducenter, der anvender vedvarende energi eller højeffektiv kraftvarmeproduktion til deres eget forbrug af elektricitet (og som ikke modtager nogen støtte finansieret via CSPE for denne elektricitet) fra den del af CSPE, som har til formål at finansiere støtteforanstaltningerne til henholdsvis vedvarende energi og kraftvarmeproduktion ([38]). Denne fritagelse udgør dermed ikke nogen selektiv fordel.

(198) Mens det er begrundet at fritage en egenproducent, der anvender højeffektiv kraftvarmeproduktion, for den del af CSPE, der finansierer støtte til kraftvarmeproduktion, gælder det samme ikke for den del af CSPE, der finansierer støtte til vedvarende energi, undtagen hvis kraftvarmeanlægget desuden anvender vedvarende energi. Hvor det ligeledes er begrundet at fritage en egenproducent, der anvender vedvarende energi, for den del af CSPE, der finansierer støtte til vedvarende energi, gælder det samme ikke for den del af CSPE, der finansierer støtte til kraftvarmeproduktion, undtagen hvis anlægget selv er et anlæg til højeffektiv kraftvarmeproduktion.

(199) Det er endvidere ikke begrundet at fritage en egenproducent, der anvender højeffektiv kraftvarmeproduktion eller vedvarende energi, for den del af CSPE, der finansierer støtte til de øvrige mål (navnlig sociale takster og takstudligning). I forhold til finansieringen af disse øvrige mål befinder egenproducenter, der anvender højeffektiv kraftvarmeproduktion eller vedvarende energi, sig i en tilsvarende faktuel og juridisk situation som de øvrige forbrugere af elektricitet, eftersom deres egenproduktion ikke bidrager til disse øvrige mål.

(200) Kommissionen understreger ligeledes, at fritagelserne for CSPE, der bevilges til egenforbrugssteder, ikke kan begrundes af et mål af fælles interesse i forbindelse med forbedringen af håndteringen af spidsbelastninger, som hævdet af Frankrig, idet dette mål af fælles interesse ikke er et mål, der er forbundet med den referenceordning, der udgøres af CSPE. Selv hvis det forudsættes, at CSPE forfølger et sådant mål, ville fritagelsen pga. eget forbrug desuden ikke i sig selv gøre det muligt at håndtere spidsbelastninger. Egenforbrugerne er således stadig tilsluttet elnettet, dels for at kunne tilføre det deres overskydende produktion, men også for at kunne udnytte elektricitet fra nettet i tilfælde af vedligeholdelse eller afbrydelse af deres anlæg eller blot for at supplere deres egenforbrugsanlæg. Fritagelsen er imidlertid ikke underlagt betingelsen ikke at forbruge elektricitet fra nettet i tilfælde af spidsbelastning.

(201) Frankrig har ligeledes anført, at den delvise fritagelse af egen produktion var begrundet ud fra det faktum, at egenproducenterne har valgt ikke at være omfattet af den offentlige elforsyningsservice. Kommissionen påpeger dog dels, at Frankrig ikke har godtgjort, at CSPE blev fastsat som funktion af graden af udnyttelse af den offentlige elforsyningsservice. Frankrig har således bekræftet, at alle egenproducenter, der var omfattet af den delvise fritagelse pga. egenproduktion, var tilsluttet det offentlige elnet, således at de alle om nødvendigt kunne udnytte elnettet til at tilføre det deres overskydende elektricitetsproduktion eller til at forbruge elektricitet fra nettet, hvis deres anlæg var defekt eller under vedligeholdelse. Dels bemærker Kommissionen endvidere, at hvad angår den del af CSPE, der har til formål at finansiere takstudligningen med de oversøiske territorier, er egenproducenterne og slutforbrugerne på det franske fastland i samme situation, eftersom ingen af dem er omfattet af denne tjeneste men er forpligtet til at finansiere den af solidaritetsgrunde.

(202) Endelig har Frankrig skønnet, at den (delvise) fritagelse var begrundet i medfør af direktiv 2003/96/EF, hvoraf det fremgår, at små elproducenter kan fritages for elektricitetsafgift, i det omfang de produkter, der anvendes til at producere denne elektricitet, er beskattet andetsteds (jf. betragtningerne 76 og 111). På dette punkt påpeger Kommissionen, at direktiv 2003/96/EF ikke som sådan finder anvendelse på CSPE, hvilket Frankrig allerede angav i sine skrivelser inden indledningen af den formelle undersøgelsesprocedure. I øvrigt, hvis dette direktiv 2003/96/EF var gældende eller pr. analogi kunne gøres gældende for CSPE, ville man være nødsaget til at konkludere, at en fritagelse ikke var begrundet. Da CSPE udelukkende indkræves på elektricitet, finder den ikke anvendelse på produkter (andre end elektricitet), der bruges til at producere denne elektricitet. Anvendelsen af direktiv 2003/96/EF ville i virkeligheden føre til en bekræftelse af, at CSPE skal indkræves på elektriciteten.

([38]) I samme henseende, se SA.38632, præmis 168 (EUT L 258 af 6.10.2017, s. 127), og SA.46526 (EUT C 158 af 4.5.2018, s. 3).

5.1.3.3. Påvirkning af konkurrencen og samhandelen mellem medlemsstaterne

(203) De virksomheder, der begunstiges af fritagelserne for CSPE, er i konkurrence med virksomheder i andre medlemsstater. De her omhandlede egenforbrugere er ikke elproducenter men industrier, der hovedsagelig er aktive inden for følgende aktivitetssektorer: kemi, stålindustri og petrokemi, som anført af Frankrig og henvist til i betragtning 78. Disse fritagelser kan følgelig påvirke konkurrencen og handelen mellem medlemsstaterne.

5.1.3.4. Konklusion vedrørende eksistensen af statsstøtte

(204) Kommissionen konkluderer, at de fritagelser for CSPE, der er bevilget for henholdsvis eget forbrug af elektricitet produceret ud fra vedvarende energikilder og højeffektiv kraftvarmeproduktion beregnet til produktion af elektricitet, ikke udgør en statsstøtte for den del af CSPE, der er beregnet til at finansiere henholdsvis vedvarende energi og højeffektiv kraftvarmeproduktion. Derimod udgør fritagelsen for den del af CSPE, der er beregnet til at finansiere andre komponenter af CSPE end henholdsvis støtte til vedvarende energi og støtte til højeffektiv kraftvarmeproduktion, en statsstøtte.

(205) Kommissionen billiger således de konklusioner, der er fremført af Frankrig i betragtningerne 128 til 131.

5.1.4. *Fritagelser, der bevilges for eget forbrug ud fra andre kilder end højeffektiv kraftvarmeproduktion og vedvarende energi*

5.1.4.1. Statsstøtte, der kan tilregnes staten og er ydet ved hjælp af statsmidler

(206) Af de samme grunde som fremlagt i afsnit 5.1.2.1 bekræfter Kommissionen, at disse fritagelser kan tilregnes staten og er ydet ved hjælp af statsmidler

5.1.4.2. Økonomisk fordel og selektivitet

(207) Som allerede nævnt i betragtning 193 anser Kommissionen, at den delvise fritagelse for CSPE, der bevilges til egenforbrugere, udgør en fordel for disse.

(208) Kommissionen anser også, at de fritagelser, der bevilges til egenforbrugere, når det eget forbrug ikke har til formål at i) producere elektricitet, eller når den egenproducerede og egenforbrugte elektricitet ikke stammer fra ii) vedvarende energi eller højeffektiv kraftvarmeproduktion, giver de således begunstigede virksomheder en selektiv fordel i forhold til CSEP-bidragsyderne, skønt de befinder sig i den samme faktuelle situation som deres konkurrent, der betaler CSPE.

(209) Referenceordningen er beskrevet i betragtning 165. Der mindes om, at CSPE er en afgift, der i princippet gælder for samtlige forbrugere af elektricitet i Frankrig, og som har til formål at finansiere foranstaltninger, der forfølger specifikke mål.

(210) Når virksomheden, der er omfattet af fritagelsen, er en egenforbruger, som ikke anvender sit eget forbrug til produktion af elektricitet, eller når den egenproducerede og egenforbrugte elektricitet ikke stammer fra vedvarende energi eller højeffektiv kraftvarmeproduktion, befinder virksomheden sig i samme faktuelle og juridiske situation som de øvrige forbrugere i forhold til målet for CSPE. I særdeleshed forbruger virksomheden elektricitet, og dens egenproduktion bidrager ikke til nogen af målene for de foranstaltninger, der finansieres af CSPE.

(211) Kommissionen understreger ligeledes, at fritagelserne for CSPE, der bevilges til egenforbrugssteder, ikke kan begrundes af bidrag til et mål af fælles interesse i forbindelse med forbedringen af håndteringen af spidsbelastninger, som hævdet af Frankrig, idet dette mål af fælles interesse ikke er et mål, der er forbundet med den referenceordning, der udgøres af CSPE. Desuden, selv hvis det forudsættes, at CSPE støtter sig til et sådant mål, ville fritagelsen pga. eget forbrug ikke i sig selv gøre det muligt at håndtere spidsbelastninger. Egenforbrugerne er således stadig tilsluttet elnettet, dels for at kunne tilføre det deres overskydende produktion, men også for at kunne udnytte elektricitet fra nettet i tilfælde af vedligeholdelse eller afbrydelse af deres anlæg eller blot for at supplere deres egenforbrugsanlæg. Fritagelsen er imidlertid ikke underlagt betingelsen ikke at forbruge elektricitet fra nettet i tilfælde af spidsbelastning.

(212) Frankrig har ligeledes anført, at den delvise fritagelse af egen produktion var begrundet ud fra det faktum, at egenproducenterne har valgt ikke at være omfattet af den offentlige elforsyningsservice. Kommissionen påpeger dog dels, at Frankrig ikke har godtgjort, at CSPE blev fastsat som funktion af graden af udnyttelse af den offentlige elforsyningsservice. Frankrig har endvidere bekræftet, at alle egenproducenter, der var omfattet af den delvise fritagelse pga. egenproduktion, var tilsluttet det offentlige elnet, således at de alle om nødvendigt kunne

udnytte elnettet til at afsætte deres overskydende elektricitetsproduktion eller til at forbruge elektricitet fra nettet, hvis deres anlæg var defekt eller under vedligeholdelse. Dels bemærker Kommissionen endvidere, at CSPE også har til formål at finansiere takstudligningen med de oversøiske territorier. I forhold til målet mht. finansiering af takstudligningen er egenproducenterne og slutforbrugerne på det franske fastland imidlertid i samme situation, eftersom ingen af dem er omfattet af denne tjeneste men er forpligtet til at finansiere den af solidaritetsgrunde. De her omhandlede egenforbrugere bidrager desuden heller ikke til målene mht. udvikling af vedvarende energi eller kraftvarmeproduktion, idet deres produktion — pr. definition af fossil oprindelse og uden anvendelse af kraftvarmeproduktion — endda er i modstrid med disse mål.

(213) Frankrig har ligeledes anført, at den delvise fritagelse for egenproduktion op til 240 GWh var af generel anvendelse. På dette punkt påpeger Kommissionen dels, at Frankrig har bekræftet, at denne fritagelse i virkeligheden kun vedrørte visse erhvervssektorer (se betragtning 35 og 36). Dels har Domstolen i sin dom af 21. december 2016 (Kommissionen mod World Duty Free Group) ([39]) henvist til, at en skatteforanstaltning eller afgift er selektiv, hvis det fastslås, at den indfører en differentiering, som ikke er begrundet af ordningens karakter og forvaltning, mellem operatører, som befinder sig i en tilsvarende faktuel og juridisk situation i forhold til det mål, der forfølges af den pågældende generelle beskatningsordning. Det er i betragtning 161 og 162 blevet påvist, at fritagelsen indfører en differentiering, som ikke er begrundet af ordningens karakter og forvaltning, mellem operatører, som befinder sig i en tilsvarende faktuel og juridisk situation i forhold til det mål, der forfølges af den pågældende generelle beskatningsordning.

(214) Kommissionen tager således afstand fra det synspunkt, som Frankrig argumenterer for og henviser til i betragtning 111 og 112.

5.1.4.3. Påvirkning af konkurrencen og samhandelen mellem medlemsstaterne

(215) De virksomheder, der begunstiges af fritagelserne for CSPE, er i konkurrence med virksomheder i andre medlemsstater. De her omhandlede egenforbrugere er ikke elproducenter men industrier, der hovedsagelig er aktive inden for følgende aktivitetssektorer: kemi, stålindustri og petrokemi, som anført af Frankrig og henvist til i betragtning 78 i denne afgørelse. Disse fritagelser kan følgelig påvirke konkurrencen og handelen mellem medlemsstaterne.

5.1.4.4. Konklusion vedrørende eksistensen af statsstøtte

(216) Kommissionen konkluderer, at de fritagelser for CSPE, der bevilges for eget forbrug af elektricitet, der ikke er beregnet til at producere elektricitet, og som er produceret ud fra andre kilder end vedvarende energi og højeffektiv kraftvarmeproduktion, udgør en statsstøtte.

5.1.5. *Generel konklusion om eksistensen af statsstøtte for de forskellige komponenter af CSPE og om vurderingen af støttebeløbet*

(217) Loftet for CSPE pr. forbrugssted og på 0,5 % af værditilvæksten udgør en statsstøtte.

(218) De fritagelser, der bevilges til egenforbrugssteder, udgør en støtte, undtagen hvis elektriciteten er egenforbrugt med henblik på at producere elektricitet, eller når fritagelsen vedrører elektricitet, der er egenproduceret ud fra vedvarende energi eller højeffektiv kraftvarmeproduktion, for den del af CSPE, der finansierer henholdsvis vedvarende energi og højeffektiv kraftvarmeproduktion.

5.2. **Støttens ulovlighed**

(219) Da nedsættelserne af CSPE blev iværksat, før de blev anmeldt til Kommissionen, har de franske myndigheder ikke opfyldt deres forpligtelser efter artikel 108, stk. 3, i TEUF.

(220) Kommissionen konkluderer følgelig, at lofterne for CSPE på 0,5 % af værditilvæksten og pr. forbrugssted samt fritagelserne bevilget til egenforbrugere, som udgør en statsstøtte, udgør ulovlig støtte.

([39]) Dom af 21. december 2016, Kommissionen mod World Duty Free Group; forenede sager C-20/15 P og C-21/15 P, ECLI:EU:C:2016:981, præmis 60; dom af 21. december 2016, Kommissionen mod Hansestadt Lübeck (Lübeck lufthavn), i sag C-524/14 P, ECLI:EU:C:2016:971, præmis 55 og 58.

5.3. **Analyse af støtteforanstaltningerne på basis af bestemmelserne i de retningslinjer, der gælder for nedsættelser af en miljøafgift.**

(221) Kommissionen har først undersøgt, om CSPE kunne betragtes som en miljøafgift i henhold til afsnit 3.7.1 i 2014-retningslinjerne, punkt 151 i 2008-retningslinjerne og punkt 6 i 2001-retningslinjerne.

5.3.1. *CSPE udgør ikke en miljøafgift i henhold til afsnit 3.7.1 i 2014-retningslinjerne, punkt 151 i 2008-retningslinjerne og punkt 6 i 2001-retningslinjerne.*

(222) Miljøafgifter har i henhold til 2014-retningslinjerne (punkt 167) til formål at øge omkostningerne ved miljøskadelig adfærd og derved begrænse disse former for adfærd (og dermed øge miljøbeskyttelsen). Kvalificeringen som miljøafgift i henhold til punkt 167 sammenholdt med punkt 19, nr. 15), i retningslinjerne indebærer således, at foranstaltningerne ændrer adfærden i en mindre miljøskadelig retning og inkluderer miljøomkostningerne af det pågældende produkt eller den pågældende tjeneste. En lignende definition af begrebet miljøafgift fremgår af 2008-retningslinjerne (se punkt 70, nr. 14, sammenholdt med punkt 151) og i 2001-retningslinjerne (punkt 6).

(223) I nærværende sag bestemmes CSPE-beløbet ikke af en tilskyndelsesvirkning med det formål at begrænse forurenende adfærd eller internalisere den forbrugte elektricitets miljøpåvirkninger. Det specifikke afgiftsgrundlag har ikke nødvendigvis en negativ virkning på miljøet, i det omfang CSPE også pålægges elektricitet, der produceres ud fra vedvarende energikilder. I virkeligheden pålægges CSPE på alt forbrug af elektricitet uanset miljøpåvirkningen af den forbrugte elektricitet. CSPE har desuden ikke til formål at anspore fabrikanter eller forbrugere til mere miljøvenlige aktiviteter. Derimod ville en nedsættelse af forbruget gøre det nødvendigt at øge den skyldige CSPE for at dække omkostningerne til produktion af vedvarende energi og finansieringen af de øvrige politikker.

(224) Desuden påpeger Kommissionen, at punkt 181 i 2014-retningslinjerne udtrykkeligt angiver, at »finansiering af støtte til energi fra vedvarende energikilder gennem afgifter afhjælper ikke som sådan en negativ ekstern virkning«.

(225) CSPE udgør således ikke en miljøafgift i henhold til punkt 167 og 181 i 2014-retningslinjerne eller punkt 70, nr. 14), og punkt 151 i 2008-retningslinjerne eller afsnit E.3.2. i 2001-retningslinjerne, selv om CSPE skulle medføre en forøgelse af priserne på elektricitet.

(226) Kommissionen tager følgelig afstand fra Frankrigs vurdering af CSPE's karakter som henvist til i betragtning 82.

5.3.2. *Det er ikke bevist af Frankrig, at CSPE udgjorde en harmoniseret miljøafgift i henhold til direktiv 2003/96/EF*

(227) Kommissionen understreger indledningsvis, at Frankrig på intet tidspunkt har erklæret eller bevist, at CSPE udgjorde en harmoniseret miljøafgift i henhold til direktiv 2003/96/EF. Frankrig gør derimod gældende, at bestemmelserne i direktiv 2003/96/EF kan anses for at gælde analogt og vedgår dermed, som forud for indledningen af proceduren, at CSPE ikke er en harmoniseret energiafgift i betydningen ifølge direktiv 2003/96/EF.

(228) Desuden bemærker Kommissionen, at CSPE ikke kan betragtes som en harmoniseret afgift i henhold til direktiv 2003/96/EF, eftersom de indsamlede indtægter ikke går til det almene budget.

(229) Kommissionen bekræfter således de konklusioner, den fremførte i betragtning 155 i indledningsafgørelsen. Kommissionen bekræfter endvidere ikke de bemærkninger, der fremføres af Frankrig i betragtningerne 81 og 84 til 87.

5.3.3. *Afsnit 3.7.1 i 2014-retningslinjerne og de tidligere retningslinjer kan ikke anvendes som grundlag for foranstaltningens forenelighed med det indre marked*

5.3.3.1. Afsnit 3.7.1 i 2014-retningslinjerne og de tidligere retningslinjer kan ikke anvendes som grundlag for foranstaltningens forenelighed

(230) Eftersom CSPE ikke udgør en miljøafgift, finder afsnit 3.7.1 i 2014-retningslinjerne om nedsættelser af miljøafgifter ikke anvendelse.

(231) På samme måde finder punkt 151 i 2008-retningslinjerne, som fastsætter betingelserne for foreneligheden af nedsættelser af miljøafgifter inden ikrafttrædelsen af 2014-retningslinjerne, ikke anvendelse.

(232) Kommissionen tager således afstand fra de bemærkninger, der fremføres af Frankrig, og som er fremlagt i betragtning 88 og 90.

5.3.3.2. Punkt 173-175 i 2014-retningslinjerne, punkt 152-153 i 2008-retningslinjerne og punkt 49 i 2001-retningslinjerne kan ikke anvendes som grundlag for foranstaltningens forenelighed med det indre marked, hverken direkte eller pr. analogi

(233) Eftersom det er bevist, at CSPE ikke udgør en harmoniseret miljøafgift eller blot en miljøafgift, som fremlagt i afsnit 5.3.2, finder punkt 173-175 i 2014-retningslinjerne, punkt 152-153 i 2008-retningslinjerne og punkt 49 i 2001-retningslinjerne ikke anvendelse for CSPE, idet de kun finder anvendelse for harmoniserede miljøafgifter.

(234) Selv hvis CSPE skulle betragtes som en miljøafgift, ville den være en ikke-harmoniseret miljøafgift, for hvilken der i 2014-retningslinjerne fastsættes specifikke forenelighedskriterier i punkt 176-178. Punkt 173-175 i 2014-retningslinjerne kan således i intet tilfælde anvendes pr. analogi.

(235) Af samme grunde kan punkt 152 og 153 i 2008-retningslinjerne om nedsættelser af harmoniserede afgifter, som gælder frem til 1. juli 2014, ikke udgøre et gyldigt grundlag for foreneligheden med det indre marked af nedsættelserne af CSPE, som ikke udgør en harmoniseret miljøafgift. 2008-retningslinjerne indeholdt også forenelighedskriterier for ikke-harmoniserede miljøafgifter. Selv hvis det antages, at CSPE kan betragtes som en miljøafgift, skal den således, idet den ikke er harmoniseret, analyseres i forhold til punkt 154-159 i 2008-retningslinjerne og ikke pr. analogi med punkt 152 og 153 i 2008-retningslinjerne.

5.3.4. *Foranstaltningernes manglende overensstemmelse med punkt 176-178 i 2014-retningslinjerne og de tidligere retningslinjer under antagelse af, at CSPE betragtes som en ikke-harmoniseret miljøafgift*

(236) Kommissionen bemærker, at såfremt CSPE betegnes som ikke-harmoniseret miljøafgift, hvilket Frankrig altså ikke har bevist, ville nedsættelserne af CSPE alligevel ikke kunne betragtes som forenelige.

5.3.4.1. Manglende overensstemmelse med punkt 176-178 i 2014-retningslinjerne

(237) For det første er det ikke bevist som angivet i punkt 177, litra a), i 2014-retningslinjerne, at den bevilgede støtte ydes på samme måde for alle konkurrenter inden for samme sektor, hvis de befinder sig i samme faktuelle situation. Navnlig leder loftet for CSPE på 0,5 % af værditilvæksten, som kun gælder for industrikunder, der forbruger mere end 7 GWh, til diskrimination mellem konkurrenter, der er aktive inden for samme markedssektor: Skønt CSPE vægter det samme i forhold til deres værditilvækst, bevilges fritagelsen kun, når forbruget når en vis tærskel, hvilket de facto udelukker de mindste virksomheder inden for en given sektor fra fritagelsen.

(238) For det andet, som angivet i punkt 177, litra b), i 2014-retningslinjerne, er påvirkningen af miljøafgiften uden nedsættelse på stigningen i produktionsomkostninger, udtrykt som en andel af bruttoværditilvæksten pr. begunstiget virksomhed og over hele perioden 2003-2015, ikke blevet tilstrækkeligt gjort op i dette tilfælde. Generelt er det ikke blevet bevist, som angivet i punkt 177, litra c), i 2014-retningslinjerne, at denne stigning i produktionsomkostningerne ikke kunne væltes over på kunderne uden at føre til en betydelig salgsnedgang.

(239) For det tredje garanterer nedsættelserne af CSPE ikke betalingen af minimummet på 20 procent, der er påkrævet i punkt 178, litra a). Det ses derimod, at minimummet på 20 procent i mange tilfælde ikke er blevet betalt. Til eksempel viser de oplysninger, Frankrig har opgivet, at 203 begunstigede virksomheder har betalt et niveau af CSPE på under 20 procent i 2014.

(240) Selv hvis det antages, at CSPE betegnes som ikke-harmoniseret energiafgift, er overensstemmelsen af nedsættelserne af CSPE med afsnit 3.7.1-2 i 2014-retningslinjerne ikke godtgjort.

5.3.4.2. Manglende overensstemmelse med 2008-retningslinjerne

(241) For det første finder Kommissionen, at bestemmelserne i punkt 155 i disse retningslinjer, ifølge hvilke Frankrig for hver begunstiget virksomhed skal fremlægge en liste over sektorer med nøjagtige beskrivelser deraf, samt beskrive de begunstigede virksomheders situation, ikke er overholdt.

(242) For det andet er det ikke blevet bevist, som angivet i punkt 158, litra a), i 2008-retningslinjerne, at støtten ydes på samme måde for alle konkurrenter inden for samme sektor, som befinder sig i samme faktuelle situation. Navnlig skaber loftet for CSPE på 0,5 % af værditilvæksten, som kun gælder for industrikunder, der forbruger mere end 7 GWh, diskriminationer mellem konkurrenter, der er aktive inden for samme sektor eller marked (se også betragtning 237).

(243) For det tredje er det ikke blevet bevist, som angivet i punkt 158, litra b), i 2008-retningslinjerne, at afgiften uden lempelser ville føre til en betydelig stigning i produktionsomkostningerne for alle sektorer eller kategorier af individuelle virksomheder, der er omfattet af loftet pr. forbrugssted.

(244) For det fjerde er det ikke blevet bevist, som angivet i punkt 158, litra c), i 2008-retningslinjerne, at stigningen i omkostningerne, der skyldes CSPE, ikke kunne væltes over på salgspriserne uden at føre til en betydelig salgsnedgang.

(245) For det femte er det ikke blevet bevist, som angivet i punkt 159, litra a), i 2008-retningslinjerne, at det CSPE-beløb, der betales af de begunstigede virksomheder, svarer til hver af virksomhedernes miljøresultater sammenlignet med resultaterne for den bedste teknik, ej heller at alle de begunstigede virksomheder betaler mindst 20 % af CSPE. Det er derimod blevet slået fast, at nogle begunstigede virksomheder har betalt mindre end 20 % af CSPE i modstrid med bestemmelserne i punkt 178, litra a). Til eksempel viser de af Frankrig opgivne oplysninger, at et væsentligt antal begunstigede virksomheder for nogle år har betalt et niveau af CSPE på under 20 % i 2014.

(246) Kommissionen tager således afstand fra de bemærkninger, der fremføres af Frankrig, og som er fremlagt i betragtning 90.

5.3.4.3. Manglende overensstemmelse med 2001-retningslinjerne ([40])

(247) For det første finder Kommissionen i betragtning af de undertiden meget ringe niveauer af CSPE, der betales af de begunstigede virksomheder, at nedsættelserne af CSPE ikke overholder bestemmelserne i punkt 51, stk. 1, litra b), i disse retningslinjer, som anfører, at »de begunstigede virksomheder ikke desto mindre [skal] betale en betydelig del af den nationale afgift.« Til eksempel ses det for de år, for hvilke Frankrig har opgivet deltaljerede oplysninger for hver begunstiget virksomhed, at 202 begunstigede virksomheder har betalt mindre end 20 % af CSPE.

(248) For det andet skal den pågældende afgift have en positiv virkning på miljøbeskyttelsen i henhold til punkt 51, stk. 2, litra b). I virkeligheden har CSPE, idet mindst en del af afgiften tjener til at finansiere takstudligningen og de sociale takster, ikke udelukkende til formål at have en positiv virkning på miljøbeskyttelsen. Desuden er det ikke afgiften som sådan, der har en positiv virkning på miljøet, men kun de foranstaltninger, der delvis finansieres af CSPE, således at punkterne 51 og efterfølgende i 2001-retningslinjerne ikke finder anvendelse i dette tilfælde.

(249) For det tredje, hvad angår loftet for CSPE på 0,5 % af værditilvæksten, som er indført efter indførelsen af CSPE, har Frankrig ikke bevist, at fritagelsen er besluttet ved udarbejdelsen af CSPE, eller at den skulle være begrundet af en betydelig ændring af de økonomiske vilkår, som stiller virksomhederne i en særlig vanskelig situation i konkurrencemæssig henseende. Størrelsen af nedsættelsen af CSPE overskrider ikke den omkostningsforhøjelse, som er forårsaget af de ændrede økonomiske vilkår som følge af indførelsen af afgiften. Det er følgelig ikke bevist, at nedsættelserne af CSPE, der er bevilget af Frankrig i perioden 2003-2011, overholder punkt 51, stk. 2, litra b), i 2001-retningslinjerne. Hvad angår loftet for CSPE pr. forbrugssted, var det endvidere ikke begrænset til ti år som foreskrevet i punkt 51, stk. 1, i 2001-retningslinjerne.

(250) Kommissionen tager således afstand fra de bemærkninger, der fremføres af Frankrig, og som er fremlagt i betragtning 89.

([40]) Meddelelse fra Kommissionen — EF-rammebestemmelser for statsstøtte til miljøbeskyttelse (EFT C 37 af 3.2.2001, s. 3)

5.4. **Overensstemmelse af nedsættelserne af CSPE med afsnit 3.7.2 i 2014-retningslinjerne og artikel 107, stk. 3, litra c), i TEUF**

(251) Kommissionen har vurderet nedsættelsens overensstemmelse, for så vidt som CSPE tjener til at finansiere vedvarende energi, på basis af afsnit 3.7.2 (»Støtte i form af sænkede bidrag til finansiering af støtte til energi fra vedvarende energikilder«) og 3.7.3 (»Overgangsbestemmelser for støtte, der ydes for at mindske byrden forbundet med finansiering af støtte til energi fra vedvarende energikilder«) i 2014-retningslinjerne. Den har ligeledes vurderet nedsættelsens overensstemmelse, for så vidt som CSPE tjener til at finansiere andre støtteforanstaltninger end støtte til vedvarende energi, på basis af artikel 107, stk. 3, i TEUF.

5.4.1. *Overensstemmelse af nedsættelserne af CSPE, for så vidt som CSPE finansierer elproduktion ud fra vedvarende energi*

(252) I afsnit 3.7.2 i 2014-retningslinjerne beskrives, hvordan Kommissionen analyserer foreneligheden med det indre marked af støtte i form af nedsættelser af bidrag, der tjener til at finansiere støtte til energi produceret ud fra vedvarende kilder. I det omfang hvor CSPE delvis finansierer elproduktion ud fra vedvarende energi, har Kommissionen analyseret foreneligheden af nedsættelserne af den CSPE, der går til finansiering af produktion ud fra vedvarende energi, ud fra afsnit 3.7.2 og 3.7.3 i 2014-retningslinjerne.

(253) I punkt 182 i retningslinjerne af 2014 forklares det, at omkostningerne til finansiering af støtte til vedvarende energi, i det omfang de inddrives hos energiforbrugere, i princippet bør inddrives på en måde, der ikke skaber forskelsbehandling mellem energiforbrugerne, og således at nogle målrettede nedsættelser af disse omkostninger imidlertid kan være nødvendige for at sikre et tilstrækkeligt grundlag for finansiering til støtte til energi fra vedvarende kilder og dermed bidrage til at nå EU-målene for vedvarende energi. For at undgå at virksomheder, der er særligt hårdt ramt af finansieringsomkostningerne knyttet til vedvarende energi, stilles konkurrencemæssigt dårligt, kan medlemsstaterne ønske at yde delvis kompensation for disse ekstraomkostninger. Uden en sådan kompensation kan finansieringen af støtte til vedvarende energi vise sig at være uholdbar, og offentlighedens accept af ambitiøse foranstaltninger til fordel for vedvarende energi kan være begrænset.

5.4.1.1. Nedsættelser begrænset til den del af CSPE, der finansierer vedvarende energi

(254) Kommissionen påpeger indledningsvis, at Frankrig hævder, at støtten til elproduktion ud fra forbrænding af affald skal være på 50 % for at kunne betragtes som støtte til vedvarende energi. Kommissionen er enig i denne analyse, eftersom Frankrig har begrundet denne procentværdi på basis af offentlige statistikker (Det Internationale Energiagentur og Eurostat), som fremlagt i betragtning 134, og har angivet, at det forbrændte affald repræsenterer 50 % bionedbrydeligt affald og dermed udgør vedvarende energikilder i betydningen ifølge punkt 19, nr. 5), og punkt 19, nr. 6), i 2014-retningslinjerne.

(255) Ifølge punkt 184 i 2014-retningslinjerne skal medlemsstaterne for at sikre, at støtten bruges til at lette støtten til vedvarende energi, bevise, at de ekstra omkostninger, der giver sig udslag i højere elpriser, som bæres af de begunstigede virksomheder, udelukkende skyldes støtte til vedvarende energi. Ekstraomkostningerne som følge af den del af CSPE, der finansierer vedvarende energi, må således ikke overstige de bidrag, der tjener til at finansiere støtte til vedvarende energi.

(256) I dette tilfælde kontrollerede CRE, at de bidrag, der indsamles fra slutforbrugerne til støtte til vedvarende energi, ikke er større end omkostningerne til støtten til vedvarende energi (eller end nogen af de øvrige politikker, der finansieres af CSPE), som forklaret i betragtning 14 og 15. I særdeleshed kontrollerede CRE, at de afgifter, der indberettes af de forpligtede opkøbere til finansiering af støtte til vedvarende energikilder, ikke overskrider omkostningerne til støtten, det vil sige forskellen mellem de beløb, der betales af de forpligtede opkøbere til producenterne af vedvarende energi, og markedsprisen, som de forpligtede opkøbere har opnået ved at sælge den elektricitet, der er produceret ud fra vedvarende energikilder. CRE har endda udviklet en metode til bestemmelse af referencemarkedsprisen, der tilskynder operatørerne til at sælge den elektricitet, der er produceret ud fra vedvarende energikilder, på en effektiv måde. Kommissionen konkluderer følgelig, at bestemmelserne i punkt 184 i 2014-retningslinjerne er overholdt.

5.4.1.2. Støtte begrænset til elektricitetsintensive sektorer og virksomheder, der er eksponeret for international handel

(257) I punkterne 185 og 186 i 2014-retningslinjerne anføres det, at støtten skal være begrænset til sektorer, der udsættes for en risiko for bibeholdelsen af deres markedsposition som følge af omkostningerne til finansiering af elektricitet produceret ud fra vedvarende energi.

(258) Støtten kan endvidere kun ydes, hvis virksomheden tilhører en af de sektorer, der er angivet i listen i bilag 3 til 2014-retningslinjerne, eller hvis den har en elektricitetsintensitet på mindst 20 procent og en eksponering for international handel på mindst 4 procent på EU-plan.

(259) I bilag 5 til 2014-retningslinjerne er givet en liste over minedrifts- og forarbejdningssektorer, der ikke er indbefattet i bilag 3 til 2014-retningslinjerne, og som har en eksponering for international handel på mindst 4 procent.

(260) Kommissionen bemærker, at Frankrig har anerkendt, at nogle virksomheder har været omfattet af nedsættelser eller fritagelse for CSPE, skønt de ikke var berettigede i forhold til kriterierne i 2014-retningslinjerne, enten fordi de ikke var aktive i nogen af sektorerne i bilag 3 og 5 til 2014-retningslinjerne, eller fordi de var aktive i en sektor i bilag 5 i 2014-retningslinjerne men ikke havde en elektricitetsintensitet på mindst 20 %.

5.4.1.3. Forholdsmæssighed i forhold til afsnit 3.7.2 i 2014-retningslinjerne

(261) I punkt 188 i 2014-retningslinjerne anføres det, at støtten betragtes som forholdsmæssig, hvis de begunstigede virksomheder betaler mindst 15 procent af afgiften uden nedsættelse.

(262) I punkt 189 i 2014-retningslinjerne anerkendes det desuden, at et bidrag på 15 procent af afgiftsbeløbet måske er mere, end hvad de særligt hårdt ramte virksomheder, der pålægges denne afgift, kan bære, på grund af den betydelige stigning i de indkrævede afgifter til finansiering af vedvarende energi. Medlemsstaterne har derfor mulighed for at begrænse afgiftsbeløbet til 4 procent af virksomhedens værditilvækst, og til 0,5 procent af værditilvæksten, hvis virksomhedens elektricitetsintensivitet er på mindst 20 %.

(263) I dette tilfælde bemærker Kommissionen, at blot i 2014 betalte mindst 124 begunstigede virksomheder et niveau af CSPE (beregnet til finansiering af støtte til vedvarende energi) på under 15 procent og overholdt således ikke punkt 188 i 2014-retningslinjerne. Frankrig har desuden bevilget nedsættelser af CSPE ift. 0,5 procent af værditilvæksten ifølge et kriterie, der er knyttet til forbruget, og ikke kun et eksplicit kriterie knyttet til elektricitetsintensiviteten. Ligeledes svarer kriteriet for loftet for CSPE pr. forbrugssted ikke til kriteriet knyttet til elektricitetsintensiviteten i 2014-retningslinjerne. Kommissionen konkluderer derfor, at Frankrig ikke har bevist, at reglerne om forholdsmæssighed som fastsat i 2014-retningslinjerne var overholdt fuldt ud. Kommissionen godkender således ikke de bemærkninger, der fremføres af Frankrig, og som er sammenfattet i betragtning 105 og 106.

5.4.1.4. Tilpasningsordningen

(264) I punkt 193 og 194 i 2014-retningslinjerne hedder det, at medlemsstaterne skal anvende kriterierne for berettigelse og forholdsmæssighed, der er anført i afsnit 3.7.2 i 2014-retningslinjerne, senest den 1. januar 2019. Kommissionen bemærker, at Frankrig har fremlagt en tilpasningsordning, der planlægger en gradvis forøgelse af det minimale bidrag, der skal betales, således at den anvendte nedsættelse af den del af CSPE, der er beregnet til finansiering af støtte til vedvarende energi, overholder forskrifterne i afsnit 3.7.2 i 2014-retningslinjerne senest den 1. januar 2019. Frankrig har desuden besluttet af afskaffe CSPE i 2016.

(265) Punkt 195 i 2014-retningslinjerne gør det muligt for tilpasningsordningen gradvist at nå niveauerne af støtte, der fremkommer ved anvendelse af kriterierne for berettigelse og forholdsmæssighed, som er defineret i afsnit 3.7.2 i 2014-retningslinjerne, for at undgå en brutal forøgelse af afgiften, der skal betales af de enkelte virksomheder.

(266) Desuden anføres det i punkt 196 i 2014-retningslinjerne, at, i det omfang hvor støtten er bevilget i en periode forud for ikrafttrædelsen af 2014-retningslinjerne, skal tilpasningsordningen ligeledes sikre en gradvis anvendelse af kriterierne for berettigelse og forholdsmæssighed i denne tidligere periode.

(267) I medfør af punkt 197 i 2014-retningslinjerne kan støtten i form af en nedsættelse af eller fritagelse for afgiften, der er knyttet til finansieringen af støtte til elproduktion ud fra vedvarende energi, i det omfang den blev bevilget før anvendelsesdatoen for 2014-retningslinjerne til virksomheder, der ikke er støtteberettigede i medfør af afsnit 3.7.2 i 2014-retningslinjerne, alligevel erklæres forenelig, hvis tilpasningsordningen planlægger at nå op på et egetbidrag på mindst 20 % senest den 1. januar 2019.

(268) De af Frankrig fremlagte oplysninger har, udelukkende for visse år, for hvilke der foreligger statistikker, gjort det muligt at vise, at de begunstigede virksomheder i dette væsentlige antal år har opnået nedsættelser på over de tilladte nedsættelsesniveauer ifølge 2014-retningslinjerne. I 2004 betalte 124 virksomheder, der var omfattet af loftet for CSPE på 0,5 % af værditilvæksten, således for eksempel en CSPE på under 15 procent, og 202 betalte en CSPE på under 20 procent af afgiftens maksimale niveau. Desuden betalte 27 virksomheder, der var omfattet af loftet pr. forbrugssted, under 15 procent CSPE, og 39 betalte under 20 procent CSPE. Derudover bemærker Kommissionen, at de 934 virksomheder, der var omfattet af loftet for CSPE på 0,5 % af værditilvæksten, tilhørte 135 forskellige aktivitetssektorer (131 NACE-koder), svarende til en bredere base end den, der er tilladt ifølge bilag 3 (68 NACE-koder) til 2014-retningslinjerne.

(269) Frankrig har derfor fremlagt en tilpasningsordning, der har til formål at bringe niveauerne af de bevilgede nedsættelser af de betragtede foranstaltninger ned på niveauer, der overholder 2014-retningslinjerne, og fastsætte niveauerne af CSPE, der skal betales. Denne tilpasningsordnings nærmere detaljer og udformning er fremlagt i afsnit 4.4. Kommissionen mener for det første, at denne tilpasningsordning overholder bestemmelserne i afsnit 3.7.3 i 2014-retningslinjerne. Frankrig har navnlig forpligtet sig til at kontrollere, at det betalte beløb af CSPE, der er beregnet til finansiering af støtte til vedvarende energi, når op på mindst en af følgende værdier for begunstigede virksomheder, der tilhører en af de sektorer, der er anført i bilag 3 til retningslinjerne 2014, og for begunstigede virksomheder, der samtidig udviser en elektricitetsintensivitet på mindst 20 procent, og som tilhører en eller flere af sektorerne i bilag 5 til 2014-retningslinjerne:

— 15 procent af CSPE-beløbet, der er beregnet til finansiering af støtte til vedvarende energi

— 4 procent af virksomhedens værditilvækst, hvis den udviser en elektricitetsintensivitet på under 20 procent

— 0,5 procent af værditilvæksten, hvis virksomheden udviser en elektricitetsintensivitet på mindst 20 procent.

(270) Hvis det ikke er tilfældet, forpligter Frankrig sig til at kontrollere, at den betalte CSPE, der er beregnet til finansiering af støtte til vedvarende energi, når op på mindst det bidragsniveau, der kræves ifølge tilpasningsordningen på basis af den i betragtning 140 beskrevne progressionsformel. Endelig har Frankrig forklaret, at hvis det bidrag, en begunstiget virksomhed har betalt, ikke svarer til det påkrævede beløb ifølge tilpasningsordningen, vil forskellen mellem det allerede betalte bidrag og det skyldige bidrag ifølge tilpasningsordningen blive tilbagebetalt.

(271) I henhold til punkt 197 i 2014-retningslinjerne har Frankrig forpligtet sig til at kontrollere, at de begunstigede virksomheder, som ikke er berettigede i medfør af afsnit 3.7.2 i 2014-retningslinjerne, men som har været omfattet af nedsættelserne af CSPE inden den 1. juli 2014, betaler mindst 20 procent af den CSPE, der er beregnet til finansiering af støtte til vedvarende energi. Når det er tilfældet, er ingen yderligere tilpasning påkrævet. Hvis det ikke er tilfældet, vil der blive anvendt en tilpasning, som gradvist vil forøge den årlige CSPE, der skal betales, for senest den 1. januar 2019 at nå op på 20 procent af den CSPE, der er beregnet til at finansiere støtte til vedvarende energi. Hvis det bidrag, en begunstiget virksomhed har betalt, ikke svarer til det påkrævede beløb ifølge tilpasningsordningen, planlægger Frankrig at indkræve forskellen mellem det allerede betalte bidrag og det skyldige bidrag ifølge tilpasningsordningen. Eftersom Frankrig har besluttet at afskaffe CSPE i 2016, kan anvendelsen af tilpasningsordningen afsluttes den 31. december 2015.

(272) Begunstigede virksomheder, som ikke er berettigede i medfør af afsnit 3.7.2 i 2014-retningslinjerne, og som ikke har været omfattet af nedsættelser af CSPE inden den 1. juli 2014, vil senest den 1. januar 2019 skulle betale 100 procent af den CSPE, der er beregnet til støtte til vedvarende energi.

(273) Kommissionen påpeger, at den version af tilpasningsordningen, Frankrig har foreslået den 23. november 2017, og som er fremlagt i afsnit 4.4, baserer sig på en omfattende og detaljeret analyse af hver begunstiget virksomheds situation i forhold til CSPE. Kommissionen anser derfor punkt 198-200 i 2014-retningslinjerne som værende overholdt af Frankrig.

(274) Endelig bemærker Kommissionen, at punkt 248 i 2014-retningslinjerne tillader en start på tilpasningsordningen i 2011. I medfør af dette afsnit mener Kommissionen, at de nedsættelser af den del af CSPE, der er beregnet til at finansiere støtte til vedvarende energi, som er gennemført inden den 1. januar 2011, kan erklæres som værende forenelige med det indre marked.

5.4.1.5. Konklusion om foranstaltningens forenelighed med det indre marked

(275) På basis af de i betragtning 115-148 fremlagte elementer konkluderer Kommissionen, at den af Frankrig fremlagte tilpasningsordning, der er beskrevet i afsnit 4.4, er forenelig med afsnit 3.7.3 i 2014-retningslinjerne, for så vidt som den vedrører den del af CSPE, der er beregnet til finansiering af støtte til vedvarende energi. På samme måde er nedsættelserne af CSPE, for så vidt som CSPE finansierer elproduktion ud fra vedvarende energi, forenelige med afsnit 3.7.3 i 2014-retningslinjerne og artikel 107, stk. 3, litra c), i TEUF, i det omfang de bevilgede nedsættelser ikke overskrider de nedsættelser, der er tilladt på basis af tilpasningsordningen, og at der betales et minimumsbeløb af den del af CSPE, der er beregnet til finansiering af støtte til vedvarende energi, som beskrevet i betragtning 269 til 272.

(276) Kommissionen konkluderer derimod, at enhver støtte, der er større end de i tilpasningsordningen tilladte niveauer, betragtes som uforenelig med det indre marked og skal tilbagebetales. Kommissionen godkender således reglerne for iværksættelsen af denne tilpasningsordning som defineret af Frankrig i afsnit 4.4 af denne afgørelse.

5.4.2. *Foreneligheden med det indre marked af nedsættelserne af CSPE, for så vidt som den finansierer andre energipolitikker end udvikling af elproduktion ud fra vedvarende energi*

(277) Kommissionen påpeger for det første, at foreneligheden med det indre marked af nedsættelserne af CSPE, for så vidt som afgiften finansierer andre støtteordninger end støtte til elproduktion ud fra vedvarende energi, ikke kan vurderes på baggrund af afsnit 3.7.1 i 2014-retningslinjerne eller på baggrund af afsnit 3.7.2 og 3.7.3 i disse retningslinjer:

(278) Dels mener Kommissionen, at de nedsættelser af CSPE, der er bevilget for støtteordninger til kraftvarmeproduktion, takstudligning og sociale takster, ikke kan betegnes som »miljøafgifter« af de allerede i betragtning 223-225 fremlagte grunde.

(279) Dels gælder afsnit 3.7.2 og 3.7.3 i retningslinjerne kun for nedsættelser af afgifter, der er beregnet til finansiering af støtte til vedvarende energi. De dækker således ikke nedsættelser af afgifter, der er beregnet til at finansiere støtteforanstaltninger såsom kraftvarmeproduktion, takstudligning og sociale takster.

(280) Da ingen anden retningslinje finder anvendelse for nedsættelser, der bevilges på disse komponenter af CSPE, har Kommissionen undersøgt disse foranstaltningers forenelighed med det indre marked på baggrund af artikel 107, stk. 3, litra c), i TEUF. Kommissionen kan erklære en støtteforanstaltning som direkte forenelig efter artikel 107, stk. 3, litra c), i TEUF, hvis foranstaltningen bidrager til et mål af fælles interesse, er passende og nødvendig for at nå dette mål samt forholdsmæssig, og hvis dens positive virkninger overstiger dens negative virkninger på konkurrencen og samhandelen.

(281) Kommissionen har tidligere konkluderet, at nedsættelser af afgifter ud over dem, der er beregnet til finansiering af vedvarende energi, kunne betragtes som forfølgende et mål af fælles interesse. Navnlig har Kommissionen i sine afgørelser i sag SA.38635 ([41]) og SA.42393 ([42]) påpeget, at nedsættelserne af elektricitetsafgifter, der er beregnet til finansiering af højeffektiv kraftvarmeproduktion, kan betragtes som bidragende til et mål af fælles interesse, som værende passende og nødvendige for at nå dette mål, hvis de er nødvendige for opretholdelsen af bidragene, der finansierer støtten til denne politik, og at denne politik udgør en politik af fælles interesse.

(282) Kommissionen har undersøgt, om den CSPE, der tjener til at finansiere højeffektiv kraftvarmeproduktion, takstudligning og sociale takster, tjener et mål af fælles interesse, og om nedsættelserne er nødvendige for opretholdelsen af stabiliteten af disse politikkers finansiering:

5.4.2.1. Fælles interesse

Højeffektiv kraftvarmeproduktion

(283) I artikel 38 i Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU ([43]) defineres højeffektiv kraftvarmeproduktion som en produktionsform, der muliggør energibesparelser beregnet ifølge bilag II til direktivet. Ifølge dette bilag II skal denne højeffektive kraftvarmeproduktion opfylde to kriterier. For det første skal kraftvarmeproduktionen føre til primærenergibesparelser på mindst 10 procent i forhold til referenceværdien for separat el- og varmeproduktion For det andet kan produktionen fra små kraftvarmeenheder og mikrokraftvarmeenheder, som giver primærenergibesparelser, betragtes som højeffektiv kraftvarmeproduktion.

([41]) EUT C 336 af 6.10.2017, s. 2.
([42]) EUT L 258 af 6.10.2017, s. 127.
([43]) Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1).

(284) I dette tilfælde har Frankrig som fremlagt i betragtning 10, nr. b), forklaret, at kraftvarmeanlæggene, der finansieredes af CSPE, var dels kraftvarmeanlæg med et energiudbytte på over 65 procent, dels højeffektive naturgasfyrede kraftvarmeanlæg på over 12 MW. Frankrig har bekræftet, at disse anlæg opfyldte kriterierne for højeffektive anlæg som defineret i direktiv 2012/27/EU ([44]).

(285) Kommissionen tilslutter sig i øvrigt Frankrigs synspunkt, nemlig at støtte til forbrænding af ikke-bionedbrydeligt affald, som anvender højeffektiv kraftvarmeproduktion, kan ligestilles med støtte til højeffektiv kraftvarmeproduktion (se også betragtning 134).

(286) Kommissionen bemærker, at promoveringen af højeffektiv kraftvarmeproduktion er anerkendt som et mål af fælles interesse, eftersom den bidrager til energiproduktionens effektivitet og reducerer CO_2-emissionerne, men at disse positive eksterne virkninger ikke væltes fuldstændigt over på priserne, således at højeffektiv kraftvarmeproduktion normalt ikke udvikler sig spontant uden ekstra støtte (se punkt 51 i 2008-retningslinjerne). Derfor tillader Kommissionen driftsstøtte til højeffektiv kraftvarmeproduktion (se punkt 138, 139 og 151 i 2014-retningslinjerne, afsnit 3.1.7 i 2008-retningslinjerne, afsnit E.3.4 i 2001-retningslinjerne) ([45]). Kommissionen tilslutter sig således de bemærkninger, der fremføres af Frankrig, og som er fremlagt i betragtning 99, nr. 1).

Den fælles interesse af en nedsættelse af den CSPE, der er beregnet til finansiering af takstudligning

(287) Kommissionen bemærker for det første, at finansieringen af foranstaltninger, der har til formål at begrænse energiomkostningerne i fjernliggende egne, forfølger et mål af fælles interesse. Denne finansiering begrundes først og fremmest af det i artikel 3, stk. 3, i TEU omhandlede krav om regional samhørighed. Desuden anføres det i artikel 174 i TEUF, at EU »udvikler og fortsætter sin indsats for at styrke sin økonomiske, sociale og territoriale samhørighed. Unionen stræber navnlig efter at formindske forskellene mellem de forskellige områders udviklingsniveauer og forbedre situationen for de mindst begunstigede områder. Blandt de berørte områder lægges der særlig vægt på landdistrikter, områder i en industriel overgangsproces og områder, der lider af alvorlige naturbetingede eller demografiske ulemper af permanent art, bl.a. de nordligste meget tyndt befolkede områder samt øområder, grænseoverskridende områder og bjergområder«. Endelig insisterer artikel 349 i TEUF på nødvendigheden af at tage hensyn til de særlige karakteristika og begrænsninger i forbindelse med regionerne i den yderste periferi.

(288) Hvad angår regionerne i den yderste periferi, som i betydeligt omfang er omfattet af »takstudligningen«, insisterer Kommissionen selv i sin nylige Meddelelse om de fjernest liggende region ([46]) på, at »Der er et klart behov for at forbedre indsatsen for at gøre regionerne i den yderste periferi i stand til fuldt ud at udnytte fordelene ved EU-medlemskabet og styre globaliseringen«. Hvad angår energisektoren, anerkender denne Meddelelse udtrykkeligt problemet med disse territoriers utilstrækkelige tilslutning til fastlandets elnet og dermed behovet for at modtage støtte for at undgå høje elpriser.

(289) Kommissionen har desuden tidligere godkendt foranstaltninger finansieret af medlemsstaterne til fordel for utilstrækkeligt tilsluttede territorier med det formål at sætte loft over elpriserne for at undgå en for væsentlig forskel med priserne på fastlandet ([47]).

(290) Kommissionen konkluderer følgelig, at der foreligger et mål af fælles interesse, som forfølges af den del af CSPE, der går til finansiering af »takstudligning«.

(291) Kommissionen tilslutter sig således de bemærkninger, der fremføres af Frankrig, og som er fremlagt i betragtning 99, nr. 2).

Den fælles interesse af en nedsættelse af den CSPE, der er beregnet til finansiering af sociale takster

(292) Kommissionen understreger for det første, at den del af CSPE, der er beregnet til at finansiere de sociale takster, forfølger et mål af fælles interesse. Dette mål kommer klart til udtryk i artikel 3 i TEU og artikel 174 i TEUF, der udtrykkeligt fastsætter den sociale og økonomiske samhørighed som et mål for EU.

([44]) Notat fra de franske myndigheder af 20.12.2016, s. 16.
([45]) Kommissionen har i en afgørelse af 16.9.2016 godkendt den franske ordning til støtte til kraftvarmeproduktion SA.43719.
([46]) COM(2017) 623 final af 24.10.2017
([47]) SA.32060: »Alleged illegal State aid for discharging Public Service Obligations in the Non Interconnected Islands in Greece«.

(293) Disse mål indgår ligeledes i den afledte EU-ret, der finder anvendelse på elektricitetsområdet. I særdeleshed stipuleres det i direktiv 2009/72/EF (»Energidirektivet«) i betragtning 45, at »Medlemsstaterne bør sikre, at privatkunder og […] små virksomheder nyder samme ret til at få leveret elektricitet af en bestemt kvalitet til klart sammenlignelige, gennemsigtige og rimelige priser«. I dette direktivs betragtning 53 fremhæves vedtagelsen af foranstaltninger og udarbejdelsen af nationale handlingsplaner med det formål at bekæmpe energifattigdom. Desuden forpligter direktivets artikel 3, stk. 7, udtrykkeligt medlemsstaterne til at træffe passende foranstaltninger til at beskytte slutkunderne, især sårbare kunder. Endelig insisteres der i Kommissionens Meddelelse »Clean Energy for All Europeans« på behovet for at beskytte de mest sårbare kunder ([48]).

(294) Kommissionen konkluderer følgelig, at der foreligger et mål af fælles interesse, som forfølges af den del af CSPE, der går til finansiering af sociale takster.

(295) Kommissionen tilslutter sig således de bemærkninger, der fremføres af foreningen UNIDEN, og som er fremlagt i betragtning 71, samt de der fremføres af Frankrig og er fremlagt i betragtning 99, nr. 3).

5.4.2.2. Egnethed og nødvendighed

(296) Kommissionen har dernæst undersøgt, om nedsættelserne af CSPE kunne betragtes som nødvendige for at opretholde finansieringen af foranstaltningerne til støtte af højeffektiv kraftvarmeproduktion, takstudligning og sociale takster.

(297) Kommissionen anerkender, at nedsættelserne af den CSPE, der går til finansiering af de sociale takster, som bevilges til elektricitetsintensive virksomheder, kan begrundes af nødvendigheden af at sikre en tilstrækkelig finansiering af foranstaltningen, idet det forhindres, at en for høj CSPE medfører en for tung byrde på virksomheder, som er særligt følsomme overfor afgifter, der pålægges elforbruget, det vil sige de elektricitetsintensive virksomheder, der er udsat for international handel. En for tung byrde kunne føre til lukning af virksomheder og være til skade for bestandigheden af finansieringen af støtteforanstaltningerne og i sidste ende for de mål, der forfølges af støtteforanstaltningerne.

(298) For at undgå, at elektricitetsforbrugere, der påvirkes i særlig grad af omkostningerne til finansiering af højeffektiv kraftvarmeproduktion, takstudligning og sociale takster, det vil sige virksomheder, der er både elektricitetsintensive og udsatte for international konkurrence, risikerer at gå fallit eller flytte uden for EU, kan det være nødvendigt at indføre nedsættelser af de afgifter, der pålægges elforbruget. En konkurs eller udflytning af et stort antal selskaber kan nemlig svække den økonomiske basis. I stedet for at betale en lavere CSPE, har de således påvirkede selskaber tilsyneladende slet ikke bidraget til dens finansiering, hvilket indebærer en større finansiering fra de øvrige forbrugere for at finansiere støtten til højeffektiv kraftvarmeproduktion, takstudligning og sociale takster, hvilket igen reducerer foranstaltningernes acceptabilitet for de resterende bidragsydere.

(299) I denne forbindelse bemærker Kommissionen, at Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet fastsatte et mål på 20 procents energieffektivitet og fastsatte nationale mål, som højeffektiv kraftvarmeproduktion kan bidrage i betydeligt omfang til at nå. Den 23. oktober 2014 fastsatte Det Europæiske Råd desuden et mål på 27 procents forbedring af energieffektiviteten i 2030.

(300) Behovene for finansiering af støtte til højeffektiv kraftvarmeproduktion kan derfor være betydelige. Det er tilfældet i Frankrig, eftersom CSPE for 25 procents vedkommende går til finansiering af kraftvarmeproduktion, svarende til 1,7 milliarder EUR. I Frankrig kommer afgiften til finansiering af kraftvarmeproduktion desuden oven i de øvrige komponenter af CSPE, deriblandt den, der er beregnet til at finansiere vedvarende energi (2,7 milliarder EUR).

(301) Denne afgift tynges yderligere af finansieringen af »takstudligning« og sociale takster, som skal lægges til de øvrige komponenter af CSPE. Disse dele af CSPE kaldet »takstudligning« og sociale takster udgjorde tilsammen 34 procent af CSPE i perioden 2003-2014, svarende til 12,7 milliarder EUR.

(302) Kommissionen anerkender, at Frankrig på baggrund af den relative betydning af CSPE (et CSPE-beløb på 19,5 EUR/MWh, der skal sammenlignes med en Day-ahead-basispris på 38,8 EUR/MWh samme år) og dens betydelige stigning i løbet af perioden 2003-2015 (+ 550 procent), har kunnet anse det for nødvendigt at indføre nedsættelser af CSPE for virksomhederne med størst følsomhed over for denne afgiftsstigning.

([48]) »Providing a Fair Deal for Consumers«

(303) Kommissionen påpeger ligeledes, at foranstaltningerne er egnede for at nå det forfulgte mål af fælles interesse. I denne henseende bemærker Kommissionen, at samtlige støtteforanstaltninger vedrører den offentlige elforsyningsservice i Frankrig: promovering af kraftvarmeproduktion for at forbedre den franske elproduktions energieffektivitet og miljøpåvirkning, bekæmpelse af energifattigdom ved indførelse af sociale takster på elektricitet, garanti for adgang til elektricitet til en tilsvarende pris for de oversøiske territorier, som er mindre godt tilsluttede og ikke råder over en tilsvarende produktionspark, som den der findes på Frankrigs fastland. I denne henseende giver det mening for Frankrig at ville sikre finansieringen af de pågældende foranstaltninger gennem et obligatorisk bidrag, der pålægges elektricitetsforbruget i Frankrig.

Konklusioner vedrørende eksistensen af mål af fælles interesse og foranstaltningens egnethed og nødvendighed

(304) På basis af disse elementer konkluderer Kommissionen, at nedsættelserne af den CSPE, der er beregnet til finansiering af højeffektiv kraftvarmeproduktion, takstudligning og sociale takster, kan betragtes som bidragende til et mål af fælles interesse, idet de kan betragtes som nødvendige for opretholdelsen af disse komponenter af CSPE og dermed støtten til disse politikker.

(305) Kommissionen tilslutter sig således de bemærkninger, der fremføres af Frankrig, og som er fremlagt i betragtning 99, nr. 1)-3).

(306) Det skal imidlertid understreges, at skønt forfølgelsen af mål vedrørende energieffektivitet, bekæmpelse af energifattigdom og opretholdelse af den territoriale samhørighed gennem elpriser på et tilsvarende niveau på det franske fastland og i de oversøiske territorier kan anerkendes som forfølgende mål af fælles interesse, kan forbedringen eller bevarelsen af en virksomheds konkurrenceevne i sig selv og generelt ikke udgøre et mål af fælles interesse i betydningen ifølge artikel 107, stk. 3, litra c), i TEUF.

(307) Kommissionen understreger, at bedømmelsen af mål af fælles interesse ikke kan udlægges som en generel og systematisk anerkendelse af enhver nedsættelse af skatter eller afgifter, der bæres af elektricitetsintensive virksomheder.

(308) Eksistensen af et mål af fælles interesse ved en nedsættelse af CSPE anerkendes kun, for så vidt at denne nedsættelse gør det muligt at sikre stabiliteten af finansieringen af støtteforanstaltninger, som forfølger et mål af afgjort fælles interesse inden for rammerne af EU's energipolitikker.

(309) Herved tager Kommissionen afstand fra de bemærkninger, der er fremsat af ALFI, som fremlagt i betragtning 67, af UNIDEN, som fremlagt i betragtning 71, og af Frankrig, som fremlagt i betragtning 100-102, der har tendens til at betragte forebyggelsen af en risiko for konkurrenceevnen og udflytning som et mål af fælles interesse. Men forbedringen af visse virksomheders konkurrenceevne på bekostning af deres konkurrenter kan imidlertid ikke i sig selv betragtes som et mål af fælles interesse i betydningen ifølge artikel 107, stk. 3, litra c), i TEUF.

5.4.2.3. Tilskyndelsesvirkning, forholdsmæssighed og fravær af ubegrundet virkning på konkurrenceforvridningen

(310) Kommissionen bemærker, at hvis nedsættelserne af afgifter beregnet til at finansiere højeffektiv kraftvarmeproduktion, takstudligning og sociale takster bliver for betydelige, eller hvis de bevilges til et for stort antal sektorer eller virksomheder, kan den samlede afgift, der er beregnet til at finansiere disse foranstaltninger, være truet, og den offentlige accept af disse foranstaltninger kan sættes over styr. Samtidig kan konkurrenceforvridningerne og påvirkningen af samhandelen som følge af disse nedsættelser være betydelige.

(311) For at vurdere denne type nedsættelsers forenelighed med det indre marked har Kommissionen i sine afgørelser i sag SA.42393 og SA.38635 anført, at bestemmelserne i punkt 185-187 i 2014-retningslinjerne udgør en relevant analysebase til identifikation af virksomheder med den største følsomhed over for indførelsen af høje afgifter på elforbrug og til bestemmelse af støttens tilskyndende virkning. Dette forekommer særlig begrundet, eftersom støtten til højeffektiv kraftvarmeproduktion, takstudligning og sociale takster på den ene side alle finansieres af CSPE og fungerer som mål af fælles interesse i forbindelse med energisektoren lige som støtten til vedvarende energi, og den CSPE, der går til kraftvarmeproduktion, takstudligning og sociale takster på den anden side skal lægges til CSPE's vedvarende energi-komponent. Alle disse komponenter af CSPE er opbygget og

indkræves på samme, udifferentierede måde. Eftersom CSPE indkræves forholdsmæssigt med den forbrugte elektricitet, vil den særligt påvirke selskaber, for hvem energiomkostningerne udgør en stor andel af deres værditilvækst, og som ikke har let ved at overføre disse omkostninger til slutforbrugerne uden at miste markedsandele i betragtning af den eksponering for international handel, som de sektorer, selskaberne arbejder i, er udsat for. Det drejer sig om virksomheder, der kan identificeres ved hjælp af kriterierne, som er angivet i punkt 185-187 i 2014-retningslinjerne.

(312) Kommissionen har ligeledes i sine afgørelser i sag SA.42393 og SA.38635 anført, at den kan anvende punkt 188 og 189i 2014-retningslinjerne som grundlag for at vurdere forholdsmæssigheden af nedsættelser af afgifter, som er beregnet til at finansiere kraftvarmeproduktion, takstudligning og sociale takster. Dette forekommer hensigtsmæssigt, eftersom kraftvarmeproduktion, takstudligning og sociale takster på den ene side forfølger mål af fælles interesse inden for energisektoren ligesom støtten til vedvarende energi, der også varetages af CSPE, og de bevilgede nedsættelser på den anden side har til formål at sikre, at disse støtteforanstaltningers finansiering er udholdelig, ved at begrænse byrden på selskaber, der påvirkes i særlig grad af energiafgifter, samtidig med at det kræves, at de yder et tilstrækkeligt bidrag. I denne forbindelse tjener kriterierne, der er fastsat i punkt 188 og 189 i 2014-retningslinjerne, til at definere denne balance.

(313) Kommissionen bemærker i denne henseende, at et stort antal af de berettigede virksomheder er elektricitetsintensive virksomheder i betydningen ifølge punkt 185-187 i 2014-retningslinjerne, og at et vist antal begunstigede virksomheder bidrager med det påkrævede minimum, dvs. 15 procent af afgiften.

5.4.2.4. Tilpasningsordningen

(314) For de begunstigede virksomheder, der kan betegnes som elektricitetsintensive i betydningen ifølge punkt 185-187 i 2014-retningslinjerne, og for de, der, skønt de er elektricitetsintensive i betydningen ifølge disse afsnit, ikke har betalt mindst 15 procent af CSPE eller 0,5 % af værditilvæksten, alt efter hvad der er relevant, har Frankrig fremlagt en tilpasningsordning, der tillader en gradvis forøgelse af deres egetbidrag (se afsnit 4.4), med henblik på senest d. 1. januar 2019 at nå op på 15 procent (for elektricitetsintensive virksomheder i betydningen ifølge punkt 185-187 i 2014-retningslinjerne) og 100 procent (for de ikke-elektricitetsintensive virksomheder). Da CSPE blev afskaffet pr. 1. januar 2016, vil tilpasningsordningen kunne blive anvendt indtil den 31. december 2015.

(315) Denne tilpasningsordning er en kumuleret tilpasning, der dækker samtlige nedsættelser af CSPE, som i kombination finansierer vedvarende energi, kraftvarmeproduktion, takstudligning og sociale takster, og hvis forenelighed med det indre marked Kommissionen allerede har vurderet i afsnit 5.4.1 og 5.4.2.

(316) Kommissionen anser tilpasningsordningen som begrundet af de samme årsager som anvendt for »vedvarende energi«-delen af CSPE. Denne tilpasningsordning undgår i særdeleshed en for brutal og pludselig forøgelse af den finansielle byrde, der skal bæres af forbrugere, som ikke længere er berettigede til nedsættelserne af CSPE som følge af anvendelsen af de i punkt 185 og 189 i 2014-retningslinjerne definerede kriterier for forholdsmæssighed, og den bidrager dermed til at gøre støtten til kraftvarmeproduktion, takstudligning og sociale takster udholdelig ved at opretholde støttens acceptabilitet og dens sikre og fortsatte finansiering.

Tilpasningsordningernes startdato

(317) Kommissionen godkender tilpasningsordningernes startdatoer:

(318) Hvad angår højeffektiv kraftvarmeproduktion, anser Kommissionen tilpasningsordningens udgangspunkt, der er fastsat til 2011 for nedsættelserne af CSPE, som har til formål at finansiere vedvarende energi og kraftvarmeproduktion, som begrundet. I juni 2010 accepterede Det Europæiske Råd således et mål på 20 procents energieffektivitet, der skulle være nået i 2020. I løbet af 2010 og 2011 har EU vedtaget adskillige handlingsplaner og meddelelser ([49]), der understreger energieffektivitetens betydning og behovet for at forstærke anstrengelserne i denne henseende, hvad angår elektricitetsproduktion, herunder finansieret af afgifter, for at øge denne energieffektivitet. Sammen med direktivet om energieffektivitet, der opfordrer medlemsstaterne til at øge deres støtteforanstaltninger, hvilket bidrager til at øge omkostningerne til finansiering af disse byrder, er en iværksættelse af denne ordning i 2011 begrundet.

([49]) Se Det Europæiske Råds Konklusioner af 17. juni 2010, der bekræfter, energieffektivitetsmålet som et mål for en ny beskæftigelsesstrategi og en rummelig og bæredygtig vækst.

(319) Kommissionen mener endvidere, at i lyset af de begrænsede fremskridt med disse foranstaltninger inden 2011 (inden indførelse af målet på 20 procent), kan de nedsættelser, der er bevilget inden disse referenceår, betragtes som ikke overholdende kriterierne i artikel 107, stk. 1, i TEUF men som værende dækket af artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 994/98 ([50]), som var gældende på det tidspunkt (*de minimis*-støtte), eller som værende i overensstemmelse med artikel 107, stk. 3, litra b), i TEUF. Disse nedsættelser, der blev bevilget mellem december 2008 og december 2010, lå nemlig inden for anvendelsesområdet for de midlertidige EU-rammebestemmelser for statsstøtte, der ydes for at lette adgangen til finansiering under den nuværende finansielle og økonomiske krise (og navnlig afsnit 4.2.2 heri) ([51]), og var dækket af Kommissionens afgørelse N 7/09 ([52]).

(320) Hvad angår de øvrige afsnit, der finansieres af CSPE, anser Kommissionen ligeledes tilpasningsordningens udgangspunkt, der er fastsat til 2004 for de nedsættelser af CSPE, som har til formål at finansiere takstudligning og sociale takster, som begrundet, denne gang på grund af ti års-forældelsesreglen, der gælder i dette tilfælde, ifølge artikel 17 i forordning (EU) 2015/1589.

(321) For de begunstigede virksomheder, der betegnes som elektricitetsintensive i betydningen i henhold til punkt 185-187 i 2014-retningslinjerne, har Frankrig vist, at visse begunstigede virksomheder betalte mindst 15 procent af CSPE, 4 procent eller 0,5 procent af værditilvæksten. For de begunstigede virksomheder, som betaler mindre end disse tærskelbeløb, har Frankrig foreslået at iværksætte en tilpasningsordning, der gradvist tilpasser deres bidrag i retning af de påkrævede minimumsbeløb (se afsnit 4.4), således at de på den teoretiske dato den 1. januar 2019 skal betale mindst 15 procent af CSPE eller 0,5/4 procent af værditilvæksten, alt efter hvad der er relevant.

(322) På baggrund af de fremlagte elementer, navnlig forpligtelsen til at iværksætte en tilpasningsordning, konkluderer Kommissionen, at Frankrig har vist, at nedsættelserne af CSPE-afgifterne, der er beregnet til at finansiere højeffektiv kraftvarmeproduktion, takstudligning og sociale takster, er nødvendige og egnede, har en tilskyndende virkning og ikke virker utilbørligt konkurrenceforvridende, og at de således er forenelige med artikel 107, stk. 3, litra c), i TEUF, i det omfang de ikke overskrider de nedsættelser, der fremgår af tilpasningsordningen.

(323) Kommissionen tilføjer, at virksomheden i alle de øvrige tilfælde skal nå op på 100 procent af afgiften pr. 1. januar 2019. De nedsættelser af CSPE, der er bevilget i disse øvrige tilfælde, skal således tilbagebetales. I denne henseende godkender Kommissionen den af Frankrig foreslåede position, der er fremlagt i betragtning 122 og 124.

(324) Kommissionen godkender følgelig reglerne for anvendelse af tilpasningsordningen som fremlagt i betragtning 117-124 samt i afsnit 4.4.5-4.4.8.

5.4.2.5. Forenelighed med det indre marked af nedsættelserne af CSPE for den del af CSPE, der går til andre formål end udvikling af vedvarende energi, højeffektiv kraftvarmeproduktion, takstudligning og finansiering af sociale takster

(325) Kommissionen mener ikke, at Frankrig har bevist, at de øvrige komponenter af CSPE finansierer støtteforanstaltninger, som forfølger et mål af fælles interesse, eller at afgiftsnedsættelserne er nødvendige for forfølgelsen af disse mål, og at de står i forhold til, hvad der er nødvendigt for at nå det forfulgte mål.

(326) Hvad navnlig angår den del af CSPE, der tjener til at finansiere støtte til energiproduktion ud fra forbrænding af ikke-bionedbrydeligt affald uden anvendelse af højeffektiv kraftvarmeproduktion, påpeger Kommissionen, at den generelt kun tillader støtte til elproduktion ud fra forbrænding af affald, når affaldet er bionedbrydeligt, eller når der anvendes højeffektiv kraftvarmeproduktion. Elproduktion ud fra forbrænding af fossilt affald behøver nemlig generelt ingen støtte for at være rentabel og kan indebære problemer med hensyn til affaldshierarkiet. Navnlig afgiver tilskyndelsen til elproduktion ud fra fossilt affald CO_2 og risikerer at reducere incitamenterne til at genbruge det pågældende affald. Den risikerer desuden at reducere incitamentet til at bruge varmen direkte snarere end at omdanne den til elektricitet, mens det fra et miljøsynspunkt er mere relevant at udnytte varmen på grund af en bedre energieffektivitet. Frankrig har ikke bevist, at støtten til elproduktion ud fra forbrænding af fossilt affald (andet end ikke-bionedbrydeligt affald) ikke indebar en tilskyndelse til at omgå affaldshierarkiet og navnlig genbrug heraf. Under alle omstændigheder har Frankrig ikke bevist, at støtteforanstaltningerne, der skal finansieres af CSPE, var nødvendige for at tilskynde virksomheder, der forbrænder fossilt affald, til at producere elektricitet, i betragtning af markedsforholdene.

([50]) Rådets forordning (EF) nr. 994/98 af 7. maj 1998 om anvendelse af artikel 92 og 93 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab på visse former for horisontal statsstøtte (EFT L 142 af 14.5.1998, s. 1).
([51]) EUT C 83 af 7.4.2009, s. 1.
([52]) EUT C 91 af 21.4.2009, s. 1.

(327) Frankrig har da også i sit notat af 23. november 2017 anerkendt, at denne del af CSPE, der går til finansiering af forbrændingsanlæg, der anvender ikke-bionedbrydelige ressourcer, ikke kunne være genstand for nedsættelser.

(328) For det andet har Frankrig ikke bevist, at den støtte, der finansieres af CSPE, og som er beregnet til at støtte spidsbelastningsanlæg, var nødvendig for at garantere forsyningssikkerheden i betragtning af alle de foranstaltninger, Frankrig allerede har iværksat for at garantere forsyningssikkerheden, samt de gældende markedsforhold mellem 2003 og 2015. Frankrig har i øvrigt ikke bevist, at den hypotetiske positive virkning af støtten til de pågældende spidsbelastningsmidler opvejede den konkurrenceforvridende virkning af støtten til disse produktionsmidler (navnlig når der er tale om dieselgeneratorer bygget i 1990'erne). Frankrig har desuden konkluderet, at den del af CSPE, der går til dette mål, skulle betales i sin helhed, hvilket Kommissionen bekræfter.

(329) Endelig har Frankrig ikke i tilstrækkelig grad bevist, at nedsættelserne af CSPE, for hvad angår den del af CSPE, der går til foranstaltninger med det formål at befordre en uafhængig produktion af underordnet nytteværdi for den offentlige elforsyningstjeneste, som fremlagt i betragtning 11, nr.3, forfulgte et mål af fælles interesse. Det forfulgte mål er generelt set ikke blevet tydeligt godtgjort. Nødvendigheden af en støtte er heller ikke blevet godtgjort, og den er så meget desto mindre godtgjort, som disse støtteforanstaltningers hypotetiske positive virkninger ville opveje deres negative virkninger på konkurrencen. Følgelig er egnetheden og nødvendigheden af disse nedsættelser, der vedrører denne del af CSPE, heller ikke godtgjort. Frankrig har i sit notat af 23. november 2017 bekræftet, at den CSPE, der går til dette mål, skulle betales i sin helhed, hvilket Kommissionen bekræfter.

(330) Kommissionen bekræfter således den af Frankrig foreslåede analyse, som er fremlagt i betragtning 124.

5.4.2.6. Gennemsigtighed

(331) I medfør af afsnit 3.2.7 i 2014-retningslinjerne skal medlemsstaterne fra og med den 1. juli 2016 offentliggøre visse oplysninger vedrørende støttemodtagerne. Da anvendelsen af foranstaltningerne er ophørt pr. 1. januar 2016, finder afsnit 3.2.7 i 2014-retningslinjerne ikke anvendelse.

5.4.2.7. Konklusion om foranstaltningens forenelighed med det indre marked

(332) Kommissionen konkluderer for det første, at den del af CSPE, der er beregnet til at finansiere forskellige andre mål end målene om vedvarende energi, herunder forbrænding, der anvender bionedbrydeligt affald, kraftvarmeproduktion, der indbefatter forbrænding af ikke-bionedbrydeligt affald, som anvendes i højeffektiv kraftvarmeproduktion, takstudligning og sociale takster, skal betales i sin helhed og ikke kan være genstand for nedsættelser. I givet fald skal den tilbagebetales.

(333) For det andet konkluderer Kommissionen på basis af de i betragtning 251-274 fremlagte elementer, som vedrører både foranstaltningerne og den foreslåede tilpasningsordning, at Frankrig i tilstrækkelig grad har bevist, at en del af nedsættelserne af CSPE er nødvendige, egnede, har en tilskyndelsesvirkning og ikke virker konkurrencefordrejende, og at de således er forenelige med artikel 107, stk. 3, litra c), i TEUF.

(334) Derimod konkluderer Kommissionen, at ethvert støttebeløb, der er større end de niveauer, som er tilladt i tilpasningsordningen, betragtes som uforeneligt og skal tilbagebetales af de virksomheder, der er omfattet af foranstaltningen. Kommissionen godkender således reglerne for iværksættelsen af denne tilpasningsordning som defineret af Frankrig i afsnit 4.4 i denne afgørelse.

5.4.3. *Anvendelse af de minimis-tærsklerne*

(335) Kommissionen påpeger, at Frankrig som fremlagt i betragtning 135 har oplyst, at landet har til henseende at anvende *de minimis*-tærsklerne efter Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1046 ([53]), når støttebeløbet er under 200 000 EUR over tre på hinanden følgende år for hver af nedsættelserne.

(336) Kommissionen anfører, at foranstaltningerne skal overholde samtlige bestemmelser i gennemførelsesforordning (EU) 2016/1046, for at tærsklerne kan betragtes som anvendelige.

([53]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1046 af 28. juni 2016 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse former for tråd af molybdæn med oprindelse i Folkerepublikken Kina efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 (EUT L 170 af 29.6.2016, s. 19).

5.4.4. *Generel konklusion*

(337) Som fremlagt i afsnit 5.4.1 og 5.4.2 konkluderer Kommissionen på basis af de i betragtning 252-334 fremlagte elementer, som vedrører både foranstaltningerne og den foreslåede tilpasningsordning, at Frankrig i tilstrækkelig grad har bevist, at en del af nedsættelserne af CSPE forfølger et mål af fælles interesse, er nødvendige, egnede, har en tilskyndelsesvirkning, er forholdsmæssige og ikke virker konkurrencefordrejende i et omfang i modstrid med den fælles interesse, og at de således er forenelige med artikel 107, stk. 3, litra c), i TEUF.

(338) Frankrig har derimod ikke bevist, at de støttebeløb, der overskrider, hvad tilpasningsordningen tillader, forfølger et mål af fælles interesse, er nødvendige, egnede, har en tilskyndelsesvirkning, er forholdsmæssige og ikke virker konkurrencefordrejende i et omfang i modstrid med den fælles interesse. Disse støtter er dermed uforenelige med artikel 107, stk. 3, litra c), i TEUF. Det samme gælder for de nedsættelser af CSPE, der bevilges for den del af CSPE, der går til støtteforanstaltninger andre end støtte til vedvarende energi, højeffektiv kraftvarmeproduktion, takstudligning og sociale takster.

(339) Kommissionen godkender endvidere reglerne for iværksættelsen af tilpasningsordningen som beskrevet af Frankrig i afsnit 4.4 og præciseret i betragtning 329 og 334.

6. **OVERENSSTEMMELSE MED ARTIKEL 30 OG 110 I TEUF**

(340) I henhold til Domstolens faste retspraksis omfattes afgifter ikke af anvendelsesområdet for traktatens bestemmelser om statsstøtte, medmindre de udgør finansieringen af støtteforanstaltning, således at afgifterne er en integrerende del af denne foranstaltning ([54]).

(341) Desuden anføres det i punkt 29 i 2014-retningslinjerne, at hvis en statsstøtte eller de betingelser, der er knyttet til den, herunder dens finansieringsmetode, når den udgør en integrerende del af foranstaltningen, på uadskillelig vis medfører en tilsidesættelse af EU-retten, og nærmere bestemt af artikel 30 og 110 i TEUF, kan støtten ikke erklæres forenelig med det indre marked

(342) Kommissionen har undersøgt, om CSPE skulle betragtes som udgørende en integrerende del af støtten, og om den følgelig skulle undersøge CSPE's overensstemmelse med for eksempel artikel 30 og 110 i TEUF.

(343) Retspraksis stipulerer, at for at en afgift kan betragtes som udgørende en integrerende del af en støtteforanstaltning, skal der findes en tvungen tildeling mellem afgiften og støtten, det vil sige de finansierede støtteforanstaltninger, i medfør af den relevante nationale lovgivning. Indtægten fra afgiften skal nødvendigvis anvendes til finansiering af disse støtteforanstaltninger og skal direkte påvirke omfanget heraf og dermed bedømmelsen af foreneligheden af denne støtte med det indre marked ([55]).

(344) Kommissionen mener, at dette ikke er tilfældet i det foreliggende tilfælde af to grunde:

(345) For det første er CSPE et obligatorisk bidrag, der tjener til at finansiere støtte til vedvarende energi, højeffektiv kraftvarmeproduktion og andre politikker. Afgiften er ikke blevet indført for at finansiere de fritagelser, der undersøges i denne afgørelse.

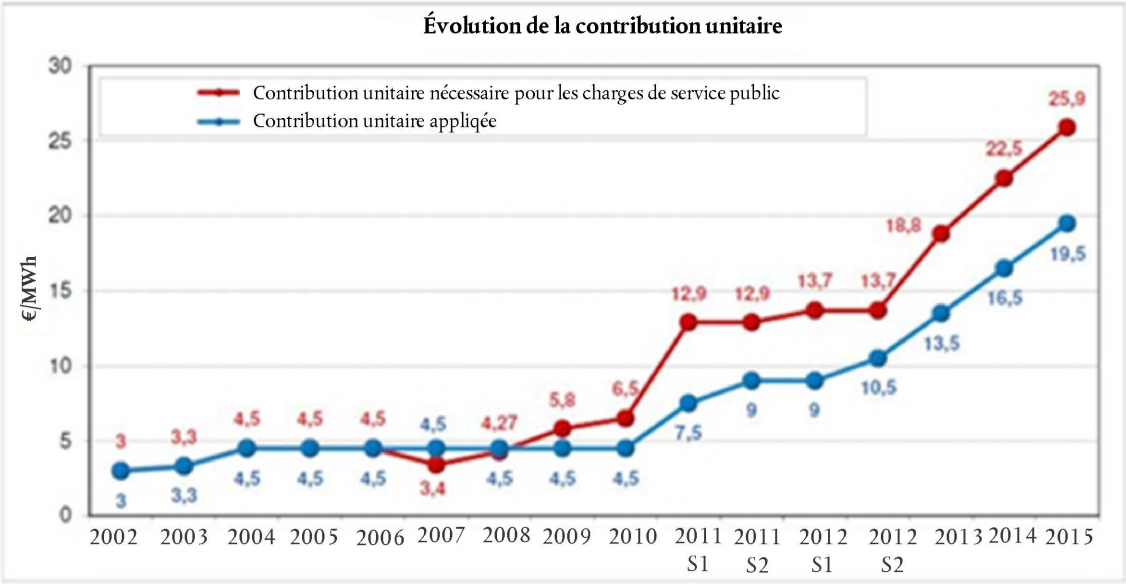
(346) Det fremgår af Domstolens retspraksis, at et bidrag, der tjener til at finansiere en støtteforanstaltning, ikke er en integrerende del af denne foranstaltning, hvis foranstaltningens beløb ikke afhænger af de indtægter, der opnås fra det obligatoriske bidrag. Når der foruden et obligatorisk bidrag anvendes et bidrag fra budgettet til at supplere finansieringen af en støtte, udgør dette bidrag ikke en integrerende del af støtten ([56]).

([54]) Domme af 13. januar 2005, Streekgewest, C 174/02, EU:C:2005:10, præmis 25; af 13. januar 2005, Pape, C 175/02, ECLI:EU:C:2005:11, præmis 14, og af 27. oktober 2005, Distribution Casino France m.fl., C 266/04 til C 270/04, C 276/04 og C 321/04 til C 325/04, ECLI:EU:C:2005:657, præmis 34.

([55]) Se dommene Streetkgewest, præmis 26, og af 27. oktober 2005, Casino France m.fl., C-266/04 til C-270/04, C-276/04 og C-321/04, Rec. P I-9481, præmis 40, Air Liquide Industries Belgium SA mod Ville de Seraing, C-393/04, ECLI:EU:C:2005:657, og Province de Liège, C-41/05, ECLI:EU:C:2006:403.

([56]) DTS, C-449/14 P, ECLI:EU:C:2016:848, præmis 68-72.

(347) Kommissionen bemærker, at der i dette tilfælde ikke er nogen tvungen tildeling mellem CSPE og støtteordningen. Skønt CSPE rent faktisk går til finansiering af støtteordningen, mener Kommissionen ikke, at der findes en tvungen korrelation mellem afgiftsbeløbet og støttebeløbet. Det kan nemlig ikke hævdes, at indtægterne fra CSPE direkte påvirker støtteordningens omfang. Nedenstående grafik illustrerer fraværet af tvungen tildeling og viser, at det anvendte bidrag pr. enhed ikke gør det muligt at dække de reelle omkostninger til finansiering af de støttede foranstaltninger efter 2007:

Kilde: Elektricitetsreguleringsudvalget

(348) Forskellen er blevet finansieret direkte af EDF. Hvert år har CRE (Elektricitetsreguleringsudvalget) bestemt det bidrag, der er nødvendig for at dække de reelle omkostninger til de politikker, det formodes at finansiere.

(349) Fra et teknisk synspunkt indsamles CSPE desuden af EDF, som det påhviler at finansiere de politikker, som i teorien skal dækkes af CSPE. Forskellen mellem den indsamlede CSPE og de af EDF udbetalte beløb er på over 5,3 milliarder EUR. Denne forskel fremstår som følger (pr. år og pr. politik):

Forskelle mellem den CSPE, der er indsamlet af EDF, og den reelle pris på de finansierede politikker

	ENR	Forbrænding	Kraftvarmeproduktion	Takstudligning	Sociale takster	Spidsbelastningsproduktion	Diverse	I alt
2003	26	6	138	66	0	4	3	243
2004	5	1	17	10	0	1	0	34
2005	(22)	(4)	(98)	(60)	(12)	(5)	(3)	(204)
2006	(3)	(1)	(38)	(22)	(2)	(1)	(1)	(68)
2007	1	6	(70)	(115)	1	(4)	(1)	(182)
2008	(5)	1	(19)	(39)	(2)	(2)	(1)	(67)
2009	128	3	219	341	18	10	5	724

	ENR	Forbrænding	Kraftvarmeproduktion	Takstudligning	Sociale takster	Spidsbelastningsproduktion	Diverse	I alt
2010	119	(6)	223	197	17	7	5	562
2011	578	17	368	360	15	6	9	1 353
2012	514	2	221	317	21	3	3	1 081
2013	381	5	118	209	19	2	1	735
2014	708	7	117	322	54	2	1	1 211
2015	(19)	0	(3)	(8)	(1)	0	0	(31)
	2 411	37	1 193	1 578	128	23	21	5 391

Kilde: Notat fra de franske myndigheder til Kommissionen - 20. december 2016

(350) EDF's underskud er efterfølgende blevet refunderet over statens budget (se artikel 5 i den korrigerende finanslov for 2015 nr. 2015-1786 om sammensætningen af den øremærkede konto).

(351) I betragtning af fraværet af tvungen tildeling mellem CSPE og de støttede foranstaltninger skal overensstemmelsen af CSPE med artikel 30 og 110 i TEUF således ikke vurderes.

7. **TILBAGEBETALING AF STØTTEN**

(352) På basis af TEUF og Domstolens faste retspraksis har Kommissionen, når den finder en støtte uforenelig med det indre marked, kompetence til at beslutte, at den pågældende medlemsstat skal afskaffe eller ændre støtten ([57]). Domstolen har ligeledes konsekvent holdt på, at en medlemsstats forpligtelse til at afskaffe en støtte, som Kommissionen anser som uforenelig med det indre marked, er beregnet til at genoprette den tidligere situation ([58]).

(353) I denne forbindelse har Domstolen vurderet, at dette mål er nået, når den begunstigede virksomhed har tilbagebetalt de beløb, der blev ydet i form af uforenelig støtte. Dermed mister virksomheden den fordel, den havde i forhold til sine konkurrenter på markedet, og situationen forud for udbetalingen af støtten er genoprettet ([59]).

(354) I overensstemmelse med denne retspraksis fremgår det af artikel 16, stk. 1, i forordning (EU) 2015/1589, at »I negative afgørelser om ulovlig støtte bestemmer Kommissionen, at den pågældende medlemsstat skal træffe alle nødvendige foranstaltninger til at tilbagesøge støtten fra støttemodtageren (…)«.

(355) Eftersom de pågældende foranstaltninger er gennemført i strid med artikel 108 i TEUF, udgør de ulovlig støtte. De er desuden uforenelige og skal dermed tilbagebetales med henblik på at genoprette den situation, der eksisterede på markedet, inden de blev bevilget. Tilbagebetalingen skal dække tidsrummet fra det tidspunkt, hvor fordelen blev ydet til den begunstigede virksomhed, det vil sige fra det tidspunkt, hvor støtten blev stillet til rådighed for virksomheden, og indtil dens faktiske tilbagebetaling, og beløbene, der skal tilbagebetales, skal pålægges renter, indtil deres tilbagebetaling er effektiv.

([57]) Se dom af 12. juli 2073, sag C-70/72, Kommissionen mod Tyskland, ECLI:EU:C:1973:87, præmis 13.
([58]) Se dom af 14. september 1994, forenede sager C-278/92, C-279/92 og C-280/92, Spanien mod Kommissionen, ECLI:EU:C:1994:325, præmis 75.
([59]) Se dom af 17. juni 1999, sag C-75/97, Belgien mod Kommissionen, ECLI:EU:C:1999:311, præmis 64 og 65.

(356) Den af Frankrig ydede støtte skal følgelig tilbagebetales, for hvad angår den andel, der er uforenelig med det indre marked. Tilbagebetalingen skal kun vedrøre nedsættelserne af CSPE, der er bevilget mellem 2004 og 2015, for hvad angår nedsættelserne af CSPE, der finansierer takstudligning og sociale takster, og mellem 2011 og 2015, for hvad angår nedsættelserne af CSPE, der er beregnet til at finansiere produktion ud fra vedvarende energi og højeffektiv kraftvarmeproduktion.

(357) Det beløb, der skal tilbagebetales, skal beregnes for hvert år og for hver begunstiget virksomhed. For hvert af de berørte år begrænses det til forskellen mellem det forenelige beløb for det pågældende år og det reelt betalte CSPE-beløb. Det forenelige CSPE-beløb bestemmes i henhold til gennemførelsen af tilpasningsordningen — det drejer sig om den CSPE, der er beregnet til finansiering af støtte til vedvarende energi, højeffektiv kraftvarmeproduktion, takstudligning og sociale takster. Hvad angår den del af CSPE, der finansierer andre mål end støtte til vedvarende energi, højeffektiv kraftvarmeproduktion, takstudligning og sociale takster, svarer det forenelige CSPE-beløb, der skal betales, til hele CSPE, for hvad angår den del af CSPE, der går til disse øvrige mål.

(358) For hver begunstiget virksomhed, hvert år og hver politik beregnes der to beløb, det betalte CSPE-beløb og det minimale CSPE-beløb, der skal betales på basis af tilpasningsordningen, samt hele den CSPE, der tjener til at finansiere støtte til andre mål end støtte til vedvarende energi, højeffektiv kraftvarmeproduktion, takstudligning og sociale takster.

7.1. **Beregning af de reelt betalte CSPE-beløb**

(359) De CSPE-beløb, der reelt er betalt af de begunstigede virksomheder i løbet af et givet år, fastslås takket være de oplysninger, der indsamles af de franske myndigheders administration. Disse beløb fremkommer ved anvendelse af de forskellige nedsættelser af CSPE. Frankrig har imidlertid oplyst, at alle de nødvendige oplysninger endnu ikke er tilgængelige, og gør opmærksom på, at data fra 2003 og 2010 ikke findes i elektronisk form. Der skal således udføres en nøjagtig beregning af de beløb, der skal refunderes, på basis af papirarkiver.

(360) Hvad angår de virksomheder, der er omfattet af loftet for CSEP på 0,5 % af værditilvæksten, er den reelt betalte CSPE lig med den mindste af den teoretisk bestemte CSPE ifølge tilpasningsordningen og 0,5 % af værditilvæksten. I tilfælde af en negativ værditilvækst er CSPE-beløbet, der betragtes som betalt, lig med nul. Dette beløb fordeles derefter efter politik ifølge den i betragtning 133 viste tabel.

(361) Hvad angår de virksomheder, der er omfattet af loftet for CSEP pr. forbrugssted, er den reelt betalte CSPE lig med den mindste af den teoretisk bestemte CSPE ifølge tilpasningsordningen og størrelsen af loftet pr. forbrugssted for det betragtede år. Dette beløb fordeles ligeledes derefter efter politik ifølge den af Frankrig fremlagte tabel, der er vist i betragtning 133.

(362) Hvad angår de virksomheder, der er omfattet af fritagelsen pga. eget forbrug, er den reelt betalte CSPE lig med forskellen mellem det totale forbrug og det fritagne forbrug ganget med den årlige enhedssats for CSPE, der er fremlagt i betragtning 133.

(363) For hvert begunstiget forbrugssted, der er omfattet af loftet pr. forbrugssted, bestemmes det, om det tilhører en virksomhed, som i øvrigt er omfattet af loftet på 0,5 % af værditilvæksten. For hvert begunstiget forbrugssted, der er omfattet af fritagelsen pga. eget forbrug, bestemmes det, om det tilhører en virksomhed, som er omfattet af loftet på 0,5 % af værditilvæksten, og om det i øvrigt er omfattet af loftet pr. forbrugssted.

(364) I det tilfælde hvor et forbrugssted, der er omfattet af loftet pr. forbrugssted eller fritagelsen pga. eget forbrug, tilhører en virksomhed, som er omfattet af loftet på 0,5 % af værditilvæksten, tages der kun højde for loftet i forhold til værditilvæksten for at undgå at indregne samme fordel to gange. Hvis virksomheden således er omfattet af loftet på 0,5 % af værditilvæksten, der kendes det følgende år, består den efterfølgende udførte refundering af forskellen mellem den betalte CSPE og 0,5 % af virksomhedens værditilvækst.

(365) I det tilfælde, hvor et forbrugssted er omfattet af loftet pr. forbrugssted og fritagelsen pga. eget forbrug men ikke tilhører en virksomhed, der er omfattet af loftet i forhold til værditilvæksten, tages der kun højde for loftet pr. forbrugssted.

7.2. **Beregning af de skyldige CSPE-beløb i medfør at anvendelsen af reglerne for statsstøtte og anvendelsen af tilpasningsordningerne**

7.2.1. *Skyldig CSPE, der ikke er underlagt tilpasningsordningen*

(366) Kommissionen mener for det første, at den CSPE, der skal betales af de begunstigede virksomheder i sin helhed, og som ligger uden for tilpasningsordningen, vedrører den del af CSPE, der er beregnet til at finansiere forbrænding af ikke-bionedbrydeligt affald, eller som ikke går til højeffektiv kraftvarmeproduktion, støtte til spidsbelastningsanlæg og støtte til forskellige foranstaltninger, såsom finansiering af kontrakter med garanteret effekt, som fremlagt i betragtning 11, nr. 1-3, og betragtning 326-331. Den CSPE, de begunstigede virksomheder allerede har betalt, kan prioritetsvis henlægges til disse øvrige politikker ved anvendelsen af tilpasningsordningen og bestemmelsen af det støttebeløb, der skal tilbagebetales.

7.2.2. *Tilpasningsordningernes startdato*

(367) Kommissionen godkender startdatoen for iværksættelsen af de i betragtning 275 og 318-321 fremlagte tilpasningsordninger for den del af CSPE, der er beregnet til at finansiere vedvarende energi og højeffektiv kraftvarmeproduktion på den ene side, og for den del af CSPE, der er beregnet til at finansiere takstudligning og sociale takster på den anden side.

7.2.3. *Beregning af de skyldige CSPE-beløb og deres progressivitet*

(368) Kommissionen godkender metoden til beregning af de beløb, der skal betales for de forskellige dele af CSPE, som er underlagt en tilpasningsordning og nærmere beskrevet i betragtning 265-274, for hvad angår den del af CSPE, der er beregnet til at finansiere vedvarende energi, i betragtning 316 og 3178, for hvad angår den del af CSPE, der går til finansiering af højeffektiv kraftvarmeproduktion, sociale takster og takstudligning.

(369) Kommissionen godkender princippet og metoden til beregning af progressiviteten af de CSPE-beløb, der skal betales, som er beskrevet i betragtning 140 og bygger på en statistisk lov.

(370) Kommissionen godkender metoden til beregning af den CSPE, der skal betales, som for en given begunstiget virksomhed og et givet år bestemmes ved hjælp af følgende formel: *Beløb, der skal betales pr. år og pr. finansieret politik = betalt beløb + (beløb, der skal betales — betalt beløb)* x [(e^n)-1]/[(e^N)-1], hvor n er årets nummer i tilpasningsordningen (for eksempel: for en ordning, der træder i kraft i 2011, og med en total gennemførelse i 2019, er n = 0 i 2011, n = 1 i 2012, …, n = 8 i 2019), og N er det antal år, ordningen varer (for eksempel: i samme eksempel som ovenfor er N = 8).

(371) Kommissionen godkender ligeledes metoden til indregning af *de minimis*-tærsklerne som fremlagt i betragtning 135.

7.3. **Beregning af de beløb, der skal tilbagebetales**

(372) For hver begunstiget virksomhed er det beløb, der skal tilbagebetales, lig med i) forskellen mellem CSPE-beløbene i medfør af anvendelsen af reglerne for statsstøtte, og ii) de CSPE-beløb, de pågældende begunstigede virksomhed reelt har betalt.

(373) I denne henseende godkender Kommissionen den af Frankrig beskrevne metode til beregning af de beløb, der skal tilbagebetales, som fremlagt i betragtning 145-148.

8. **KONKLUSION**

(374) Kommissionen finder, at Frankrig ulovligt har gennemført lofterne for CSPE i strid med artikel 108, stk. 3, i TEUF —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

De af Frankrig gennemførte foranstaltninger til fritagelse for CSPE til fordel for egenforbrugere af elektricitet som følge af ikrafttrædelsen af lov nr. 2003-8 af 3. januar 2003 om gas- og elektricitetsmarkederne og den offentlige energiforsyningsservice (»lov nr. 2003-8«), udgør ikke statsstøtte efter artikel 107, stk. 1, i TEUF, når den elektricitet, der fritages for CSPE, egenforbruges med henblik på at producere elektricitet.

Artikel 2

De af Frankrig gennemførte foranstaltninger til fritagelse for CSPE til fordel for egenforbrugere af elektricitet, der er egenproduceret ud fra vedvarende energi, som følge af ikrafttrædelsen af lov nr. 2003-8, udgør ikke statsstøtte efter artikel 107, stk. 1, i TEUF, for hvad angår den del af CSPE, der finansierer produktion af elektricitet ud fra vedvarende energi.

Artikel 3

De af Frankrig gennemførte foranstaltninger til fritagelse for CSPE til fordel for egenforbrugere af elektricitet, der er egenproduceret ved højeffektiv kraftvarmeproduktion, som følge af ikrafttrædelsen af lov nr. 2003-8, udgør ikke statsstøtte efter artikel 107, stk. 1, i TEUF, for hvad angår den del af CSPE, der finansierer højeffektiv kraftvarmeproduktion.

Artikel 4

De af Frankrig i strid med artikel 108, stk. 3, i TEUF gennemførte foranstaltninger til fritagelse for CSPE til fordel for egenforbrugere af elektricitet, som følge af ikrafttrædelsen af lov nr. 2003-8, udgør statsstøtte, der er forenelig med det indre marked efter artikel 107, stk. 3, litra c), i TEUF, i de andre tilfælde end dem, der er omhandlet i artikel 1, 2 og 3 i denne afgørelse, for så vidt som de er brugt til finansiering af støtte til vedvarende energi, højeffektiv kraftvarmeproduktion, takstudligning og sociale takster, og for så vidt som de ikke har overskredet størrelserne af nedsættelser af CSPE, som er tilladt ifølge tilpasningsordningen.

Artikel 5

De af Frankrig i strid med artikel 108, stk. 3, i TEUF gennemførte foranstaltninger i form af lofter for CSPE pr. forbrugssted og i forhold til værditilvæksten til fordel for forbrugere af elektricitet, som følge af ikrafttrædelsen af lov nr. 2003-8, udgør statsstøtte, der er forenelig med det indre marked efter artikel 107, stk. 3, litra c), i TEUF, for så vidt som de er brugt til finansiering af støtte til vedvarende energi, højeffektiv kraftvarmeproduktion, takstudligning og sociale takster, og for så vidt som de ikke har overskredet størrelserne af nedsættelser af CSPE, som er tilladt ifølge tilpasningsordningen.

Artikel 6

Kommissionen accepter de af Frankrig forelagte tilpasningsordninger. Frankrig skal informere Kommissionen om iværksættelsen af disse ordninger ifølge de i artikel 10 og 11 anførte metoder og med de i artikel 12 anførte tidsfrister.

Artikel 7

De af Frankrig i strid med artikel 108, stk. 3, i TEUF gennemførte foranstaltninger til fritagelse for CSPE til fordel for egenforbrugere af elektricitet som følge af ikrafttrædelsen af lov nr. 2003-8 af 3. januar 2003 om gas- og elektricitetsmarkederne og den offentlige energiforsyningsservice (»lov nr. 2003-8«), og de af Frankrig i strid med artikel 108, stk. 3, i TEUF gennemførte foranstaltninger i form af lofter for CSPE pr. forbrugssted og i forhold til værditilvæksten, som ikke er dækket af artiklerne 1-5 i denne afgørelse, udgør uforenelig støtte. Frankrig skal iværksætte tilbagebetalingen af den ulovlige og uforenelige støtte fra de begunstigede virksomheder.

Artikel 8

Individuel støtte, der er bevilget i henhold til den i artikel 7 omhandlede ordning, udgør ikke støtte, hvis den på bevillingstidspunktet opfyldte betingelserne i den forordning, som var vedtaget i medfør af artikel 2 i forordning (EF) nr. 994/98, og som var gældende på tidspunktet for støttens bevilling.

Artikel 9

Individuel støtte, der er bevilget i henhold til den i artikel 7 omhandlede ordning, og som på bevillingstidspunktet opfyldte betingelserne i en forordning, som var vedtaget i medfør af artikel 1 i forordning (EF) nr. 994/98 eller i enhver anden godkendt støtteordning, er forenelig med det indre marked, så længe den ikke overstiger den maksimale støtteintensitet, der er tilladt for den pågældende støttetype.

Artikel 10

1. De beløb, der skal tilbagebetales, pålægges renter fra det tidspunkt, hvor de blev stillet til rådighed for de begunstigede virksomheder, og indtil deres tilbagebetaling er effektiv.

2. Renterne beregnes på et grundlag, der er sammensat i overensstemmelse med kapitel V i Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 ([60]).

3. Frankrig annullerer alle udestående betalinger af støtte, der er bevilget i henhold til den i artikel 7 omhandlede ordning, fra datoen for meddelelsen af denne afgørelse.

Artikel 11

1. Tilbagebetalingen af den bevilgede støtte er umiddelbar og effektiv.

2. Frankrig skal efterkomme denne afgørelse senest fire måneder efter meddelelsen deraf.

Artikel 12

1. Frankrig skal senest to måneder efter meddelelsen af denne afgørelse fremsende følgende oplysninger til Kommissionen:

— den endelige liste over virksomheder, der har fået bevilget støtte i henhold til den i artikel 4, 5 og 7 omhandlede ordning

— det totale støttebeløb, der er modtaget i henhold til den i artikel 4, 5 og 7 omhandlede ordning

— det totale støttebeløb, som hver enkelt af disse må modtage i henhold til tilpasningsordningen

— de CSPE-beløb, hver enkelt af disse har modtaget, og som ikke er en støtte i henhold til artiklerne 1-3

— det totale beløb, der skal tilbagebetales af hver enkelt af disse inden for rammerne af den i artikel 7 omhandlede ordning

— det totale endelige beløb (hovedstol og renter), der er tilbagebetalt af hver begunstiget virksomhed

— en detaljeret beskrivelse af de foranstaltninger, der er truffet for at overholde denne afgørelse.

2. Senest fire måneder efter meddelelsen af denne afgørelse skal tilbagebetalingsproceduren være blevet iværksat. Inden denne tidsfrist skal Frankrig fremsende dokumenter til Kommissionen, som viser, at de begunstigede virksomheder er stævnet til at refundere støtten, og at de reelt har refunderet den støtte, der skulle tilbagebetales.

3. Frankrig holder Kommissionen orienteret om fremskridtene med de nationale foranstaltninger, der træffes for at efterkomme denne afgørelse, indtil den støtte, der bevilget i henhold til den i artikel 7 omhandlede ordning, er tilbagebetalt til fulde. Frankrig indsender på Kommissionens anmodning straks oplysninger om de foranstaltninger, der allerede er truffet eller er planlagt for at efterkomme afgørelsen. Frankrig fremsender også detaljerede oplysninger om de støttebeløb og renter, som de begunstigede virksomheder allerede har tilbagebetalt.

Artikel 13

Denne afgørelse er rettet til Den Franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. juli 2018.

På Kommissionens vegne

Margrethe VESTAGER

Medlem af Kommissionen

([60]) Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 af 21.april 2004 om gennemførelse af Rådets forordning (EU) 2015/1589 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT L 140 af 30.4.2004, s. 1).